

روناکی سوننه‌ت و تاریکیه‌کانی بیدعه له دیندا

له ژیر روشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌سوف) / چه‌مچه‌مال

۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زایینی

چاپی یه‌که‌م

ناوی کتیب : رونای سوننه و تاریکیه کانی بیدعه له دیندا...

ناوی نووسهر : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیر : م. شاخوان جواد أحمد .

ژماره ی سپاردن : ژماره (٣٤٦) ی سالی (٢٠٠٢) پی دراوه له لایه ن

وه زاره تی پۆشنبری حکومه تی هه ری می کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره ی (٢٩) بیست و نۆیه م له زنجیره ی پینماییه کانی پیگای

راست .

نۆره و سالی چاپ : یه که م - (١٤٢٩ هـ / ٢٠٠٨) .

چاپ خانه : چاپه مه نی سیما / سلیمانی .

بنکه ی بلاوکردنه وه :

کتیبخانه ی سوننه — سلیمانی .

کتیبخانه ی زانست — که لار .

کتیبخانه ی سیما — چه مچه مال .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَالْأَفْقَهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

پیشہ کی وہرگیپر:

موسلمانى خوشه ويست : سوننه تى پيغه مبهەر (ﷺ) پله و پايه يه كى زور بهرزو گه وره ي هه يه له ئيسلامدا، چۆن وانپه له كاتيكدا دووهم بنچينه ئايينه پاش قورئانى پيرۆز؟ پوون كه ره وه ي قورئانى پيرۆزه، دهقه پر مانا و گشتگير و په هاكانى تايبهت و سنوردار دهكات، بهلى سوننهت ئه و قه لا پولاينه يه كه ههر موسلمانىك بچيته ناوى كه سيكى ئه مين و هيمن و پاريزراوه، وه ئه و درگا گه وره يه يه كه ههر موسلمانىك بچيته ناوى دهكات بهمهست و ئاواته كانى، سوننهت ئه و كه سانه ي كه په يوهستن پييه وه بهرزيان دهكات وه ئه گهر كرده وه چاكه كانيشيان كه م بيت، وه روناكيه كه ي له ناو چاوو بهرده ستياندايه له دونياو دواړوژدا.

موسلمانى خوشه ويست خواى په روهردگار فرمانى پى كړدووين به گوپرايه لى كړدى خوى و پيغه مبهره كه ي (ﷺ) له چه ندين شوين له قورئانى پيرۆزا، گوپرايه لى كړدى خواى په روهردگار به شوين كه وتنى قورئانى پيرۆزه وه گوپرايه لى كړدى پيغه مبهەر (ﷺ) به شوين كه وتنى فرموده پيرۆزه كانپه تى، شايه تى دانى ههر كه سيك به وه ي كه پيغه مبهەر (ﷺ) نيردراوى خوايه برپتپه له شوين كه وتنى و جى به جى كړدى سوننه ته كانى، وه خواى په روهردگار پى راگه ياندووين كه ههر كه سيك گوپرايه لى پيغه مبهەر (ﷺ) بكات ئه وه به لگه يه له سهر خوشه ويستى بۇ خواى په روهردگار، وه ههر كه سيك گوپرايه لى پيغه مبهره كه ي (ﷺ) نه كات ئه وه كه سيكى بى باوه رپه يان ئيمان لاوازه.

بويه ئه گهر ده ته وىت دىنى خواى په روهردگار به رده وام ديارو ئاشكراو سهركه وتوو بيت، ئه گهر ده ته وىت خواى په روهردگار و فرشته كان و موسلمانان خوشتيان بويت، ئه گهر ده ته وىت به راستى بيسه لمينيت كه شوينكه وتوى پيشه و او ماموستاو سهروه رى خوتى كه پيغه مبهره (ﷺ)، ئه گهر ده ته وىت دل خوش و دل ئارام بيت و بهرچاو پوښن بيت، ئه گهر ده ته وىت به رده وام بيت

له سەر دین و دلت په یوه ست بڼت پیښه وه نه وه: شوینی سوننه تی پیښه مېر (ﷺ) بکه وه و جی به جی بکه و زیندوی بکه وه له ناو خه لکیدا (خوښه ویستیت بۆ پیښه مېر (ﷺ) به و شیوه یه ده بڼت نه ک هر به دم بلښت خوښم ده ویت و له و لاشه وه هیچ گرنگی به سوننه ته کانی ناده یت).

موسلمانان خوښه ویست له بهر گه وره یی سوننه ت و بلاو بوونه وه ی بیدعه به هه موو جوړو به ش و شیوه یه ک به پیویستم زانی هه ستم به وهر گپړانی نه م کیتابه به سوده ی به رده ست که باس له (پوناکی سوننه ت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا) ده کات، بیدعه هه موو سهرلیشیاوویه هه روه ک چوون سوننه ت هه موو نورو پوناکیه، بیدعه سهرده کیشت بۆ کوفر، بیدعه کردن واته: شوین که وتنی هه واو ئاره زوو دژایه تی کردنی شهرع و لادان لیی، واته: درو هه لبه ستن بۆ خوی په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، واته: رق بوون له سوننه ت و که سانی هه لگری، واته: تیگه یشتن له قورئانی پیروز و سوننه ت به پیچه وانه وه، واته: هه ست کردن به که م و کوپی شهریه ت له لایه ن که سی بیدعه چیه وه (په نا به خوی په روه ردگار)، وه که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکرووه له یادو زیکی راسته قینه ی خوی په روه ردگار، حه ق و راستیان له موسلمانان کپ کردووه و شاردوویانه ته وه، نوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردووه، که سانی بیدعه چی خویمان خستوته ئاستی شهرع دانه روه و خویمان چواندووه به خوی په روه ردگار له شهرع داناندا، له بهر نه وه ی خوی په روه ردگار فرمانی به کردنی نه و کاره نه کردووه (به لکو هه ندی جار پیگریشی لی کردووه) به لام که سانی بیدعه چی گوئ به فرمانی خوا ناده ن و نه و کاره ده که ن، بیدعه کردن واته: هه ست کردن به خیانه تی پیښه مېرو (ﷺ) هاوه لانی به پیزی (رضی الله عنهم) و سهرجه م زانیانی شاره زاو خه م خوړو دین په روه ر، یان که م ته رخنه می کردنیان له گه یانندن و پوون کردنه وه ی نه م دینه (په نا به خوی په روه ردگار)، چوون ده شیت کاریک بکریت له کاتیکا فرمانی خوی په روه ردگار و پیښه مېرو

(ﷺ) ووتەى زانا يانى لەسەر نەبىت، موسلماننى خۆشەويست ئەمانە ھەموويان خراپە و زيانى بىدعەن، ئايا پاش ئەمە بۇ ھىچ موسلماننىك ھەيە واز لە فەرمان و سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) بىننىت و پوو بکاتە بىرو بۇ چون ووتەى زانا يان (يان ھەندىك لە كەسانى بەناو زانا)؟

ئايا ووتەو فەرمان و سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) لە پىشتەرە بۇ موسلماننى راستەقىنە يان بۇ چونى كەسانى تر؟

بۆيە موسلماننى خۆشەويست كاتىك ئەم كىتابە دەخوینىتەو بە چاوى موسلماننى راستەقىنەو دادپەرورەرانەو ھەروانە بابەت و بەلگەكانيان، ھەركاتىك بابەتتىك بىنى پىچەوانەى قورئانى پىرۆز و سوننەت بوو (ھەمو بابەتەكان لەسەر بەلگەى قورئانى پىرۆز سوننەت و ووتەى زانا يان باس كراو) ھەرى مەگرە، بەلكو وازى لى بىنەو پشت گوئى بخە، بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو بۆت نىيە پىچەوانەى بکەيت ئەگەر خۆت بە ئيماندارى راستەقىنە و شوين كەوتوو پىغەمبەر (ﷺ) دەزانىت.

موسلماننى خۆشەويست ئەم كىتابە تانەو تەشەرە نىيە لە ھىچ كەس و كۆمەل و گروپىك، بەلكو ديارى كردن و پوون كردنەو ھەى گەرەى سوننەت و خراپەو تاوانى بىدعەيە، ئەو بىدعەيەى كە ئەمرو لەناو موسلماناندا بوو بە سوننەت و سوننەت بوو بە بىدعە، ئەو ھەندەى بىدعە دەكرىت سوننەت ناكرىت و گرنكى پى نادرىت، ھە ئەگەر ئىنكارى و نكۆلى لى بكرىت دەوترىت: دىن گۆراو، خۆشەويستى بۇ پىغەمبەر (ﷺ) نەماو !!

موسلماننى خۆشەويست باش ئاگادارىەو بزائە بە ھىچ شىوہىەك ھىزو دەسەلاتى ئىسلام ناگەرپتەو ھەو موسلمانان سەرکەوتوو نابن بە بىدعە كردن و شتى پىرو پوچ كە لە دىندا نىيە، بۆيە لە پۆزگارى ئەمرودا دەبينىت زۆر كەس بە ناو زاناو بانگەوازكارو خەم خۆر بۇ ئىسلام كەوتوونەتە ناو چەندىن بىدعەى خراپ و گومراكەر، بەلكو بانگەوازىشى بۇ دەكەن، بۆيە موسلماننى ئەھلى سوننەو

جه ماعه و سوننه ت له دلا خوشه ويست پيويسته له سهرت كه موسلمانان ناگادار
بكه يته وه له وه موو بيدعه و خراپه يه ي كه له م پوژگار هدا له ناو موسلماناندا
بلاوه و بانگه وازي بو ده كريت.

له كوتاييدا له خواي په روه ردگار ده پارپينه وه و ده ليين: ﴿رَبَّنَا لَا تُفِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: ۸).

✍: م. شاخه وان جه واد نه حمهد

پيش نويزو وتار خويني مزكه وتي (سهيده نه حمهد ي فهيله سوف)

* پېشه‌ګۍ دانه ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً
كثيراً ، أَمَّا بَعْدُ ...

موسولمانی خوښه وېست : ئەم نامیلکه یه ی بهرده ستت نامیلکه یه کی کورت و پوخته سه باره ت به ﴿پوناکی سوننه ت و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له ژیر پوښنایی قورئان و سوننه تدا﴾ که تییدا تیگه یشتن له مانای سوننه تم باس کردووه، وه ناوه کانی ئەهلی سوننه م پوون کردووته وه، که سوننه ت به گشتی نیعمه تیکی یه کجار گه وره و پر له بهر ه که ته، وه تییدا گه وره یی و پله و پایه ی سوننه ت و گه وره یی و پله و پایه ی که سانی په یوه ست به سوننه ت و نیشانه کانیانم پوون کردووته وه، وه تییدا باسی بیدعه و که سانی بیدعه چی و تیگه یشتن له ماناو واتای بیدعه و مه رجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کانم کردووه، وه هه روه ها باسی خراپه و سه رزه نشتی بیدعه له دیندا و هوکاره کانی ده رکه و تنی بیدعه و به شه کانی و حوکمه کانیم کردووه، وه باسی ئەو جوړه بیدعانه ی که له سه ر گۆره کان ده کریت و جگه له و شتانه شم کردووه، وه ئەو بیدعه و کاره تازه داهینراوانه ی که له م سه رده مه دا ده کرین و زور بلاون باسیانم کردووه، وه باسی حوکمی ته و به ی بیدعه چی و شوینه واره خراپه کانی بیدعه م کردووه .

موسولمانی خوښه وېست ئەوه ی که هیچ گومانی تییدا نییه ئەوه یه سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ئەو ژیان و پووناکیه یه که سه رفرازی و به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تییدا یه، وه ئەو که سانه ی که په یوه ستن به

سوننه ته وه به رزو پړښداريان ده کات نه گهر کرده وه شيان که م بيټ، ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ

وَجُوهٌ وَاسْوَدُّ وَجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) .

واته: له و پوژده دا "که پوژي قيامه ته" که سانیک دهم و چاويان په ش ده بيټ و که سانیک دهم و چاويان سپي و پووناک و دره وشاوه ده بيټ.

ابن عباس (رضي الله عنهما) فهمويه تي: دهم و چاوي که ساني په يوه ست به سوننه ت سپي و پووناک و دره وشاوه ده بيټ، دهم و چاوي که ساني بیدعه چي و پارچه پارچه گهریه کان په ش ه لده گهریت^(۱).

که سي په يوه ست به سوننه ت دلې پوښن و زيندووه، وه مل که چه بؤ خوي په روه ردگار و شويني پيغه مبه ر (صلوات الله عليه) که وتووه به لاشه و به دلې (له پووکه ش و ناوه ويدا شويني سوننه ت که وتووه)، به لام که سي بیدعه چي دلې تاريک و مردووه، تاريکي سهرتاپاي داپوشيون: دلکه کانيان تاريکه کاره کانيان تاريک و سهرلېشيو او ييه، بؤيه هرکه سيک خوي په روه ردگار بيه ويټ سهرفرانو به خته وهری بکات له و تاريکي يانه وه دهری ده کات بؤ پووناکی سوننه ت^(۲).

نهم ناميلکه يه م کردوته دوو به شه وه، هر به شه ي چهند باسيکی له خو گرتووه به م شيويه ي لای خواره وه:

❁ **به شي يه که م:** پوناکی سوننه ت:

باسي يه که م: تيگه يشتن له مانای سوننه ت.

باسي دووه م: ناوه کانی که ساني په يوه ست به سوننه ت (أسماء أهل السنة).

باسي سي يه م: سوننه ت نيعمه تيکی گشتي و په هايه.

باسي چواره م: که وره يي و پله و پايه ي به رزي سوننه ت.

^(۱) ابن القيم له کيتابی (اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية، ۳۹/۲) باسي کردووه.

^(۲) پروانه: سهرچاوه ي پيشوو: ۳۸/۲ - ۴۱.

باسی پینجه م: گه وره یی و پله و پایه ی به رزی که سانی په یوه ست به
سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی.

❁ بهشی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه.

باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان.

باسی سی یه م: سه رزه نشت و خراپه ی بیدعه له دیندا.

باسی چواره م: هوکاره کانی دروست بوون و سه ره له دانی بیدعه.

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا و جوړه کانی.

باسی حوته م: جوړه کانی نه و بیدعانه ی که له سه ر گوړه کان ده کریږ.

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سه رده مه.

باسی نو یه م: ته وبه کردنی که سی بیدعه چی.

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه.

داواکارم له خوای گه وره نه م کاره پیروژه ته نها له بهر خاتری نه و بیټ، وه
سودم پی بگه یه نیټ له ژیانې دونیاو پاش مردنم، وه سود به هه موو نه و که سانه
بگه یه نیټ که نه گات پییان، به راستی خوای په روه ردگار باشتیرین داوا لیکراوه و
به ریزترین نومید پی بووانه، ته نها هه ر نه و پشتیوانمانه و باشتیرین پشت پی
به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هه ردو جیهانیان و سه لات و
سه لامی خوای په روه ردگار له سه ر به نده و پیغه مبه ری (ﷺ) راستگویی خوایی و
یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به چاکی تاروژی دواپی بیټ .

❁ به‌شی یه‌که‌م: ږوناکی سوننه‌ت

باسی یه‌که‌م: تیځه‌یشتن له مانای سوننه‌ت

سوننه‌ت که سانی هه‌لگری خوی هه‌یه، وه ئه‌و که سانه بیروباوه‌پی ته‌واویان هه‌یه، وه کۆبونه‌ته‌وه له‌سه‌ر حه‌ق، بۆیه وا باشه لیږده‌دا پیناسه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌م سئ ووشه‌یه بکه‌م (عَقِيدَةُ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ).

یه‌که‌م: وشه‌ی (العقيدة) له‌ زمانه‌وانیدا: وه‌رگراوه له‌ گری‌ لی‌ دان و به‌ستن به‌یه‌که‌وه به‌توندی، وه به‌و مانایه: توندو پته‌وو پیوه‌لکان هاتووه، ده‌وتریت: عَقَدَ الْحَبْلَ يَعْقِدُهُ: واته: په‌ته‌که‌ی به‌ توندو تۆل و پته‌وی به‌ست، وه ده‌وتریت: عَقَدَ الْعَهْدَ وَالْبَيْعَ: واته: په‌یمان و فروشتنه‌که‌ی توندو تۆل و مه‌حکه‌م کرد، وَعَقَدَ الْإِزَارَ: به‌ توندوو تۆلی به‌ستی، وَالْعَقْدُ ضِدُّ الْحِلِّ، واته: گری‌ لی‌ دان و به‌ستن پیچه‌وانه‌ی شل بوون و کردنه‌وه‌یه^(۳).

وشه‌ی (العقيدة) له‌ ږوانگه‌ی شه‌رعه‌وه: بیروباوه‌ر بریتی یه له‌و ئیمانه پته‌وو حوکمه براوه‌یه‌ی که هیچ گومانی تیډا نه‌بیټ، وه ئه‌و ئیمانه‌یه که مړؤف دَل و ویزدانی خوی له‌سه‌ر په‌یوه‌ست ده‌کات و ده‌یکاته بیروبوچونیک و دینیک و دینداری پیوه ده‌کات، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و ئیمانه پته‌وو حوکمه براوه‌یه راست و دروست بیټ ئه‌وه بیروباوه‌رپکی راست و حه‌ق ده‌بیټ وه‌کو بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، به‌لام ئه‌گه‌ر باتل و ناراست بیټ ئه‌وکاته بیروباوه‌رپکی پوچه‌ل و نادروست ده‌بیټ وه‌کو بیروباوه‌ری کۆمه‌ل و تاقمه‌ گومراو سه‌رلښیواوه‌کان^(۴).

^(۳) ږوانه: لسان العرب لابن منظور باب الدال، فصل العين، ۲۹۶/۳، والقاموس المحيط للفيروز آبادي،

باب الدال، فصل العين، ص ۳۸۳، ومعجم المقاييس في اللغة لابن فارس، باب العين، ص ۶۷۹.

^(۴) ږوانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للشيخ الدكتور ناصر العقل ص ۹-۱۰.

❖ دووهم: ټيگه‌یشتن له که سانی په یوه‌ست به سوننه‌ت

وشه‌ی (السنة) له زمانه‌وانیدا، واته: پړگه‌و مه‌زه‌ب، جا ئه‌و پړگه‌یه پړگه‌یه‌کی باش بیت یان خراپ^(۵).

سوننه‌ت له زاراوه‌ی زانایانی بیروباوه‌پری ئیسلامیدا: ئه‌و پړگه‌و پړیازیه که پیغه‌مبهر (ﷺ) و هاوه‌لانی به‌پړزی له‌سهری بوونه: به‌زانست و بیروباوه‌پړکی ته‌واوو ووت‌ه‌و کرده‌وه‌یه‌کی جوان و پړک، ئه‌و سوننه‌ته‌یه که شوین که‌وتنی پیویسته و که‌سانی شوین که‌وتووی سوپاس کراون، وه‌ئو که‌سانه‌ی که پیچه‌وانه‌ین سه‌رزه‌نشت کراون، هر بویه ووتراوه: فلان که‌س له ئه‌هلی سوننه‌یه، واته: که‌سیکه له‌سهر ئه‌و پړگا راست و دروست و پړک و سوپاس کراوه‌یه^(۶).

زانای پایه به‌رز ابن رجب (په‌حمه‌تی خوی لیبت) فه‌رمویه‌تی: (سوننه‌ت: پړگه‌یه‌کی گیراوه به‌ره، ئه‌ویش بریتیه له ده‌ست گرتن به‌و مه‌نه‌ج و پړیازیه که پیغه‌مبهر (ﷺ) و خه‌لیفه به‌رینو هاوه‌لانی به‌پړزی له‌سهری بوونه، له بیروباوه‌پړ و کرده‌وه‌و ووت‌ه‌کاندا، که ئه‌وه‌ش بریتیه له سوننه‌تی ته‌واو)^(۷).

وه زانای پایه به‌رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیّه (په‌حمه‌تی خوی لیبت) فه‌رمویه‌تی: (سوننه‌ت بریتیه له‌و کارانه‌ی که به‌لگه‌ی شه‌رعیان له‌سهره، به‌وه‌ی کردنیان گوپړایه‌لی یه بۆ خوی په‌روه‌دگار و پیغه‌مبهر (ﷺ)، جا ئه‌و کاره پیغه‌مبهر (ﷺ) خوی کردبیت، یان له‌سهرده‌می ئه‌ودا کرابیت، یان خوی نه‌یکردبیت و له‌سهرده‌می ئه‌ویشدا نه‌کرابیت، له‌به‌ر نه‌بوونی هیچ داخواریه‌ک بۆ

^(۵) پړاونه: لسان العرب، لابن منظور، باب النون، فصل السین، ۲۲۵/۱۳.

^(۶) پړاونه: مباحث فی عقیده‌ی اهل السنة، للدكتور ناصر العقل، ص ۱۳.

^(۷) پړاونه: جامع العلوم والحکم، ۱۲۰/۱.

کردنی له و کاته دا، یان کاتیک پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئه و کاره ی نه کردووه ریگریک هه‌بووه^(۸).

بۆیه سوننه‌ت به م مانایه بریتیه: (له شوین کهوتنی شوینه‌واره‌کانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له پروکه‌ش و ناوه‌پۆکدا (به‌لاشه و دل و ده‌روون) وه شوینکه‌وتنی ریگه‌و ریبارزی پیشینانی چاکه‌کارانی یه‌که‌مین له کۆچکردووان و پشتیوانان "اتباع سبیل السابقین الأولین من المهاجرین والأنصار")^(۹).

❖ سۆیه‌م: تیگه‌یشتن له‌مانای الجماعه

واتای (الجماعه) له زمانه‌وانیدا: وه‌رگیراوه له بنه‌په‌ت و پیکه‌اته‌ی کۆ، که بنچینه‌ی ئه‌م ووشه‌یه ده‌سوپیته‌وه له ده‌وری کۆو کۆبوونه‌وه که پیچه‌وانه‌ی پارچه‌پارچه‌یه، ابن فارس (په‌حه‌تی خوی لیبت) ده‌فه‌رموویت: الجیم والمیم والعین، یه‌ک بنچینه‌ن که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر له‌گه‌ل یه‌کدا کۆبوونه‌وه‌ی شتیک، ده‌وتریت: جَمَعْتُ الشَّيْءَ جَمْعًا، واته: کۆم کرده‌وه‌و دامه‌ پال یه‌ک^(۱۰).

جه‌ماعه‌ت له زاراوه‌ی زانایانی بیروباوه‌ری ئیسلامدا: بریتین له پیشینانی ئه‌م ئوممه‌ته: له هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه مبه‌ر (ﷺ) و شوینکه‌وتنیان و ئه‌وانه‌ی که شوینی ئه‌وان که‌وتوون تا پۆژی دوا‌یی، ئه‌و که‌سانه‌ی که کۆبوونه‌ته‌وه له‌سه‌ر حه‌قی روون و ناشکرا له‌قورئان و سوننه‌ت^(۱۱).

هاوه‌لی به‌ریزی پیغه مبه‌ر (ﷺ) عبد الله کوری مسعود (رحمه‌الله‌ علیه) فه‌رموویه‌تی: ((الجماعه ما وافق الحق وإن كنت وحدك)).

^(۸) بپوانه: مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۳۱۷/۲۱.

^(۹) بپوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۵۷/۳.

^(۱۰) بپوانه: معجم المقاییس فی اللغة، لابن فارس، کتاب الجیم، باب ما جاء من کلام العرب فی المضاعف والمطابق أوله جیم، ص ۲۲۴.

^(۱۱) بپوانه: شرح العقیده الطحاویه، لابن أبي العز، ص ۶۸، وشرح العقیده الواسطیة لابن تیمیة، تألیف العلامة محمد خلیل هراس، ص ۶۱.

واته: جهماعهت ئه وه يه كه له گه ل حه قدا بيت ئه گهر به ته نها خۆتیش بیت.

زانای پایه بهرز ئیمیی کورپی حماد (په حمه تی خوی لیبت) ده فهرموویت:

(واتای ووته که ی عبد الله کورپی مسعود ئه وه ده گه یه نیت ئه گهر جهماعهت و کۆمه لی موسولمانانت لیشتوا "نه تده زانی کام کۆمه له یان له سه ره حه قن" ده ست بگره به مه نه هج و پربازی جهماعهت و کۆمه لی یه که می موسولمانان پیش تیکچون و پارچه پارچه بوونیان، ئه گهر ته نها خۆت بیت له و کاته دا تو جهماعه تی بو خۆت)^(۱۲).

❁ باسی دووهم: ناوو سیفات هه کانی ئه هلی سوننه

۱ — أهل السنة والجماعة، واته: کهسانی په یوه ست به سوننهت و کۆمه لی راسته قینه ی موسولمانان، ئه وانیش ئه و که سانه ن له سه ره ه مان پربازو مه نه ه جی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و هاوه لانی، ئه وانیه ی که ده ستیان گرتووه به سوننه ته کانی پیغه مبه ری خواوه (ﷺ)، ئه وانیش هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) و شوینکه وتوانیان و زانیانی پیمونی کارن، ئه و که سانه ی که پابه ند بوونه به شوین که وتنی پیغه مبه ری خۆشه ویست (ﷺ) و دوور که وتونه وه له بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له هه ر شوین و کاتی کدا بوو بیتن، که سانیکن دیارو سه رکه وتوون و ده میننه وه تا پۆژی قیامه ت^(۱۳)، ناو نراون به ئه هلی سوننه و جهماعهت له بهر ئه وه ی خۆیان داوه ته پال سوننه ته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) وه کۆو یه کده نگن له سه ره ده ست گرتن پێیان ه وه به لاشه و دل و ده روون: له قسه و کرده وه و بیروباوه ردا^(۱۴).

^(۱۲) بپوانه: إغاثة اللفهان، ۷۰/۱، ذكره الإمام ابن القيم وعزاه إلى البيهقي.

^(۱۳) بپوانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للدكتور ناصر بن عبد الكريم العقل، ص ۱۳-۱۴.

^(۱۴) بپوانه: فتح رب البرية بتلخيص الحموية، للعلامة محمد بن عثيمين ص ۱۰، وشرح العقيدة الواسطية،

للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ۱۰.

عَوْنِي كُورِي مَالِك (عليه السلام): نُهْگِرِيْتَهْ وَهْ لَهْ پِيْغَهْ مَبَهْ رِي خَوَاوَهْ كَهْ فَهْ رَمُوِيَهْ تِي: ((اِفْتَرَقَتْ الْيَهُودُ عَلَى اِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَافْتَرَقَتْ النَّصَارَى عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فَاِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً فِي النَّارِ وَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَتَفْتَرِقَنَّ اُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ وَاثْنَتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُوْلَ اللهِ، مَنْ هُمْ؟ قَالَ: الْجَمَاعَةُ))^(١٥).

وفي رواية الترمذي عن عبد الله بن عمرو: ((قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُوْلَ اللهِ؟ قَالَ: مَا اَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي))^(١٦).

واته : جوله كه بوون به حه فتاويهك بهش و كومه لي جياواز ته نها يهك كومه ليان (له سهر حهق بوون) ده چنه به هه شته وه و حه فتا كومه ل وگروپه جياوازه كان ده چنه ئاگري دوزه خه وه، وه گاواره كان بوون به حه فتا و دوو كومه لي جياواز حه فتا و يهك له و كومه ل وگروپه جياوازان ده چنه ئاگري دوزه خه وه ته نها يهك كومه ليان (كه له سهر حهق بوون) ده چنه به هه شته وه، وه سويند بيت به و خوايه ي كه پوحى منى به ده سته ئوممهت و شوين كه وتوانى منيش ده بن به حه فتا و سى به شه وه، كومه ليكيان ده چيته به هه شته وه و حه فتا و دوويان بو ئاگري دوزه خه، ووترا: ئه ي پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) كيئن ئه و كومه له ي كه ده چنه به هه شته وه؟ فه رموى: ئه و كه سانه ن كه كومه لي حهق و راستى موسولمانان .

وه له پيوايه تيكي تر دا كه ئيمامى الترمذي له عبدالله كورى ئيمامى عومره وه (خويان لى پازى بيت) ده يگيريه وه: هاوه لانى به پيزى پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) ووتيان: كيئن ئه و كومه له؟ پيغهمبريش (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: ئه و كومه له ن

^(١٥) أخرجه ابن ماجه بلفظه، في كتاب الفتن، باب افتراق الأمم، ٣٢١/٢، برقم ٣٩٩٢، وأبو داود، كتاب السنة، باب شرح السنة، ١٩٧/٤، برقم ٤٥٩٦، وابن أبي عاصم، في كتاب السنة، ٣٢/١، برقم ٦٣، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ٣٦٤/٢.

^(١٦) سنن الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ٢٦/٥، برقم ٢٦٤١.

ئەمرو من و ھاوولانم لە سەر چى مەنھەج و پېيازىكىن ئەوانىش لەسەر ھەمان مەنھەج و پېيازىن.

كۆمەلى پزگار بوو: بەلى پزگار بوو لە ئاگرى دۆزەخ، لەبەر ئەوەى پېغەمبەر (ﷺ) تەنھا ئەو كۆمەلى جياكردهوه لە ناو كۆمەلە بەھىلاك چوھكاندا و فەرموى: ((كلها في النار إلا واحدة))^(١٧) ھەموو ئەو كۆمەلانە لە ئاگرى دۆزەخدا تەنھا يەككىيان نەبێت، كە لە ئاگرى دۆزەخدا نيبە.

كۆمەلى سەرکەوتوو: معاوية (رضي الله عنه) دەفەرموێت: گویم لە پېغەمبەرى خوا بوو (ﷺ) دەیفەرموو: ((لا تزال طائفة من أمتي قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون على الناس))^(١٨).

واتە: بەردەوام كۆمەلێك لە ئوممەت و شوێن كەوتوانى من وەستاوان بەفەرمانەكانى خواو بەرز پايان گرتوو، پشت ھەلكردنى كەسانێك لىيان و پېچەوانەكردنىان زيانيان پى ناگەيەنیت تا رۆژى قىامەت، بەلكو بەردەوام سەرکەتوو و ديارن لە ناو خەلكدا.

و ھەروەھا مۇغیرەى كورپى شعبة (رضي الله عنه) بەھەمان شیوہ دەيگيریتەوہ. و ھە ئوبان (رضي الله عنه) دەفەرموێت: پېغەمبەر (ﷺ) فەرموێت: ((لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم، حتى يأتي أمر الله وهم كذلك))^(١٩). واتە: بەردەوام كۆمەلێك لە ئوممەت و شوێن كەوتوانى من ديارو ئاشكران لەسەر ھەق و راستى پشت ھەلكردنى كەسانێك لىيان و دزايەتى كردنىان زيانيان پى ناگەيەنیت تا قىامەت دىت و لەسەر ئەو ھەق و راستىيەن.

^(١٧) بېوانە: من أصول أهل السنة والجماعة، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ١١.

^(١٨) متفق عليه: البخاري، كتاب المناقب، باب: حدثنا محمد بن المنذر، ٢٢٥/٤، برقم ٣٦٤١، ومسلم بلفظه، في كتاب الإمارة، باب قوله ﷺ: ”لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم“ ١٥٢٤/٢، برقم ١٠٣٧.

^(١٩) صحيح مسلم، كتاب الإمارة باب قوله ﷺ: ”لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم“ ١٥٢٣/٢، برقم ١٩٢٠.

وہ جابری کوری عبدالله (رضی اللہ عنہما) بہہمان شیوہ بۆمان
دہگیریتہوہ^(۲۰).

۲ - ئہہلی سوننہو جہماعہ کہسانیکن دہستیان گرتووه بہ قورئان و
سوننہت و ئہو مہنہج و پیبازہی کہ پیشینانی خویان لہ ہاوہ لانی بہ پیزی
پیغہمبہر (ﷺ) (کۆچکردوان و پشتیوانان) لہ سہری بوونہ، ہہرودہک پیغہمبہر
(ﷺ) دہبارہیان فہرمویہتی: ((ما أنا علیہ وأصحابی))^(۲۱).

واتہ: کہسانیکن (کۆمہلی پزگاربوو) لہ سہر ئہو مہنہج و پیبازہن کہ من و
ہاوہ لانی لہ سہر بووینہ.

۳ - ئہہلی سوننہو جہماعہت مامۆستاو پیئشہنگ و بانگہ وازکار و پینمونی
کاری خہلکن بۆ سہر پیگای حق و پاستی، وہکار دہکەن بہو حەقہی بہ پییانہ،
زانای پایہ بہرز ایوبُ السّخّتیانی (پہحمەتی خوی لیبت) دہفہرمویت: (لہخۆش
بہختی و سہرفرازی گہنجی تازہ پیگہیشتووی موسولمان و کہسانی جگہ
لہعہرہب ئہوہیہ کہ خوی پەرہردگار پینمونی کہرو پیپیشاندہری بیت بۆ
ئہوہی زانایانی ئہہلی سوننہ و جہماعہت بناسی و فیئری دین ببیت
لییانہوہ)^(۲۲).

وہ (فضیل)ی کوری عیاض (پہحمەتی خوی لیبت) دہفہرمویت:

(خوی پەرہردگار کۆمہلہ بہندہیہکی ہہیہ بہندہکان و وولات پییان
زیندوو دہبیتہوہ کہ ئہوانیش ئہہلی سوننہو جہماعہن، وہ ہہرکہسیک ژیرو
تیگہیشتوو بیت تہنہا حەلال دہکاتہ ناو سکییہوہ (مالی حەلال پەیا دہکات و

^(۲۰) صحیح مسلم، کتاب الإمامة باب قوله ﷺ: "لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم"، ۱۵۲۳/۲، برقم ۱۹۲۳.

^(۲۱) سنن الترمذی، کتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ۲۶/۵، برقم ۲۶۴۱.

^(۲۲) بروانہ: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ۶۶/۱، برقم ۳۰.

تهنھا حالائیش دهخوات) ئو که سه به پاستی له بهنده و کۆمه لی پاسته قینه ی
خوای پهروه ردگارە) (۲۳).

۴ - ئەهلی سوننه و جه ماعه باشتترینی موسولمانان ئینکاری و نکۆلی
دهکەن له بیدعه و کهسانی بیدعه چی، به أبوبکری کورپی عیاش (پهحمه تی خوای
لیبیت) ووترا: کئ ئەهلی سوننه یه؟ ئەویش فه رموی: (به و که سه دهوتریت
که سیکه له ئەهلی سوننه یه هەر کاتیك باسی هه واو ئاره زووه کان کرا ده مارگیری
نه بیت بۆ هیچ شتیك له وه واو ئاره زووانه "واته: کاتیك ووترا: ئو کاره بیدعه یه
یان شه رع ی نییه یان ئو بۆچونه پیچه وانه ی سوننه ته ده مارگیری نه یگریت و
قسه ی که سانیك نه خاته پیش قسه ی خوای پهروه ردگار و پیغه مبه ری خواوه
(صوالیه
علیه السلام) ".

به لام زۆر جیی داخه زۆربه ی ووته و کرداری موسولمانانی ئەمڕۆ نه ک هەر
پیچه وانه ی قورئان و سوننه تن به لکو جی به جی کردنی قورئان و سوننه ت به بیر
ته سکی و توند په وی ده زانن، یان بۆ چونی پیاوان زال کراوه به سه ر قورئان و
سوننه تدا، کاتیك باسی سوننه ت ده کریت دهوتریت: ئاژاوه ی تیدایه یان پیز له
زانایان ناگریت، سویند به خوای پهروه ردگار جگه له ئەهلی سوننه و جه ماعه ت
گرنگی به سوننه ت ناده ن و بانگه وازی بۆ ناکه ن "گه و ره ترین به لگه ش بۆ ئەمه
سه یرکردن و تیروانی نه بۆ ووته و کردار و هه لئس و که وتیان، ئەگه ر که سیك تۆزیک
داد په روه ر بیت و وورد ببیت ه وه له حال ی ئەهلی بیدعه زۆر به پرونی ده بینیت که
ئەوان له کوی و سوننه ت له کوی"، به لکو به پیچه وانه ی سوننه ت ده جۆلینه وه و
بانگه واز بۆ گه و ره ترین بیدعه دهکەن که ئەویش پارچه پارچه یی نیوان
موسولمانانه، وه زیندوو کردنه وه ی چه ندین بیدعه ی خراپ و سه رزه نشت کراو
(که له م کتیبه دا باسم کردوه) به ناوی ده عوه و بانگه واز کردن و گێپانه وه ی
حوکمی ئیسلام! دیاره پیغه مبه ر (ﷺ) نه یزانیوه ده عوه بکات؟! یان که م

(۲۳) پروانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ۷۲/۱، برقم ۵۱.

تەرخەم بوو پەنا دەگرین بە خوای پەرەردگار لە بوونی ئەم گومانە خراپە....هتد).

هەرودەها زانای پایە بەرز ابن تیمیة (پەحمەتی خوای لیبیت) دەفەرمویت:
(ئەهلی سوننە باشترین و مام ناوەندی ترین کەسانی ئەم ئۆممەتەن کە لەسەر پێگای راستی ئیسلام: پێگەی حەق و راستی و دادپەرودەری).

ه - ئەهلی سوننە و جەماعە غەریبەن لەناو موسوڵماناندا کاتیکی خەلکی خراپ دەبن، أبو هريرة (رضی اللہ عنہ) دەفەرمویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ))^(٢٤).

واتە: ئیسلام دەرکەت و سەری هەڵدا بە غەریبی وە ئیسلام دەگەرێتەو هەرودە چۆن بە غەریبی سەری هەڵدا و دەرکەوت، بۆیە خۆشبەختی و بەهەشت بۆ ئەو کەسانەی کە غەریبەن لە ئیسلامدا (واتە: چەند فەرمانیکی خوای پەرەردگار و پیغەمبەر (ﷺ) جێبەجێ دەکەن کە بەلای نۆری موسوڵمانانەو غەریب و نامۆیە).

و ه لە پێواوەتیکی تردا کە ئیمامی أحمد لە عبدالله ی کوپری مسعودەو (رضی اللہ عنہ) بۆمان دەگێڕێتەو: ((قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ))^(٢٥).
ووترا: غەریبەکان کێن؟ فەرموی: کەسانیکی دابراون لە کەس و کارو عەشیرەتی خۆیان.

^(٢٤) مسلم، کتاب الإيمان، باب بیان أن الإسلام بدأ غريباً وسيعود غريباً، ١/١٣٠، برقم ١٤٥.
^(٢٥) المسند الإمام أحمد، ١/٣٩٨، قال الشيخ الألباني: صحيح دون قال: قيل: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ، برواية: سنن ابن ماجه، ٢/١٣٢٠ برقم ٣٩٨٨.

وه له پړوايه ټيكي تردا كه نيمامي احمد له عبدالله ي كورې عمرو كورې عاص
بومان ده گيرپته وه، ووترا: غه رييه كان كيڼ نه ي پيغه مبهري خوا (ﷺ)؟
فهرموي: ((أنا صالِحون في أناسٍ سوءٍ كثيرٍ من يعصيه أكثر ممن يطيعهم))^(٢٦).

واته: غه رييه كانې نوممه تي من كه سانتيكي چاك و بوخوا سولحاون له ناو
كه سانتيكي زوري خراپدا، نه و كه سانه ي كه سه رپيچيان ده كهن و شويڼيان
ناكه ون گه ليك زورترن له و كه سانه ي كه به قسه يان ده كهن و شويڼيان ده كهن.

وه هه روه ها له پړوايه ټيكي تردا پيغه مبهري (ﷺ) فهرمويه تي: ((الذين
يُصلِحون إذا فسد الناس))^(٢٧).

واته: غه رييه كانې نوممه تي من كه سانتيكي چاكن و چاك سازيشن كاتيكي
خه لگي خراپ ده بن (واته: هم خوځيان په يوه ستن به دينه وه و چاكه كارن وه هم
بانگه وازي خه لكيش ده كهن بو لاي چاكه). بويه نه هلي سوننه و جه ماعه
كه سانتيكي غه ريبن له ناو كوومه لاني نه هلي بيده ع و شويڼ كه وتواني هه واو ناره زو
كو مه ل و گروهه جياوازو پارچه پارچه كاندا .

٦ - نه هلي سوننه و جه ماعه كه سانتيكن هه لگري عيلم و زانستي شه رعين:
نه هلي سوننه هه لگري نه و عيلم و زانياريه به سوده ي قورثاني پيروز و سوننه تي
پيغه مبهري (ﷺ)، كه سانتيكن لاداني كه ساني پوچوو له م دينه دوور ده خه نه وه،
وه ليكدانه وه ي كه ساني نه فامي لي دوور ده خه نه وه، هه ر بويه ابن سيرين
(په حمه تي خوي لبييت) ده فهرمويت: (كاتي خوي زاناياني نه هلي سوننه كه سيك
فهرموده ي پيغه مبهري (ﷺ) بگيرايه ته وه پرسپاري (سند) يان نه ده كرد، به لام
كاتيكي فیتنه پرويدا (درو به دهم پيغه مبهري خواوه (ﷺ) هه لبه ستر، كو مه ل و
تاقمي سه رليشيواو پهيدا بوون، بيرو بوچوني جياواز له بيرو بوچوني پيغه مبهري

^(٢٦) المسند الإمام أحمد، ١٧٧/٢ و ٢٢٢، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ١٥٣/٤، برقم
١٦١٩.

^(٢٧) مسند الإمام أحمد، ١٧٣/٤، و صححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٢٦٧/٣، برقم ١٢٧٣.

(ﷺ) هاوه لانی ده رکه وت) هه رکه سیڤ فەرموده ی بگپرایه ته وه، پیا یان ده ووت: ناوی یه ک به یه ک له و پیا وانه ی ئەم فەرموده یه یان گپراوه ته وه بلین: ئەو کاته سه یریان ده کرد ئە وانه ی فەرموده که یان گپراوه ته وه ئە گەر له ئە هلی سوننه بونایه فەرموده که یان وه رده گیرا، وه سه یر ده کرا ئە گەر ئە و که سانه ی که فەرموده که یان گپراوه ته وه له ئە هلی بیده ع بوونایه فەرموده که یان لی وه رنه ده گیرا) (۲۸).

۷ - ئە هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن خه لکی دلگران ده بن به مردنیان: زانای پایه به رز آیوی السخّیانی (په حمه تی خوی لیبت) ده فەرمویت: (کاتیک هه والی مردنی پیاویکی ئە هلی سوننه و جه ماعه م پی ده گات وا ده زانم هه ندی له ئە نداهه کانی لاشه م له ده ست داوه) (۲۹).

وه هه روه ها فەرمویه تی: (ئە و که سانه ی حه ز به مردنی پیاوانی ئە هلی سوننه و جه ماعه ده که ن که سانیکن ده یانه ویت پووناکی خوی په روه ردگار بکوژینه وه، به لام خوی په روه ردگار پووناکی خوی هه ر سه رده که وینیت ئە گەر بی باوه رانیش پیا یان ناخوش بیت) (۳۰).

❁ باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) نیعمه تیکی گشتی و په هایه

دوو جوړ نیعمه ت هه یه: نیعمه تیکی گشتی و په ها، نیعمه تیکی سنوردار:

یه که م: نیعمه تی گشتی و په ها: ئە و نیعمه ته یه که خوشبه ختی و سه رفرازی هه میشه یی پیوه په یوه سته: ئە ویش نیعمه تی ئیسلام و سوننه ته، خوشبه ختی و سه رفرازی هه میشه یی دونیا و دوا پوژ له سه ر سی بنچینه وه ستاوه: ئیسلام، سوننه ت، دوور بوون له به لا و نا په حه تی له دونیا و دوا پوژ دا. نیعمه تی ئیسلام و سوننه ت ئە و به خشش و نیعمه ته گه وره یه یه که خوی په روه ردگار فەرمانی پی

(۲۸) بروانه: صحیح مسلم، فی المقدمة، باب الإسناد من الدین، ۱/ ۱۵.

(۲۹) بروانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی، ۱/ ۶۶، برقم ۲۹.

(۳۰) بروانه: هه مان سه رچاوه، ۱/ ۶۸، برقم ۳۵.

کردوین له نوێژهکانماندا داوای لێ بکهین تا هیداتهتمان بدات و پێنمونیمان بکات بۆ سهر پێگای راستی ئهوه که سانهی که له سهرین و خوای پهروهردگار ئهوه پێگا راستهی په یوهست کردووه پێیانوه و گێراویانیتی له هاوه لانی به رزی به ههشت، ههروهک ده فره مویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۚ﴾ (النساء: ۶۹) واته : ئهوانه ی گویا په لای خوای پهروهردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) ده که نه ئهوانه که سانیکن له گه ل ئهوه که سانه دان که خوای پهروهردگار نیعمه تی خو ی به سهردا پشتوون له پیغه مبه ران (عليهم الصّلاة والسلام) و راستگو یان و شه هیدان و پیاو چاکان، به راستی هاوه لایه تی کردنی ئهوان باشرین هاوه لایه تییه .

موسولمانی خوشه ویست ئهوه جوړه که سانه خاوه نی ئهوه نیعمه ته گشتیه نه ، ئهوه که سانه ی که خوای پهروهردگار ده رباره یان ده فره مویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ﴾ (المائدة: ۳) واته : ئه مپو^(۳۱) دینم بۆ ته واوکردن و نیعمه تی خو م پزاندووه به سهرتانه دا وه پازیم لی تان (ئه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاین تان بی ت و هیچ مه نه هج و پێ باز و ئاینکی تر نه که نه ئاینی خو تان.

زانای پایه به رز ابن کثیر (رهحمه تی خوای لی بی ت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا فره مویه تی: ﴿ئهم نیعمه ت و به خششه ی خوای پهروهردگار گه وره ترین نیعمه ت و به خششه به سهر ئه م ئوممه ته وه له کاتی کدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردوون، پێویستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیرۆزی ئیسلام، وه پێویستیان به هیچ پیغه مبه ریک (ﷺ) نییه جگه له پیغه مبه ری خو یان (ﷺ)، بۆیه خوای پهروهردگار پیغه مبه ری (ﷺ) گێراوه به دوا یین پیغه مبه ر (ﷺ)، وه په وانیه ی

^(۳۱) پوژی حه جی گه وره بوو له کێوی عه ره فه له کاتی حه جی مائناوایی پیغه مبه ری خوای پهروهردگار (ﷺ) پاش ئه وه به ۸۱ پوژ پیغه مبه ر (ﷺ) وه فاتی کرد .

کردووه بۆ هه موو مرۆف و جنۆكه كان، ههچ هه لالاك نيه مه گهر ئه وه حه لالی
 كردبيت، وه ههچ هه راميك نيه مه گهر ئه وه حه رامی كردبيت، وه ههچ مه نه هج و
 پياز و ئاينيك هه ق و راست نيه مه گهر ئه وه ئاينه ی كه پيغه مبه ر (ﷺ) به
 دينی زانی بيت، وه هه ر شتيك ئه وه هه والی پيدا بيت هه ق و راسته ههچ تاراستی و
 دواكه وتنی تیدا نيه (۳۲).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دين له هه موو پرويه كه وه ته واوه و
 پيوستى به زيادو كه م نيه، وه هه م خواى په روه ردگار ته واو نيعمه تى خوى
 رشتووه به سه ر موسولماناندا .

ئيمامى عمري كورپى عبدالعزيز (په حمه تى خواى ليبيت) ده فه رموييت:
 (ئيمان چه ند سنور و فه رز و سونه تيكي هه يه هه ركه سيك به ته واوه تى
 جى به جيان بكات ئه وه ئيمانى ته واوه) (۳۳).

وه دينی خواى په روه ردگار ئه وه شه رعه يه كه فه رمان و پيگريه كانى له خو
 گرتووه، مه به ست پي ئه وه نيعمه ته گشتيه يه كه تايبه ته به ئيمانداران، ئه ویش
 نيعمه تى ئيسلام و سونه ته كانى پيغه مبه ر (ﷺ)، ئه وه نيعمه ته يه كه له
 راستيدا ته نها دل به و خو ش ده كریت، ئه و دل خو شيه يه كه خواى په روه ردگار
 خو شى ده وي ت و پازيه يه پي ئه وه روه ك خواى په روه ردگار فه رمويه تى: ﴿قُلْ

بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (يونس: ۵۸)

واته: ئه ی پيغه مبه ر (ﷺ) به موسولمانان بلئ: بادل خو ش و شادمان بن
 به فه زل و به خشش و په حمه تى خوايى (كه ئيسلام و قورئانى پيرو ز و سونه ته)
 كه وابوو با ته نها به وه دل خو ش بن، دل خو شيان به وه زور چاكترو باشتره له
 هه موو ئه وه سه روه ت و سامانه ی كه خه لكى كوى ده كه نه وه .

(۳۲) بروه: تفسير القرآن العظيم للإمام ابن كثير رحمه الله: (۳ / ۲۶۰).

(۳۳) رواه البخاري معلقاً، في كتاب الإيمان، باب قول النبي ﷺ: ”بني الإسلام على خمس“، ۹/۱.

بۆيە ووتەي زۆربەي زاناينى پيشين لەسەر ئەوھىيە كە مەبەست بە ﴿يُفْضِلُ
 اللَّهُ وَرَحْمَتَهُ﴾ قورئانى پيرۆز و سوننەتەكانى پيغەمبەرە (ﷺ)، وە بە پيى ژيان
 و ڕوناكى ناو دلەكان ئەوھەندە خۆشەويستى بۆ سوننەتەكان دەبيت، بۆيە ھەر
 كاتىك ئەو بەندە موسولمانە زياد سوننەتەكان جى بەجى بكات و پەيوەست بيىت
 پييانەوھە زياتر دلى خۆش دەبيىت پييان تا ئەو دلە وای ليدىت دەكەويىتە جۆش و
 جولە لەبەر ئەو ھەموو سوننەتەي كە تيدايە، ئەو دلە زۆر خەفەت بارە بەرامبەر
 بەو ھەموو خراپەيەي كە خەلكى دەيكن لە كاتىكدا پرە لە ھيمنى و ئارامى، وە
 ئەو دلەي كە بە ڕوناكى سوننەت پر بوو لە ھەموو دليك ترساوترە لە خواي
 پەرورەدگار^(۳۴).

نيعمەتى سنوردارو ديارى كراو: بریتىيە لە نيعمەتەكانى لەش ساغى و
 دەولەمەندى و جوانى و بوونى پلەو پايەو دەسەلات و مندالى زۆرو خيزانى جوان
 و... ھاوشيوەكانى، ئەم نيعمەتانە ھەمو بەندەكانى خواي پەرورەدگار تيدا
 بەشدان: ئيمانداران و بى باوەپان، چاكەكاران و خراپەكاران، بۆيە ھەركاتىك
 ووترا: خواي پەرورەدگار نيعمەتى بەسەر بى باوەپانەو ھەيە، بەلى لەم
 پرۆوھەيە، وە ئەم جۆرە نيعمەتانە بۆ بى باوەپان و خراپەكاران سزاو
 ناپرەھەتییە، چونكە سەرئەنجامى سزاو بەدبەختى يە بۆ كەسيك كە خواي
 پەرورەدگار نيعمەتە گشتیەكەي پى نەبەخشيبيىت كە (ئىسلام و قورئانى پيرۆز و
 سوننەتەكانى پيغەمبەرە ﷺ)^(۳۵).

^(۳۴) وەرگىراوھ لە ووتەي زاناى پايە بەرز ابن القيم (پرەمەتى خواي لىبيىت) لە كىتابى: اجتماع
 الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية ۳۳/۲ - ۳۶، ۳۸.
^(۳۵) بڕوانە: ھەمان سەرچاوە، ۳۶/۲.

❁ باسی چوارهم: گه ورهیی و پله و پاییهی سوننه ت

سوننه ت ئه و قه لا پۆلاینه یه که هر که سیک بجیته ناوی که سیک ئه مین و هیمن و پاریزراوه، وه ئه و درگا گه وره یه یه که هر که سیک بجیته ناوی ده گات به مه ست و ئاواته کانی، سوننه ت ئه و که سانه ی که په یوه ستن پییه وه به رزیان ده کاته وه ئه گه ر کرده وه چاکه کانیشیان که م بیّت، وه پوناکییه که ی له ناو چاوو به رده ستیان دایه له کاتی که سانی بیده چی نورو پوناکیه که یان کوژاوه ته وه، ئه هلی سوننه پووگه ش و دهم و چاو سپین له کاتی که سانی بیده ع پوو په ش و دهم و چاویان په ش هه لگه پاره، هه روه ک خوی په روه رداگار فهرمویه تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶)

واته: له و پۆژه دا "که پۆزی قیامه ته" که سانی که دهم و چاویان په ش ده بیّت و که سانی که دهم و چاویان سپی و پوناک و دره وشاوه ده بیّت. ابن عباس (رضی الله عنهما) فهرمویه تی: دهم و چاوی که سانی په یوه ست به سوننه ت و جه ماعه سپی و پوناک و دره وشاوه ده بیّت، دهم و چاوی که سانی بیده چی و پارچه پارچه گه ریه کان په ش هه لده گه ریّت^(۳۶).

سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و ژیان و پوناکییه یه که سه رفرازی و به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تیدا یه. هه روه ها خوی په روه رداگار فهرمویه تی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۲)

^(۳۶) زانای پایه به رز (په حمه تی خوی لیبیّت) ابن القیم، له کیتابی: اجتماع الجیوش، ۳۹/۲، وه زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیبیّت) له ته فسیره که یدا، باسیان کردووه ۳۶۹/۱، وه برونه: جامع البیان عن تأویل آی القرآن، لابن جریر، ۹۳/۷.

واته: ئايا ئەو كەسەى كە مردبوو (له گومرايى و سەرلێشیواويدا ئەژيا) ئيمه زیندومان كردهوه به پوناكى ئيمان وقورئان، ئەو كەسە ئەزانیت چۆن پێگهى راست ئەگرێته بهرو ههلسوكهوت ئەكات له ناو خهلكیدا، ئايا وهكو ئەو كەسە وایه كه له تاریكاییهكانى شىرك و بى باوهپى و نهزانی و سەرلێشیواويدا ئەژیت و ناتوانیت دهر بچیت و پرزگارى ببیت، بهو شیوهیه هاوێل بریاردان و بى باوهپى و خراپهكارى بۆ بى باوهپان پارێنراوتهوه^(٣٧).

❁ باسى پینجههه: شوین و پلهو پاییهى بهرزى كهسانى

په یوهست به سوننهت، وه شوینی كهسانى بیدهچی

یه كههه: شوین و پلهو پاییهى بهرزى كهسانى په یوهست سوننهت:

موسولمانى په یوهست به سوننهت دلى زیندووه، دلى پۆشنه، خواى پهروهردگار له چهند شوین له قورئانى پیرۆزدا باسى ژيان و پوناكى كردووه و گیراویانیتی به سیفاتی ئیمانداران، بۆیه دلیكى زیندوو و پۆشن ئەو دلایه: ژیرمهنده بهرامبهه خواى پهروهردگار، مل كه چه بۆى، وه تیگهیشتهوه له مه بهستى خواى پهروهردگار، مل كه چه بۆ ئەوهى تهنها خوا ناس بیت و تهنها عیبادت بۆ ئەو بکات، وه مل كه چ و شوین كهوتووێ ئەو مه نهههه و رێباز هیه كه پیغه مبهه (ﷺ) پێى هاتووه.

بۆیه پیغه مبهه (ﷺ) داواى له خواى پهروهردگار دهكرد تا نورو پوناكى پێى بههخشیت: داواى دهكرد تا دل و گوێ و چاوو زمان و سهرووی و ژیری و لای راستى و لای چهپی و پشت و پیشى پوناك بكاتهوه، داواى دهكرد زاتهكهى و پیستى و خوین و گوشت و ئیسكى پوناك بكات به پوناكى ئيمان، پیغه مبهه (ﷺ) داواى پوناكى ئيمانى كردووه بۆ خودى خوێ و بۆ ههستیاره نهینى و ئاشكراكانى، بۆ راست و چهپ و سهروو ژیر و پیش و دواى، داواى ئەو پوناکییهى كردووه، بۆیه ئیمانداریش ههستان و دانیشتن و قسهو كردهوهى ههمووى پوناکییه، ئەو نورو پوناکییه كه له پۆزى قیامهتدا بۆ خاوهنهكهى

^(٣٧) بروهه: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم، ٣٨/٢.

دهردهكه ویت به پئی به هیزی و لاوازی ئیمانكهی، ئه و پوناکییهی له بهر دهم و لای راستیهوه ددرهوشیتتهوه، بویه له پۆزی قیامهتدا موسولمانی واهیه نورو پوناکییهكهی وهكو خۆر وایه له پوناکیدا، وه موسولمانی واهیه نورو پوناکییهكهی وهكو مانگ درهوشاویه، وه هه یانه وهكو دار خورمایه کی بهرز، هه یانه وهكو پیاویکی به پیوه وهستاو، هه یه له وان كه متر، موسولمانی واهیه نورو پوناکی پیدراوه كه به سه ره په نهی قاجیوهیه تی، جارێك ددرهوشیتتهوه جارێك دهكوژیتتهوه، وهكو ئه و پوناکی و ئیمان و شوین كه وتنه ی كه هه یبوه له دونیادا بۆ پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، ئه وه ش ههستی پی دهگریت و به چاویش ده بینریت كه موسولمانان هه مویان له یه ك ئاستدا نین له شوین كه وتنیان بۆ قورئانی پیروژ و سوننه ته كانی پیغه مبه ر (ﷺ) (۳۸).

❁ دووهم: نیشانه كانی ئه هلی سوننه و جه ماعه زۆرن، هه موو كه سیکی ژیر

ههستی پیده كات، له گرن گترین نیشانه كانیان ئه مانه ن:

- ۱ - دهست گرتنیان به قورئانی پیروژ و سوننه ته كانی پیغه مبه ره وه (ﷺ).
- ۲ - گیرانه وهی حوكم بۆ لای قورئانی پیروژ و سوننه ته كانی پیغه مبه ر (ﷺ) له هه موو بنچینه و به شه كانی شه رعا .
- ۳ - خۆشه ویستیان بۆ ئه هلی سوننه و جه ماعه و كهسانی په یوه ست به قورئانی پیروژ و سوننه ته وه، وه رق بوونیان له كهسانی بیده چی.
- ۴ - ئه هلی سوننه و جه ماعه كهسانی كن دانا چه له كین و بی تاقهت نابن له وهی كه خه لکی (بگره موسلمانانیش) كه م شوینی حق ده كه ون، چونكه حق بزر بووی ئیمانداره له هه ر شوینێك بینیتیه وه دهستی پیوه دهگریت ئه گه ر چی خه لكیش پیچه وانه یان بكه ن.
- ۵ - ئه هلی سوننه و جه ماعه كهسانی کی راستگۆن له ووته و كرده وه كانیاندا، ئه ویش به جی به جی كردنی مه نه هج و پربازی راست و دروستی قورئانی پیروژ و

(۳۸) پروانه: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم، ۳۸/۲ - ۴۱، به دهستکارییه وه له لایه ن دانه ره وه.

سوننه ته كانی پیغه مبه‌ر (ﷺ).

٦ - ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه له هه‌موو موسولمانان زیاتر شوینی پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌که‌ون، ئه‌و پیغه مبه‌ره‌ی (ﷺ) که هه‌موو هه‌لس و که‌وتی بریتی بووه له جی‌به‌جی کردنی قورئانی پیروژ^(٣٩).

❁ که‌سی بیدعه‌چی چۆنه‌؟

که‌سی بیدعه‌چی د‌لی مردوو و تاریکی دایپۆشیوه، خوای په‌روه‌ردگار مردن و تاریکی گ‌ی‌راوه له سیفاتی ئه‌و که‌سانه‌ی که له ئیمان و باوه‌ری راسته‌قینه لایان داوه و ده‌رچونه، د‌لی مردوو ئه‌و د‌له‌یه که نه له خوای په‌روه‌ردگار ت‌ی‌گه‌یشتوو و نه مل که‌چی‌کی ته‌واوه بۆ ئه‌و مه‌نه‌ج و پ‌ی‌بازه‌ی که پیغه مبه‌ر (ﷺ) پ‌ی‌ی هاتوو، هه‌ربۆیه خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌ی وه‌سف کردوو به‌وه‌ی که مردوون نه‌ک زیندوو، وه به‌وه‌ی له تاریکی و سه‌ر‌ل‌یش‌ی‌واویدان ناتوانن ت‌ی‌یدا ده‌رب‌چن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاریکی سه‌راپای گ‌یا‌نیانی دایپۆشیوه، د‌له‌کانیان مردوو هه‌ر بۆیه حق و راستی له شیوه‌ی خراپه‌دا ده‌بینن و شتی بات‌ل و ناراستی له شیوه‌ی حق و راستیدا ده‌بینن، کرده‌وه‌و قسه‌و کارو ژیا‌نیان هه‌مووی تاریکی و سه‌ر‌ل‌یش‌ی‌واویه، گ‌ۆ‌ره‌کانیان پ‌ره له تاریکی، وه له پ‌ۆ‌ژی قیامه‌تدا کات‌یک نورو پ‌وناکی به‌ش ده‌کر‌یت تا بتوانن له‌سه‌ر پردی د‌ۆ‌زه‌خ پ‌ی‌ی ب‌په‌ر‌نه‌وه ئه‌وه ئه‌وان ب‌ی‌به‌ش ده‌بن و له تاریکی‌دا ده‌م‌ین‌نه‌وه، چونه ناو ئاگری د‌ۆ‌زه‌خیان به تاریکییه، ئه‌و تاریکییه‌ی که له‌سه‌ره‌تادا مر‌ۆ‌قی له‌سه‌ر دروست کراوه.

جا خوای په‌روه‌ردگار سه‌ره‌فرازی و به‌خته‌وه‌ری پ‌زگار‌بوونی هه‌رکه‌سی‌کی بو‌یت له‌و تاریکییه‌وه ده‌ری ده‌کات به‌ره‌و پ‌وناکی (پ‌ووناکی ئیمان و قورئانی پیروژ و سوننه‌تی پیغه مبه‌ر (ﷺ))، وه هه‌ر که‌سی‌ک خوای په‌روه‌ردگار ب‌یه‌و‌یت

^(٣٩) بروانه: عقیده السلف وأصحاب الحديث، للإمام أبي عثمان الصابوني ص ١٤٧، وتنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي ص ٢٦٤.

سه‌رفرازی نه‌کات له‌و تاریکیانه‌دا ده‌یه‌یل‌ته‌وه و ده‌ری ناکات (ئه‌ویش به‌هوی گوی نه‌دانی به‌مه‌نه‌ج و ری‌بازی پی‌غه‌مبه‌ر (صلواته‌علیه‌وسلمه) (۴۰).

❖ به‌شی دووهم: تاریکییه‌کانی بیدعه‌و تازه‌داهینراوه‌کان له‌دیندا:

باسی یه‌که‌م: تی‌گه‌یشتن له‌مانای بیدعه

وشه‌ی (البِدْعَة) له‌زمانه‌وانیدا: داهینانی شتیکی تازه‌له‌دیندا پاش ته‌واو بوونی، یان داهینانی شتیکی تازه‌له‌ه‌واو ئاره‌زوو و کرده‌وه‌کان پاش مردنی پی‌غه‌مبه‌ر (صلواته‌علیه‌وسلمه) (۴۱)، ده‌وتریت: (إبتدعتُ الشيء، قولاً أو فعلاً إذا ابتدأته على غير مثال سابق) (۴۲) شتیکی تازه‌م داهینا (قسه‌ بی‌ت یان کرده‌وه) که‌له‌وه‌و پیش‌هاو شیوه‌ی نه‌بویت .

وه بنچینه‌ی وشه‌ی "بدع" بۆ کردن و داهینانی کاریک به‌کاردی‌ت که‌له‌وه‌و پیش‌بوونی نه‌بویت، به‌لگه‌له‌سه‌ر به‌کارهینانی وشه‌ی بیدعه‌به‌و شیوه‌یه‌فه‌رموده‌ی خوی په‌روه‌ردگار که‌ده‌فه‌رمویت:

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (البقرة: ۱۱۷) .

واته: خوی په‌روه‌ردگار دروست که‌رو به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌له‌سه‌ر شیوه‌یه‌که‌له‌وه‌و پیش‌بوونی نه‌بووه .

وشه‌ی "البِدْعَة" له‌روانگه‌ی شه‌ره‌وه‌چه‌ند پی‌ناسه‌یه‌کی بۆ کراوه‌که‌هه‌ندیکیان ته‌واکه‌ری هه‌ندیکیان، له‌وانه:

۱ - زانای پایه‌به‌رزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمویت: (بیدعه‌له‌دیندا بریتیه‌له‌کردنی ئه‌و کارانه‌ی که‌خوی په‌روه‌ردگار و پی‌غه‌مبه‌ر (صلواته‌علیه‌وسلمه) به‌شه‌رعیان دانه‌ناوه، واته: کردنی ئه‌و کارانه‌ی

(۴۰) پروانه: اجتماع الجيوش الإسلامية، لابن القيم، ۳۹/۲ - ۴۰ به‌ده‌ستکارییه‌وه له‌لایه‌ن دانه‌ره‌وه .

(۴۱) پروانه: القاموس المحيط ص ۹۰۶، ولسان العرب ۶/۸، وفتاوی ابن تیمیة ۴۱۴/۳۵ .

(۴۲) پروانه: معجم المقایس فی اللغة لابن فارس ص ۱۱۹ .

که نه فه‌رمانی پیکراوه تا بپیتته واجب یان فه‌رمانی پیکراپیت تا بپیتته سوننه‌ت^(۴۳).

بیدعه دوو جوره: جوریکیان له ووتو و بیروباوهره‌کاندایه، وه جوریکیان له کرده‌وه و په‌رستنه‌کاندایه، ئه‌م جوره‌ی دووهمیان جورى یه‌که‌مى له‌خوى گرتووه، هه‌روه‌ک چۆن جورى یه‌که‌م دووهم راده‌کیشیت^(۴۴).

وه ئه‌وه‌ی که ئیمامی أحمد و جگه له‌ویش مه‌نه‌ج و پښازی خویان له‌سه‌ر بنیات ناوه ئه‌وه‌یه: کرده‌وه‌کان دووبه‌شن: عیبادت و په‌رستنه‌کان، داب و نه‌ریته‌کان (عادات): بۆیه بنه‌په‌ت و بنچینه له‌عیبادت و په‌رستنه‌کاندا ئه‌وه‌یه: هیچ عیبادت و په‌رستنیک دروست نییه بکړیت ته‌نھا ئه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به‌شهرعی داناوه، وه بنه‌په‌ت و بنچینه له‌داب و نه‌ریته‌کاندا (عادات) ئه‌وه‌یه: که هیچ داب و نه‌ریتیک ه‌رام نییه مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ه‌رامیانی کردبیت^(۴۵).

وه هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (بیدعه: ئه‌و بیروباوهره‌ کرده‌وانه‌یه که پښچه‌وانه‌ی قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) کۆرای زانایان بکات، وه‌کو ووتو و بۆچونه‌کانی کۆمه‌لانی خه‌واریج و شیعو قه‌ده‌رییه و جه‌همیه‌کان، یان وه‌کو کرده‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که سه‌ماده‌که‌ن و گۆرانی ده‌لین له‌مزگه‌وته‌کاندا به‌مه‌به‌ستی عیبادت و خوا په‌رستی (ده‌عوو بانگه‌وازکردن)، یان ئه‌و که‌سانه‌ی پښشیان ده‌تاشن به‌مه‌به‌ستی عیبادت و خواپه‌رستی، یان خواردنی ه‌شیشه، وه جوره‌های تری بیدعه که کۆمه‌لانییک له‌موسولمانانی پښچه‌وانه‌و دژ به‌قورئان و سوننه‌ت په‌رستن و عیباده‌تی پښوه ده‌که‌ن بۆ خوای په‌روه‌ردگار^(۴۶).

^(۴۳) بړوانه: فتاوی‌ ابن تیمیة ۴/ ۱۰۷ - ۱۰۸.

^(۴۴) بړوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۲۲/ ۳۰۶.

^(۴۵) بړوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۴/ ۱۹۶.

^(۴۶) بړوانه: فتاوی‌ ابن تیمیة ۱۸/ ۳۴۶، و ۳۵/ ۴۱۴.

۲ - زاناو ئىمامى پايەبەرز ئىمامى الشاطبي (پەخمەتى خوائى لىبىت) دەفەر مۆيىت: (البدعة: طَرِيقَةٌ فِي الدِّينِ مُخْتَرَعَةٌ، تُضَاهِي الشَّرْعِيَّةَ، يُقْصَدُ بِالسُّلُوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعَبُّدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ) ^(٤٧).

واتە: بىدعە: ئەو پىگە تازە داھىنراۋەيە كە ئەگەر بىينىت و سەيرى بىكەيت لە كارىكى دروست و شەرى دەچىت (كەلە بنەپەتەشدا وانىيە) مەبەست بەكردن و ئەنجامدانى ئەو كارە زىاد عىبادەت كەردنە بۆ خوائى پەرۋەردگار.

بۆيە لەسەر ئەم بۆچونە ھەندىك لە زاناكان كارە داب و نەرىتەكان (عادەت) ناكەنە ژىر واتاى بىدعەو، بەلكو دەلىل: بىدعە تەنھا تايىبەتە ئەو كارانەى كە پەرسەن و عىبادەتن، وە لە سەر بۆچونى ئەو زانايانەى كە كارە داب و نەرىتەكان (عادەت) ئەخەنە ژىر واتاى بىدعەو، دەفەرمون: (بىدعە: ئەو پىگە تازە داھىنراۋەيە كە ئەگەر بىينىت و سەيرى بىكەيت لە كارىكى دروست و شەرى دەچىت (كەلە بنەپەتەشدا وانىيە) مەبەست بەكردن و ئەنجامدانى ئەو كارە ھەروەك مەبەست بوون بە ئەنجامدانى كارە خىرو شەرىعەكانە) ^(٤٨).

پاشان ئىمامى الشاطبي (پەخمەتى خوائى لىبىت) ئەو ھەمان بۆ پوون دەكاتەو ھەسەر پىناسەى دوو ھەم بۆ بىدعە كە كارە داب و نەرىتەكان (عادەت) لەو پووەو ھى كە تەنھا كارىكى داب و نەرىتن (عادەت) ئەو ھىچ بىدعەيان تىدا نىيە، بەلام ئەگەر ئەو كارە لەو پووەو ھەسەيرى بىكرىت كە عىبادەتى پىو ھە بىكرىت، يان ئەو كاتە بىدعەى تىكەل دەبىت، بەمە بۆمان دەردەكەوئىت كە ئىمامى الشاطبي (پەخمەتى خوائى لىبىت) ھەردو پىناسەكەى كۆكردۆتەو، وە نمونەى ھىناو ھەو ھە بۆ چەند كارىكى داب و نەرىت، كە بى گومان دەبى عىبادەتى تىدا بىت ھەكو: كرىن و فروشتن و ژن مارەكردن و تەلاق دان و..... لەبەر ئەو ھى ئەم كارانە ھە

^(٤٧) بىروانە: الإعتصام للشاطبي، ۵۳/۱.

^(٤٨) بىروانە: الإعتصام لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطبي ۵۰/۱ - ۵۶.

چه نده له به شى موعامه لات و داب و نه رېته كانن به لام په يوه ست و سنوردار كراون به چنه د مه رجيك و ريځه ريكي شهرى كه هېچ كه س ناتوانيت ده س كارى بكات و به هه وه سى خوى مامه له يان پيوه بكات^(۴۹).

۳ - زاناو ئيمامى پايه به رز ابن رجب (په حمه تى خواى لېبېت) ده فهرمويت: (مه به ست به بېده نه وه يه: كاريكى تازه دابهينرييت له دېندا له كاتيكا هېچ بنچينه يه كى شهرى نه بيت له سهر دروستيتى نه وه كار، به لام نه وه كارى كه بنچينه يه كى شهرى له بنه پرته هه يه له سهر دروستيتى نه وه بېده نيه له شهرعا، هه رچه نده نه گهر پيى بوتريت بېده له زمانه وانيدا، بويه هه ركه سيك شتيكى تازه دابهينرييت و بېداته پال شهرع و بنچينه يه كى شهرى نه بيت تا نه وه كارى بو بگه رينريته وه نه وه كردنى نه وه كار هه رليشيوويه، وه ئاين به ريه له وكاره، جا داهينانى نه وه كار له بيروباوه پره كاندا بيت يان له كرده وه و قسه نهينى و ئاشكراكاندا بيت، به لام نه وه كه له ووتى زانايانى پيشيندا هاتووه گوايه كردنى هه ندى له بېده كان به باش زانراوه نه وه مه به ست پيى نه وه بېده يه كه له زمانه وانيدا پيى ده و تريت بېده نه كه له شهرعا، هه روه كه له ووته كه ئيمامى عومهر دا (ﷺ) هاتووه كاتيكا بينى موسولمانان هه نديكيان به جه ماعت ته راويح ده كه ن و هه نديكيان به تاك ده يكه ن، نه وه بوو كويانى كرده وه و يه كه ئيمامى بويان دانا، تا پيش نويزيان بو بكات، نه وه بوو دواى نه وه كه بينيتيانى به جه ماعت نويز ده كه ن فهرموى: ((نَعَمَتِ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)) چاكترين بېده نه م كار يه، مه به ستى ئيمامى عومهر (ﷺ) نه وه بوو نه م كار له وه و پيش بوونى نه بوو به و شيويه، به لام له شهرعا بنچينه يه كى شهرى هه بوو تا نه م كارى بولا بگه رينريته وه:

* يه كيكا له و بنچينانه نه وه يه پيغه مبه ر (ﷺ) هانى موسولمانانى ده دا تا نويزى ته راويح به جه ماعت بكه ن، جا موسولمانان له سهرده مى پيغه مبه رى

^(۴۹) پروانه: هه مان سه رچاه، ۵۶۸/۲، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۹۴.

خوادا (ﷺ) ئۇ وشە نوپۇز تەراویحه یان دەکرد بەلام بەتاک تاک و چەند کۆمەلئیکی جیاوان، پیغەمبەر (ﷺ) چەند شەویک نوپۇز تەراویحی بۇ کردن بەجەماعەت، بەلام پاش ئو وە بۆی نەکردن لە ترسی ئو وە نە فەرز بیئت لەسەریان (واتە: کردنی بە جەماعەت بییته فەرز نە خودی نوپۇزە کە) و ئوانیش نەتوانن بەوشیو وە بیکن، بۆیە پاش مردنی پیغەمبەر (ﷺ) ئیمە ی موسولمان ئەمینین و لەو ناترسین کە ئو نوپۇزە لە سەرمان بییته فەرز^(۵۰).

* دووہم بنچینە لەو بنچینانە ی کە ئەم کارە ی بگێردیته وە سەرکەسانی بیدعە چی نەتوانن ئەم ووتە یە ی ئیمامی عومەر (رضی اللہ عنہ) بکەنە بەلگە لەسەر دروستی تازە داھینان و بیدعە کردن لەدیندا ئو وە یە: پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانی پی کردوین شوینی مەنھەج و ریبازو سوننەتی جینشینە بەرپۇزەکانی بکەوین، بۆیە ئەم کارەش بوو تە سوننەتی خەلیفە بەرپۇزەکانی^(۵۱).

❖ بیدعە دوو جوړە:

* بیدعە یە کوفرە و ھەر کەسیک بیکات لە دین پی دەردەچیت.
* بیدعە یە ک تاوان و سەرپیچیە ئەگەر کەسیک بیکات لەدین پی دەرناییت^(۵۲).

❖ باسی دووہم: مەرجەکانی گیرابوون و قەبول بوونی کردەوہ چاکەکان:

موسولمانی خۆشەویست ھەر کردەوہ یەکی خیرو چاکە ئەگەر دەتەویت لە خوای پەروردگار نزیکت بکاتەوہ، بزانی لیت وەرناگیریت و قەبول ناییت ئیلا دەبیئت ئو کردەوہ چاکە یە دوو مەرجی تیدا بیئت تا لای خوای پەروردگار وەرگیریت:

^(۵۰) بروانہ: صحیح البخاری، کتاب صلاة التراويح، باب فضل من قام رمضان، ۳۰۹/۲، برقم ۲۰۱۲.

^(۵۱) بروانہ: جامع العلوم والحکم ۱۲۹/۲.

^(۵۲) بروانہ: الاعتصام للشاطی ۵۱۶/۲.

مەرجى يەككەم: دەبىت ئەو كىرەۋەيە تەنھا بۇ خىل پەرۋەردىگار بىت و ھىچ پىياو بەشى ھەۋا ئارەزوۈ نەفسى تىدا نەبىت، لە بەر فەرمودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) كە دەفەر مويت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى))^(۵۳).

واتە: ۋەرگىرانى كىرەۋەكان بە پىي نىتەكانن، ۋە ھەر كەسىك كاتىك كىرەۋەيەكى چاكە دەكات ۋەرگىران ۋە قەبۇل بوونى بە پىي ئەو نىتەيە كە ھەيەتى.

مەرجى دوۋەم: شوين كەۋتنى پىغەمبەر (ﷺ) لە كىرەنى ئەو كارەدا، لە بەر فەرمودەكەى پىغەمبەر (ﷺ) كە دەفەر مويت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۵۴).

واتە: ھەر كەسىك كاتىك بىكات ۋە فەرمانى ئىمەى لەسەر نەبىت بە كىرەنى، ئەۋە بەسەرىدا دەدرىتەۋەۋە لىي ۋەرنەگىرىت.

بۆيە ھەر مۇسۇلمانىك كاتىك كىرەۋەيەكى چاكە دەكات ئەگەر تەنھا بۇ خىل پەرۋەردىگارى بىت ۋە لەسەر فەرمان ۋە سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) بىت ئەۋە كىرەۋەكەى ۋەرگىراۋە (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، ۋە ھەر كەسىك كاتىك كىرەۋەيەكى چاكە دەكات ئەگەر دىل سۆزى ۋە اخلاسى تىدا نەبىت يان بەفەرمان ۋە لەسەر سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) نەبىت، يان يەكەك لەۋ دوۋ مەرجەى تىدا نەبىت ئەۋە دەكەۋىتە بەر ئەۋ ئايەتەى خىل پەرۋەردىگار كە دەفەر مويت: ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَنْزَلَ فِيهِ الْفُرْقَانَ﴾ (الفرقان: ۲۳)

واتە: كاتىك تەماشاي ئەۋ كىرەۋەمانەمان كىرەكە ئەنجاميان دابوۋ، بەربامانداۋ كىرەمان بە تەپوۋ تۆزىكى پەرش ۋە بلاۋ (ھىچ سوۋدى نىيە بۆيان).

^(۵۳) متفق عليه: البخاري، كتاب بدء الوحي، باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، ۹/۱، برقم ۱، ومسلم، كتاب الإمامة، باب قوله ﷺ: ”إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ“، ۱۵۱۵/۲، برقم ۱۹۰۷.

^(۵۴) مسلم، كتاب الأفضية، باب نقض الأحكام الباطلة، ورد محدثات الأمور، ۱۳۴۴/۳، برقم ۱۷۱۸، ولفظ البخاري ومسلم ”من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد“ البخاري برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

وه ههركه سيك ههردوو مه رجه كه ی گیرابوونی كرده وه چاكه كانی تیدا بیت
ئه وه دهكه ویتته بهر ئه و ئایه ته ی كه خوای پهروهردگار دهفه رمویت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (النساء: ۱۲۵) .

واته: كئ ههیه له و كه سه ئاینی جوانتر و پیکتر و باشتربیت كه پروی
کردوته خوای پهروهردگار و ته و او خوی داوه ته دهست ئه و زور چاكه کاریشه،
بئ گومان هیچ كهس له و باشتربیه .

وه ههروه ها دهكه ویتته بهر فهرمووده ی خوای پهروهردگار كه دهفه رمویت:

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ﴾ (البقرة: ۱۱۲) .

واته: نه خیر وانییه (په رچدانه وهیه بۆ جوله كه و گاواره كان دهیان ووت:
هه رگیز هیچ كهس ناچیتته به هه شته وه ته نها جوله كه و گاواره نه بیت) به لكو
ههركه سيك به ته وای و به راستی خوی بداته دهست خوای پهروهردگار و له
هه مان كاتدا موسولمان و چاكه كار بیت، ئه وه به راستی پاداشتی لای خوای
پهروهردگار ههیه و نه ترسیان ههیه و نه غم و په ژاره دایان دهگریت^(۵۰) .

وه ئه و فهرمووده یی كه ئیمامی عومر (رضی الله عنه) گپراویتیه وه: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
بِالنِّيَّاتِ)) ترازوو پیوه ریكه بۆ هه موو كرده وه كانی ناو دل (نهینیه كان)، وه ئه و
فهرمووده یی كه دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) گپراویتیه وه: ((مَنْ
عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ترازوو پیوه ریكه بۆ هه موو كرده وه كانی لاشه
(ناشكر اكان) ، ئه م دوو فهرمووده گه ورهیه هه موو دینی له ژیردا جئ ده بیتته وه:
هه موو بنچینه و بهش و نهین و شاراوه كان و هه موو قسه و كرده وه كان.

وه ئیمامی النووي (په حمه تی خوای لبیت) به راستی ووته یه کی زور جوانی
كردوو له سه ر فهرمووده كه ی دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها)، كه

^(۵۰) بپوانه: بحجة قلوب الأبرار وقرة عيون الأخيار، للسعدي، ص ۱۰ .

گېڭاوپېتیه وه له پیغه مېره وه (ﷺ) فرمویه تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) وه له گېځانه وه یه کی تر دا که فرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))، شاره زایانی زمانی عه ره بی فرموویانه: ووشه ی (الرَّدُّ هُنَا بِمَعْنَى الْمَرْدُودِ) واته: کرده وه که ی به سهر دا ده گېځدرېته وه و لېی وه رنا گېځی و کرده وه که ی (دلسوژی تېدا نه بووه بۆ خوا یان به بی فرماني پیغه مېره (ﷺ) کردویه تی) له شهر عدا هیچ گرنگی بۆ دانانریت، بویه ئه م فرموده پیروژه بڼه مایه کی ژور گه وره یه له بڼه ماکانی ئیسلام، وه یه کی که له و فرمودانه ی که گشت گېځی قسه کانی پیغه مېره (ﷺ) درده خات، فرموده یه کی پوون و ناشکرایه له سهر پرت کردنه وه و نادرستیتي هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا، وه له پړوايه ته که ی دووهمدا که زیاتری تېدایه ئه ویش ئه وه یه هه ر کرده وه یه که ده که یت ئه گهر بیدعه بیت شهرعی نییه و نادرسته، جا خوت یه که م که س بیت ئه و بیدعه یه ت داهینا بیت یان هه ر که سیکی تربیت، بویه جاری واهیه که سی که کاتیک بیدعه یه که ده کات فرموده که ی یه که م ده کړېته به لکه به سهریه وه له سهر نادرستیتي بیدعه ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) که سی بیدعه چیه که ده لیت: خو من یه که م که س نیم ئه م کاره م داهینا بیت، له و کاته دا فرموده که ی دووهم: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ده کړېته به لکه به سهریه وه له سهر نادرستیتي بیدعه، به لکو فرموده یه کی پوون و ناشکرایه بۆ پرت کردنه وه و ناشهرعیتي هه موو کاره تازه داهینراوه کان جا ئه و که سه خو ی یه که م که س بیت ئه و کاره ی داهینا بیت یان پیشت که سانیک کردبیتیان ئه ویش بیکات و به رده وام بیت له سهری^(۵۶).

❁ **باسی سی یه م: سهرزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا**

یه که م: سهرزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

^(۵۶) بېروانه: شرح النووي علی صحیح مسلم، ۲۵۷/۱۴، وه بېروانه: المفهم لما أشکل من تلخیص کتاب مسلم، للقرطبي، ۱۷۱/۶.

چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پیروژ و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوون سه‌باره‌ت به سه‌رزه‌نشست کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا، وه هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شوین که‌وتوانیان به چاکی ئیمه‌یان ئاگادار کردۆته‌وه له خراپه‌و ترسناکی بیدعه، له‌و فه‌رمودانه‌ی که هاتوون به شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت:

۱ - خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ﴾ (آل عمران: ۷) .

واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و خوايه‌یه که قورئانی پیروزی دابه‌زاندووه بۆسه‌ر تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ندی که له ئایه‌ته‌کانی ئه‌و قورئانه دامه‌زراو پوون و ئاشکران و بناغه‌و بنچینه‌ی قورئانه‌که‌ن، وه هه‌ندی که له ئایه‌ته‌کانی مانا و اتای جوړاو جوړه‌ده‌گرن و به ئاسانی ماناکی نازانی، جا ئه‌و که‌سانه‌ی که له دلایندا لاری و لادان هه‌یه، هه‌ز له حه‌ق و راستی ناکه‌ن و به‌لکو شوینی ئه‌و ئایه‌تانه ده‌که‌ون که مانا و اتای جوړاو جوړو فراوانیان هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه‌و ناکۆکی و دوو به‌ره‌کی دروست بکه‌ن یان بۆ ئه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌ی هه‌له‌و نادروستی بۆ هه‌له‌ستن، له کاتی که لیکدانه‌وه‌و زانیی مانا و اتاکی که‌س نایزانیی ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار نه‌بیی.

ئیمامی (الشاطی) (په‌حه‌تی خوای لیبی) چه‌ندین ووته‌ی زانیانی پیشوی هیناوه که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته ئه‌و که‌سانه ده‌گریته‌وه که ده‌مه ده‌می و موناقه‌شه ده‌که‌ن له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ و کۆمه‌لی خه‌واریج و شوینکه‌وتوان هاو شیوه‌کانیان ده‌گریته‌وه^(۵۷).

^(۵۷) بروه: الاعتصام للشاطی، ۱/ ۷۰-۷۶.

۲ - ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن

سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾﴾ (الأنعام: ۱۵۳) .

واته: نه وهی که باسکرا ﴿له دوو نایه تی پيشودا ، ۱۵۱-۱۵۲ که خوی پهره دگار فره منی دهکات به نه نجامدانی چهند چاکه یه ک و دورکه وتنه وه له چهند خراپه یه ک ﴿مه نه هج و پښازی حه ق و راستی منه، شوینی بکه ون و نه و پښکا راسته بکه نه مه نه هج و پښازی خوتان و لیی لامه دهن و شوینی پښچکه پښگا و پښکا تازه داهینراوه کان مه که ون، چونکه نه گهر شوینی پښچکه پښگا کان و پښکا تازه داهینراوه کان بکه ون پارچه پارچه یی و جیاوازی و ناکوکی ده خاته ناوتانه وه، نا نه وه یه و به و شیوه یه خوی پهره دگارتان فره منانتان پی دهکات تا نیوه خواناس و پارپښگار بن.

پښکای راست نه و پښکایه یه که پیغه مبه ر (صلواته) بانگه وازی بو کردووه نه ویش بریتی یه له شوین که وتنی سوننه ت، وه پښچکه پښگا کان و پښکا تازه داهینراوه کان بریتین له پښکا پارچه پارچه و جیاوازه کانی که سانی را جیاوانو نه وانه ی که لایانداده له پښکای راست که نه وانیش که سانی بیده چین (أهل البدع)^(۵۸) ، نه م نایه ته پیروزه نه هی دهکات و پښگری دهکات له شوین که وتنی هه موو پښگا کانی نه هلی بیده ع^(۵۹) .

۳ - ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾﴾

(النحل: ۹) .

واته: پروون کردنه وهی مه نه هج و پښازی حه ق و راست له لای خوی پهره دگاره (که بو ی پروون کردونه ته وه تا شوینی بکه ون) ناگادار بن هه ندی پښکای چه وت و ناراست هه ن (بو ی پروون کردونه ته وه تا شوینی نه که ون) خو

^(۵۸) بروه: الاعتصام للشاطي، ۷۶/۱.

^(۵۹) بروه: هه مان سه رچاوه، ۷۸/۱.

ئەگەر خوای پەروردگار ویستی لیبوایه ئهوه هه مووتانی هیدایهت دهدا بۆ سەر
ئەو پێگا پاسته، بهلام خوای پەروردگار سەر پشکی کردوون تا به ویستی
خۆتان شوینی پێگای پاست بکهون و له پێگای چهوت و ناپاست دوور بکهونهوه.
﴿قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ بریتیه له پێگای پاست و مهنههچ و پێبازی حهق، وه جگه
لهو پێگایه داهینان و شوین کهوتنی هه ر پێگایهکی تر لادانه لهو پێگا پاسته، که
ئەویش پێگاکانی کهسانی بیدعهچی و سه رلیشیواوهکانه^(٦٠).

٤ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأنعام: ١٥٩) .

واته: به پاستی ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردوو بوونه بهش
بهش تو ﴿ئە ی پیغه مبه ر﴾ (صلواته) به هیچ جوړیک له وان نیت و شوینیان ناکه ویت
به لکو لییان به ریت، به پاستی ئەوانه کارو باریان بۆلای خوای پەروردگار و
تۆله ی لادانیان لیده ستینیته وه، وه له مه ودا خوای پەروردگار هه والی هه موو
ئەو کرده وانه یان پیده دا که ئەنجامی ده دهن.

ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردوو بوونه ته بهش بهش کهسانی
شوین که وتوانی هه واو ئاره زو و بیدعه چی و سه رلیشیواوهکانن له م ئوممه ته^(٦١).

٤ - ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (٣٦) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (٣٣) (الروم: ٣١-٣٢) .

واته: مه بن له و که سانه ی که هاوه ل بریارده رن بۆ خوای پەروردگار،
ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردبوو ببوون به بهش بهش، هه ریه ک له و
کۆمه ل و پارچه پارچانه دلخۆشن به و مهنههچ و پێبازو به رنامه یه ی که خۆیان
دایان پشته وه (وا ده زانن باشتی رین و چاکترین پێگایان گرتۆته به ر).

^(٦٠) بڕوانه: هه مان سه رچاوه، ١/٧٨.

^(٦١) بڕوانه: الاعتصام للشاطي، ١/١٧٩.

۵ - ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿٦٣﴾ (النور: ٦٣) .

واته: با ناگادار بن و بترسن ئه و كه سانه‌ی كه سه‌ریچی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر
(صلوات الله علیه) ده‌كه‌ن كه تووشی فیتنه‌ی بین (كه تاوان و فیتنه‌ی شیركه) یان تووشی
سزای زۆر به ئیش بین ﴿ به هوی سه‌ریچی كردنی فه‌رمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
(صلوات الله علیه) .

۶ - ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ

يَلْسِكُمْ سُيُفًا وَيَذِقَ بَعْضُكُم بِأَسَ بَعْضٌ ۖ﴾ (الأنعام: ٦٥) .

واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلوات الله علیه) پێیان بلێ: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و خواجه‌یه، به
توانایه‌و ده‌توانیت سزای سه‌ختان له‌سه‌روتانه‌وه‌ بۆ بنی‌یت یان له‌ ژیر پێتانه‌وه
یان بتانکاته‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل و پارچه‌ پارچه، وه‌ تالای توندو تیژی هه‌ندی‌کتان
بکات به‌ گه‌رووی هه‌ندی‌کتاندا (واته: به‌رده‌وام ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی‌تان تیدا
بیت).

۷ - ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۖ إِلَّا مَن رَّجِمَ رَبُّكَ ۖ﴾ (هود: ١١٨-١١٩) .

واته: به‌رده‌وام ئه‌و خه‌لکه‌ جیاوازن له‌ناو یه‌کتیدا له‌ ئایین و به‌رنامه‌و
بۆچوندا، ته‌نها كه‌سانێك نه‌بیت كه‌ خوای په‌روه‌ردگار په‌حمی پێی‌ كردوون، كه‌
ناکۆک و پارچه‌ پارچه‌ نین^(٦٣).

﴿دووهم: سه‌رزه‌نشت كردن و خراپه‌ی بیدعه‌ له‌ روانگه‌ی

فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلوات الله علیه)

چه‌ندین فه‌رموده‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلوات الله علیه) گێڤ‌دراوه‌ته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌
خراپه‌ی بیدعه‌و ترسان و وریا بوون لێی، له‌و فه‌رمودانه‌:

^(٦٣) بڕوانه: الاعتصام للشاطي، ١/٧٠-٩١.

۱ - دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه تهوه، که فهرمویه تی: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد))^(۶۳).

واته: هه رکه سیکی شتیکی تازه دابهینی و زیادهیه ک بکات له م دینه دا له کاتی کدا فهرمانی ئیمه ی له سه ر نییه (وه بنچینه یه کی شه رعی نییه تا ئه و کاره ی بۆ سه ر بگێردرێته وه) ئه وه ئه و کاره ی قه بۆل نییه و لێ وهرناگیریت، با چه ندی نیه تیشی باش بی و بلیت ته نها بۆ خۆی په روه ردگار ئه م کاره ده که م.

۲ - وه جابری کوپی عبد الله (ﷺ) له پیغه مبهروه (ﷺ) بۆمانی گێراوه ته وه، که پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پێکردنی ووتاره کانیدا ده یفه رمو: ((أما بعد: فإن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد (ﷺ)، وشر الأمور محدثاتها، وكل بدعة ضلالة))^(۶۴).

واته: پاش ئه مه: بێ گومان باشتترین و چاکترین فهرمووده قورئانی پیرۆزی خواجه، وه باشتترین و چاکترین پێبازو مهنه ج، پێباز و مهنه جی پیغه مبه ری خواجه (ﷺ)، وه خراپترینی کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کانن، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراو له دیندا گومپایی و سه رلێشیواویه.

۳ - وه له ریوایه تیکی تر دا که ئیمامی النّسائی بۆمانی گێراوه ته وه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پێکردنی ووتاره کانیدا (پاش ئه وه ی سوپاس و ستایشی خۆی ده کرد به و شیوه یه ی که شایسته یه به و سوپاس و ستایشه) ده یفه رمو: ((من يهد الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له، إن

^(۶۳) متفق عليه: البخاري، برقم ۲۶۹۷، ومسلم برقم ۱۷۱۸.

^(۶۴) مسلم، كتاب الجمعة، باب تخفيف الصلاة والخطبة، ۵۹۲/۱، برقم ۸۶۷.

أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار))^(٦٥).

واته: ههركه سيك خواي په روه ردگار پښموني بکات و هيدايه تي بدات نه وه به هيچ شپوه يه ک گومپاو سه رليشيو او نابيت، ههركه سيك خواي په روه ردگار سه ري ليبيشيو نيت (به هوي خراپه ي خو يه وه) نه وه به هيچ شپوه يه ک پښموني که رو هيدايه ت ده ري نييه، بي گومان پاسترين و باشترين فه رموده قورثاني پيروزي خوايه، وه باشترين و چاکترين پيباز مهنه ج و پښموني، پيباز و مهنه ج و پښموني پيغه مبه ري خوايه (عليه السلام)، وه خراپتريني کاره کان بيدعه و کاره تازه داهينراوه کانن، وه هه موو بيدعه و کار يکي تازه داهينراو له ديندا گومپايي و سه رليشيو او يه ک له ناگري دوزه خدايه.

٤ - وه أبوهريرة (رضي الله عنه) له پيغه مبه ري خواوه (عليه السلام) بوماني گيړاوه ته وه، که فه رمويه تي: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))^(٦٦).

واته: ههركه سيك ده عوه و بانگه واز بکات بو ريگاي پاست و پښموني چاک و جوان، نه وه خيرو چاکه ي بو هه يه به ويته ي خيرو پاداشتي نه و که سانه ي که شوي ني ده که ون، بي نه وه ي هيچ له خيرو پاداشتي نه و که سانه ي که شوي ني ده که ون که م بيته وه، وه ههركه سيك ده عوه و بانگه واز بکات بو ريگاي خراپه و تاوانکاري و سه رليشيو او ي نه وه خراپه و تاواني بو دنوسريت به ويته ي خراپه و

^(٦٥) أصله في صحيح مسلم في الحديث السابق ، وأخرجه النسائي بلفظه ، في كتاب صلاة العيدين ، باب كيف الخطبة، ١٨٨/٣، برقم ١٥٧٨.

^(٦٦) رواه مسلم ، كتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ٢٠٦٠/٤، برقم ٢٦٧٤.

تاوانی ئەو کەسانەى کە شوپىنى دەکەون، بى ئەوەى هېچ لە خراپە و تاوانى ئەو کەسانەى کە شوپىنى دەکەون کەم بېتەوه.

دەى کەسى بېدەچى کاتىک بېدە دەکات و خەلکىش فېرى بېدە دەکات با ئاگادار بېت و باش بزانیت کە هەر بېدەىە کە خەلکى لېوەى فېر دەبن و دەیکەن هەموو تاوانەکەى بۆ دەنوسریت بى ئەوەى هېچ لە خراپە و تاوانى ئەو کەسانەى کە شوپىنى دەکەون کەم بکات.

هـ - جَرِيرِي كُورِي عَبْدَ اللَّهِ (ﷺ) دەرەرمویت: پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرەمویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ))^(٦٧).

واتە: هەرکەسێک پێگایەکی چاک و جوان دابنیت لەئێسلامدا یان زیندووی بکاتەوه (لە کاتیکدا ئەو پێگا باشە بنچینهیەکی شەری هەبیت لە دیندا نە کەسێک بێت و بە بۆچونی خۆی کاریک بەباش بزانیت و موسلمانانی بۆ هان بدات، چونکە هېچ پێگەو کاریک بە بیرو بۆ چونی مۆفەکان بەباش نازانیت مەگەر شەری بە باشی زانیبیت، وە ئەم فەرەمودەیه بە هېچ شیوەیه کە نابیتە بەلگە لە سەر دروستییتی کردنی بېدە بەلکو هەموو بېدە و تازە داھینراویک لە دیندا ڕەت دەکاتەوه) ئەو خێرو پاداشتی تەواوی ئەو چاکەیهی بۆ دەنوسریت، وە خێرو پاداشتی هەموو ئەو کەسانەى بۆ دەنوسریت کە لە سەر ئەو پێگا راست و چاکەن، بى ئەوەى هېچ لە خێرو پاداشت و چاکەکانى ئەو کەسانەى کە شوپى دەکەون کەم بېتەوه، وە هەرکەسێک پێگایەکی خراپ و تاوانکاری لە ئێسلامدا دابنیت ئەو تاوانى ئەو کارەى بۆ دەنوسریت، وە تاوان و خراپەکاری ئەو

^(٦٧) رواه مسلم، كتاب الزكاة، باب الحث على الصدقة ولو بشق ثمرة، ٢/٧٠٥، برقم ١٠١٧.

که سانه‌ی شویننی ده‌که‌ون و کار به‌و خراپه‌یه ده‌که‌ن له پاش خۆی، بئی ئه‌وه‌ی هیچ له خراپه‌و تاوانه‌کانی ئه‌و که سانه‌ی که شویننی ده‌که‌ون که م ببیته‌وه.

٦ - عرباضی کوری ساریه (ﷺ) ده‌فه‌رمویتی: ((وَعَزَّنا رسولُ الله (ﷺ) مَوْعِظَةً بَلِغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٌ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى إِحْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(٦٨).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئامۆژگاری کردین، ئامۆژگاریه‌ک بوو دله‌کان پیی ده‌هاتنه له‌رزه، وه چاوه‌کان فرمیسی پێدا ده‌هاته خواره‌وه، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی ده‌چیت ئه‌مه کۆتا ئامۆژگاری و ئامۆژگاری مال ئاواپی بیت؟ ئامۆژگاری خیرمان بکه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ئامۆژگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی که ته‌قوای خوای په‌روه‌ردگار بکه‌ن و لێی بترسن، وه گوی گرو گوپرایه‌ل بن بو ئه‌میره‌و کاربه‌ده‌ستانتان (له‌ موسلمانان) ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کیش بکریته‌ گه‌وره‌و کاربه‌ده‌ستتان (هیچ کاتیک کۆیله نا کریته ئه‌میره‌و گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان، به‌لام مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نمونه هینانه‌وه‌یه بو زیاتر گوپرایه‌ل بوون بو ئه‌میره‌و گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی موسلمانان)، چونکه ئه‌ی هاوه‌لانم هه‌ر یه‌کێک له ئیوه ته‌مه‌نی له من درێژتر بیت و دوا‌ی من بژیته ئه‌وه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌کی یه‌کجار زۆر ده‌بینیت (له‌ناو موسلماناندا)، بۆیه هه‌رکاتیک ئه‌و ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیه‌تان بینی ده‌ست بگرن به سوننه‌ته‌کانی من

^(٦٨) رواه أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ٢٠١/٤، برقم ٤٧٠٧، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، ٤٤/٥ برقم ٢٦٧٦، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ١٥/١-١٦، برقم ٤٢، ٤٣، ٤٤، وأحمد ٤٦/٤-٤٧، وصححه العلامة الألباني في صحيح سنن ماجه، ٢٠٠/٤ برقم ٤٦٠٧.

و مه نهج و پښانې خليفه پيښانده رو هدايه ت در او ه كام، سوو ر بن له سر ده ست گرتن پيښانه وه وه كو چو ن به كا كيله كان تان شتيك ده گرن به تووندي، وه ئاموژگاريتان ده كم و ده تان ترسي نم له هه موو بيدعه و كار ه تازه داهي تراوه كان له ديندا، چونكه هه موو بيدعه و تازه داهي تراويك له يندا گومرايي و سه رليشيو او ييه .

٧ - حذيفة (رضي الله عنه) ده فهرمويت: ((كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ «نَعَمْ» قُلْتُ وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ «نَعَمْ، وَفِيهِ دَخَنٌ» قُلْتُ وَمَا دَخَنُهُ قَالَ «قَوْمٌ يَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْيٍ يَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ» قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ «نَعَمْ دُعَاءٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا» قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا فَقَالَ «هُمْ مِنْ جِلْدَتِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِاللِّسَانِ» قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ «تَلْزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ». قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ «فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعُضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ»^(٦٩).

واته: خه لكی پرسياريان له پيغه مبه ر (عليه السلام) ده كرد ده ربار ه ي خير (كام كار ه خيره) به لام من پرسيارم ليی ده كرد ثا يا كام كار ه خراپه و شه ر ه له ترسي نه وه ي كه توشم نه بيت؟

بو يه و وتم: نه ي پيغه مبه ر (عليه السلام) ئيمه كا تي خو ي (پيش ئيسلامه تيمان) له نه فام ي و خراپه كا ري دا بو وين، نه نجا خو اي په روه ردگار نه م خيره ي بو هيناين (واته ئيسلام)، ثا يا دوا ي خيره خراپه كا ري ديته وه؟

^(٦٩) متفق عليه: البخاري، كتاب الفتن، باب كيف الأمر إذا لم تكن جماعة، ١١٩/٨، برقم ٧٠٨٤، ومسلم، كتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن وفي كل حال، وتحريم الخروج على الطاعة، ومفارقة الجماعة، ١٤٧٥/٣، برقم ١٨٤٧.

فهرمووی: به لئی، ووتم: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئایا دوا ی ئه و خراپه یه جار یکی تر خیر ده گه پیتته وه؟

فهرمووی: به لئی، به لام پاک و خاوین نابیت به لکو لیلی و ئالۆزی تیدایه و دلّه کان نا کوکن و رق و کینه یان تیدایه.

ووتم: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) لیلی و ئالۆزیه که ی چۆنه و له چیدایه؟
فهرمووی: که سانیک مه نهج و پیا زیك ده گرنه بهر که دووره له سوننه تی من، وه خه لکی بانگ ده که ن و پینمونیان ده که ن به ریگه یه که که ریگا و مه نهج و ریپازی من نییه.

ووتم: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئایا دوا ی ئه م ئیسلام و خیره شه رو خراپه هه یه؟

فهرمووی: به لئی، کۆمه له بانگه واز کار یك خه لکی بانگ ده که ن بۆ گومپایی و سه رلیش یواوی، وه ریگریان لی ده که ن و له خیره وه بۆ خراپه و له سوننه ته وه بۆ بیدعیه یان ده به ن، وه ستاون له سه ر لیوا ری دۆزه خ هه رکه سیك وه لامیان بداته وه و شوینیان بکه ویت به ره و ناو ئاگری دۆزه خی ده به ن (واته: که سانیک به ناو دینه وه بانگه واز ده که ن بۆ کردنی کۆمه له کار یك که هه رکه سیك ئه و کارانه بکات شایسته ی چونه ناو ئاگری دۆزه خ ده بیت، وه ئه و که سانه ی که بانگه واز ده که ن (به ناوی دینارییه وه) بۆ کردنی ئه و کارانه وه کو که سانیک وان که له سه ر لیوا ری دۆزه خ وه ستا بن، هه رکه سیك وه لامیان بداته وه به ره و دۆزه خ پایده کیشن).

ووتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه سفیان بکه و باسیان بکه بۆمان.
فهرمووی: به لئی: که سانیک له ره گه زو میله ته تی خۆمانن و به زمانی ئیمه ش قسه ده که ن (موسلمانن بانگه واز بۆ دینداری ده که ن).

حذیفه (رضی اللّٰه عنہ) ده فهرمویت: ووتم ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمانم به چی پی ده که یت ئه گه ر تووشی ئه وانه بووم؟

فهرموی: دهست بگره به کومه‌لی موسلمانان و ئیمام و پیشه‌واکه‌یانه‌وه
 (واته: گوپراه‌لی پیشه‌وای موسلمانان بکه‌و له گه‌ل کومه‌لی موسلماناندا به).
 ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا نه‌ پیشه‌واو نه‌ کومه‌لی
 موسلمانان هه‌بوو چی بکه‌م؟ (یه‌ک پیشه‌واو یه‌ک کومه‌لی راسته‌قینه‌ی له‌سه‌ر
 حه‌ق نه‌بوو) فهرموی: خۆت به‌دوور بگره‌ له‌و هه‌موو پارچه‌ پارچه‌یی و
 دووبه‌ره‌کییه، ئه‌گه‌ر قه‌پت کردوو به‌ په‌گی دره‌ختیکدا هه‌تا ده‌مریت به‌و
 حاله‌وه، وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ بمینیته‌وه، واته: ئه‌وه‌ باشتره‌ وه‌ک له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو
 پارچه‌ پارچه‌یی و دووبه‌ره‌کییه‌دا بیت، یان له‌گه‌ل یه‌کێکیاندا بیت.

۸ - وه‌ له‌ فهرموده‌یه‌کدا که زیدی کوپی أرقم (رضی‌الله‌عنہ) له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه
 (ﷺ) بۆمان ده‌گیرپینه‌وه، که فهرمویه‌تی: ((أَمَّا بَعْدُ: أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبَ وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى
 وَالتُّورُ [هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ مَنْ اتَّبَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى الضَّلَالَةِ]
 فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ))^(۷۰).

واته: پاش ئه‌مه، ئاگادارب‌ن ئه‌ی خه‌لکینه (موسلمانان) منیش مرو‌فیکم
 وه‌کو ئیوه‌ پیده‌چیت روژیک نێردراوی خ‌وای په‌روه‌ردگار بێت و (فریشته‌ی گیان
 کیشان) منیش وه‌لامی بده‌مه‌وه (بمرم) به‌لام پاش مردنی خۆم دوو شتتان بۆ
 جی‌ده‌هێلم ئه‌گه‌ر ده‌ستیان پێوه‌ بگرن هه‌رگیز گومراو سه‌رلێشیواو ناب‌ن: کیتابی
 خ‌وای په‌روه‌ردگار که‌ قورئانی پیروژه، ئه‌و قورئانه‌ی که‌ پێنمونی و پوناکی
 تێدایه، په‌تی به‌ هێزی خ‌وای په‌روه‌ردگار که‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک شوینی
 بکه‌ویت ئه‌وه‌ بێ‌گومان له‌سه‌ر هیدایه‌ت و پێنمونییه، وه‌ هه‌ر که‌سیک وازی
 لێبێنیت و پشت گو‌یی بخات ئه‌وه‌ به‌راستی له‌ گومرای و سه‌رلێشیواویدا،
 ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه که‌ ده‌ست بگرن به‌ قورئانی پیروزی خ‌وای

^(۷۰) رواه مسلم، کتاب فضائل الصحابة، باب فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه، ۱۸۷۳/۴، برقم ۲۴۰۸.

په روډدگار هوه، وه په يوه ست بن پييه وه، پيغه مبهه (ﷺ) هاني موسلماناني دهدا تا ده ست بگرن به قورئاني پيړزه وه.

۹ - وه ابو هريرة (رضي الله عنه) ده فهرمويت: پيغه مبهه (ﷺ) فهرمويه تي: ((يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكَم مِّنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْيَاكُمْ وَإِيَّاهُمْ لَا يُضِلُّوكُمْ وَلَا يَفْتِنُونَكُمْ))^(۷۱).

واته: له كوتايي دونيادا كه سانكي زور دروزن و ته له كه باز پهيدا ده بن، فهرمووده و اتان بو ده گيړنه وه كه نه ئيوه و نه باوو باپيرانيشتان گويتان له شتي وا نه بووه، بويه ناگادارتان ده كه مه وه نه له گه لياندا بن و نه نزيكيان بكه ونه وه، بو نه وه و تووشى فيتنه و گومرايى و سه رليشيواويتان نه كه ن.

❁ **سى يه م: ته وته كاني هاوه لاني به ريزي پيغه مبهه (ﷺ)**

سه باره تا به بیدعه

۱ - ئيمامى ابوبكر (رضي الله عنه) فهرمويه تي: (ته وى خه لكينه وريابن من ته نها شوين كه وتووى پيغه مبهه (ﷺ) بیدعه چي نيم و شتي تازه دانا هيڼم له م دينه دا، بويه هر كاريك كړد ته گهر راست و دروست بوو ئيوه ش يارمهنى دهرم بن، وه هر كاريك كړد لامداو هه له بوو ئيوه راستم بكه نه وه)^(۷۲).

۲ - ئيمامى عمر (رضي الله عنه) فهرمويه تي: (ناگادارتان ده كه مه وه و ده تان ترسيڼم له هه لس و كه وت كړد له گه لكه ساني شوين كه وتووى هه واو ثاره زوى خويان، چونكه نه و كه سانه دوزمنى سوننه تي پيغه مبهه (ﷺ)، نه وانه به بوچونى

^(۷۱) رواه مسلم، في المقدمة، باب النهي عن الرواية عن الضعفاء والاحتياط في تحملها، ۱/۱۲، برقم ۶، ۷،

واين وضاح في ما جاء في البدع، ص ۶۷، برقم ۶۵.

^(۷۲) برواه: الطبقات الكبرى، ۳/۱۳۶.

خوځيان قسه دهكهن (له ديندا) بويه كه سانځي سهرليشيواون و سهر له خه لكيش ده شيوينن و گومرايان دهكهن^(۷۳).

۳ - عبدالله كورې مسعود (رحمه الله) ده فهرمويت: (شوځن كه وتووي قورئاني پيروځ و سوننه تي پيغه مبر (عليه السلام) بن، شتي تازه دامه هينن له م دينه دا و بيدعه چي مه بن، چونكه قورئاني پيروځ و سوننه تي پيغه مبرتان (عليه السلام) به سه تا شويني بكه ون، وه هه موو بيدعه و تازه داهيتر اوځيك له م دينه دا گومرايي و سهرليشيواوييه^(۷۴).

❁ چوارهم: له ووته كاني تابعيه به ريزه كان و شوځن كه وتوانيان

سه باره ت به بيدعه

۱ - عومهرې كورې عه بدولعه زيز (په حمه تي خواي ليبيت) جاريكيان كيتا بيكي نووسي بؤ پياوځك تيايدا ووتبوي: (أما بعد، أوصيك بتقوى الله، والاقتصاد في أمره، واتباع سنة نبيه ﷺ، وترك ما أحدث المحدثون بعد ما جرت به سنته)^(۷۵).

واته: ئاموژگاريت ده كه م به ته قواي خواي په روه ردگار (بيپه رستيت و ليي بترسيت)، وه ئاموژگاريت ده كه م به جي به جي كردني فهرمانه كاني خواي په روه ردگار به شيويه كي مام ناوه ند كه نه زور زياده ره وي تيډا بكه يت و نه كه م ته رخه م بيت تيډا، وه ئاموژگاريت ده كه م به به جي به جي كردن و شوځن

^(۷۳) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ۱/ ۱۳۹، برقم ۲۰۱، والدارمي في سننه، ۱/ ۴۷، برقم ۱۲۱، وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله، ۲/ ۱۰۴۱، برقم ۲۰۰۱، ورقم ۲۰۰۳، ورقم ۲۰۰۵.

^(۷۴) أخرجه ابن وضاح في ما جاء في البدع، ص ۴۳، برقم ۱۴، ۱۲، والطبراني في المعجم الكبير، ۹/ ۱۵۴، برقم ۸۷۷۰، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ۱/ ۱۸۱: "ورجاله رجال الصحيح"، وأخرجه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ۱/ ۹۶، برقم ۱۰۲، وانظر: آثاراً أخرى عن عبد الله بن مسعود (رحمه الله) في ما جاء في البدع لابن وضاح ص ۴۵، ومجمع الزوائد، ۱/ ۱۸۱.

^(۷۵) سنن أبي داود، كتاب السنة، باب لزوم السنة، ۴/ ۲۰۳، برقم ۴۶۱۲، وانظر: صحيح سنن أبي داود، للألباني، ۳/ ۸۷۳.

که وټنی سوننه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ)، وه ئاموژگاریت ده که م به دوور که وټنه وه و
واښه‌نانه له ووتو کارانه‌ی که که سانی بیدعه چی دایان هیڼاوه پاش نه وه ی
سوننه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) و ابووه و به و شیوه یه برپاری له سهر د او ه .

۲ - ئیمامی حه‌سه‌نی به‌صری (ره‌حه‌تی خوی لبیټ) ده‌فه‌رموټ: (لا یصح
القول إلا بعمل، ولا یصح قول وعمل إلا بنية، ولا یصح قول وعمل ونية إلا
بالسنة)^(۷۶).

واته: هیچ ووتنه یه ک راست و ته‌واو نییه به کار پی‌کردنی نه‌بیټ، وه هیچ
ووتنه وکرده وه یه ک راست و ته‌واو نییه به‌بی نیه تی باش، وه هیچ ووتنه وکرده وه و
نیه‌تی ک راست و ته‌واو نییه به‌بی شوین که وټنی سوننه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ).
بوټیه هیچ ووتنه وکرده وه و نییه‌تی ک وهرگیراو نییه لای خوی په‌روه‌ردگار
نه‌گه‌ر پی‌چه‌وانه‌ی مه‌نه‌ج و ری‌باز و سوننه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) بیټ.

۳ - ئیمامی شافعی (ره‌حه‌تی خوی لبیټ) ده‌فه‌رموټ: (حُکْمِي فِي أَصْحَابِ
الْكَلَامِ أَنْ يَضْرِبُوا بِالْجَرِيدِ، وَيَحْمِلُوا عَلَى الْإِبِلِ وَيَطَافُ بِهِمْ فِي الْعِشَائِرِ وَالْقَبَائِلِ، وَيَقَالُ:
هَذَا جَزَاءُ مَنْ تَرَكَ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَأَخَذَ فِي الْكَلَامِ)^(۷۷).

واته: قسه و حوکمی من نه‌وه یه که به په‌لکی دار خورما له و که سانه بدریټ
که شوین (علمُ الکلام) که وټوون (وازیان له قورئانی پیروژ و سوننه‌ت هیڼاوه)،
وه سواری و شتر بکریڼ و به‌ناو عه‌شیره‌ت و هوژه‌کاندا بگی‌ردریڼ و بووتریټ:
نه‌مه سزای نه‌و که سانه یه که پشت له قورئانی پیروژ و سوننه‌ت ده‌که‌ن و
شوینی (علمُ الکلام) ده‌که‌ون.

۴ - ئیمامی مالک (ره‌حه‌تی خوی لبیټ) ده‌فه‌رموټ: (من ابتدع في الإسلام
بدعة يراها حسنة فقد زعم أن محمداً ﷺ خان الرسالة، لأن الله يقول: ﴿أَلْيَوْمَ

^(۷۶) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ۶۳/۱، برقم ۱۸.

^(۷۷) أخرجه أبو نعيم في الحلية، ۱۱۶/۹.

أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴿٢٨﴾ (المائدة)، فما لم يكن يومئذ ديناً، فلا يكون اليوم ديناً^(٧٨).

واته: هر كه سَيِّك بیدعه و زیاده یه كه له ئیسلامدا دابهیئیت و گومانى وابیئت كاریكى باشه و بیدعه یه كى حه سه نه یه ئه وه ئه وه كه سه گومانى وایه كه پیغه مبه ر (ﷺ) خیانه تی كردوو له گه یاندنى ئه م دینه، چونكه خوائ پهره ر دگار ده فهرموویت: ئه مرق دینم بۆ ته واو کامل كردوون (به هیچ شیوه یه كه نابیئت لیى زیاد بكریئت هه ر وه ك چۆن نابیئت لیى كه م بكریئت) بۆیه هه ر ووته و كاریك له و پۆژده دا دین نه بوویئت ئه وه به هیچ شیوه یه كه ئه مرق نابیئت به دین.

ه - ئیمامى أحمد (په حمه تی خوائ لیئیئت) ده فهرموویت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله ﷺ، والإقتداء وترك البدع، وكل بدعة ضلالة، وترك الخصومات، والجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال والخصومات في الدين)^(٧٩).

واته: بنچینه كانى سوننه ت لای ئیمه بریتییه له: ده ست گرتن به و ووته و كارانه ی كه هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ری بوونه، وه شوین كه وتنیان و واز هیئان له بیدعه، چونكه هه موو بیدعه یه كه سه رلیش یواویه، وه واز هیئان له دوو به ره كى ناكۆكى، وه دوور كه وتنه وه و دانه نیشتن له گه ل كه سانى شوین كه وتوو ی هه واو ئاره زو و بیدعه چى، وه دوور كه وتنه وه له موناقه شه و ده مه ده می كردن و دوو به ره كى و ناكۆكى له دیندا.

🌸 پینجه م: بیدعه سه رزه نشت كراوه له چه ند روویه كه وه:

١ - ئه وه ی زانراوه و سه لمینراوه به تاقى كردنه وه ئه وه یه: عه قل ناتوانیئت هه موو خیرو چاكه و به رزه وه ندیه كانى خوى دیارى بكات به بی شوین كه وتنى

^(٧٨) بروانه: الإعتصام، للإمام الشاطبي، ٦٥/١.

^(٧٩) بروانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالكائي، ١٧٦/١.

قورئانی پیرۆز و سوننه تی پیغه مبهەر (ﷺ)، بۆیه بیدعه پیچه وانه ی شوین
کهوتنی قورئان و سوننه ته.

۲ - شه ریه تی ئیسلام کامل و ته واره له هه موو پرویه که وه، بۆیه به هیچ
شیوه یه که نه زیاده و (بیدعه) نه که م و کوپی وهرناگریت.

۳ - که سی بیدعه چی شوین که وتووی هه واره زووی خۆیه تی، دژایه تی
شه رع ده کات و له شه رع لایداوه.

۴ - بیدعه چی شوینی هه واره زووی خۆی که وتووه، بۆ؟ له بهر ئه وه ی
عه قل هه رکاتی که شوینی شه رع نه که ویت ئه وه بی گومان شوینی هه واره زو
که وتووه.

۵ - بیدعه چی خۆی خستۆته ئاستی شه رع دانهر که خوای پهروهردگار و
پیغه مبه ره (ﷺ)، له بهر ئه وه ی خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره (ﷺ) شه رعیان
داناوه و فه رمانیان به مروث و جنۆکه کان کردووه تا له سه ری برۆن لی لانه دن،
به لام که سی بیدعه چی فه رمان ده کات به خه لکی به پیچه وانه ی فه رمانی خواو
پیغه مبه ره (ﷺ).

❁ باسی چواره م: هۆکاره کانی بیدعه کردن

چه ندین هۆکار هه یه که سه ر ده کیشیت بۆ بیدعه کردن، له و هۆکارانه ی که
ده بیته مایه ی ئه نجامدانی بیدعه ئه مانه ن: ^(۱)

۱ - نه زانی و نه شاره زایی، به راستی ده ردیکی زۆر کوشنده و ترسناکه، خوای
پهروهردگار ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶) (الإسراء: ۳۶).

واته: ئه ی ئینسان قسه له شتی که مه که و شوینی شتی که مه که وه که عیلم و
زانباریت ده رباره ی نییه، چونکه به راستی ئه ندامه کانی بیستن و بینین و

^(۱) بۆ شاره زابوون له زۆربه ی ئه م هۆکارانه، بپوانه: الاعتصام للشاطی، ۱/ ۲۸۷-۳۶۵.

وہ ہر وہا خواہ پہر وہ ردگار دہ فہ رمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۳) .

عبداللہی کو پری عمرو کو پری العاص دہفہ رمویت: گویم له پیغمبرہ ری خوا بوو
(عبداللہ) دہیفہ رموو: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَتَزَعُ الْعِلْمَ مِنَ النَّاسِ انْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ
فَيَرْفَعُ الْعِلْمَ مَعَهُمْ وَيُتْقِي فِي النَّاسِ رُءُوسًا جُهَالًا يُفْتُونُهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَيَضِلُّونَ
وَيُضِلُّونَ)) (۸۰).

(٨٠) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من ذم الرأي وتكلف القياس، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٧، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن آخر الزمان، ٢٠٥٨/٤، برقم ٢٦٧٣.

موسلماناندا كه سانيكى زور نه زان و نه فام ده ميننه وه، فه توا بۆ موسلمانان ده دن به بى عيلم و زانيارى، بۆيه خويان سه رليشيواون و سه ريش له موسلمانان ده شيوينن (گومپان و خه لكيش گومپا ده كه ن).

۲ - شوين كه وتنى هه واو ئاره زوو: يه كيك له و هوكاره ترسناكانه ي كه موسلمان به هويه وه تووشى بیدعه ده بيت بريتيه له شوين كه وتنى هه واو ئاره زوو، خوى په روه ردگار ده فه رموييت: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (ص: ۲۶) .

واته: ئه ي داود (عليه السلام) به راستى ئيمه تومان كردوته جيئشين له م وولاته دا، فرمانرهبويى له نيوان خه لكدا بكه له سه ر بنچينه ي حه ق و راستى، هه رگيز شوينى هه واو ئاره زو مه كه وه، چونكه ده بيته هوى گومپابوون و لادانت له پيگايى خوى په روه ردگار، چونكه به راستى ئه وانه ي كه لايان داوه له پييازى خوا، سزاي به ئيش و پر به ئازاريان بۆ هه يه، به هوى پشت گوي خستنى لپرسينه وه ي پوژى دوايى.

وه هه روه ها ده فه رموييت: ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (الكهف: ۲۸) .

واته: ئه ي پيغه مبه ر (عليه السلام) گويرايه لى كه سيك مه كه و شوينى كه سيك مه كه وه كه ئيمه دليمان بى ئاگا كردوه له زيكره يادى خومان (به هوى دونيا ويستيه وه) وه ئه و كه سه شوينى هه واو ئاره زوى خوى كه وتوو وه هه موو كاره كاني بى سه رو به ريه وه له سنور ده رچوو وه.

وه هه روه ها ده فه رموييت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الحاثيه) .

واته: ئايا نابىنى ئەو كەسەي كە شوپىنى ھەوا ئارەزوى خۆي كە وتوۋە
 كىرۋىيەتى بە خۋاي خۆي، خۋاي پەرۋەردىگارىش بە ھۆي ئەو كارەيەۋە گومپاي
 كىرۋە (زانىۋىتى كە شايستەي ئەۋەيە) ۋە خۋاي پەرۋەردىگار مۆرى داۋە
 بەسەر گۆي و دل و دەرونىدا، ۋە پەردەي ھىناۋە بەسەر چاۋيدا، جا ئىتر كى
 ھەيە پىنموني بىكات و ھىدايەتى بدات جگە لە خۋاي پەرۋەردىگار، ئايا بۆ بىر
 ناكەنەۋەو ئامۇژگارى ۋەرناگرن.

ۋە ھەرۋەھا دەفەرموئىت: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَغْيِرْ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۖ﴾
 (القصص: ۵۰).

واته: كى ھەيە لە ۋە كەسە گومپاۋ سەرلىشىۋاۋ تر بىت كە شوپىنى
 ئارەزۋەكانى خۆي كەتوۋە و دوۋرە لە ھىدايەت و پىنموني خۋاي پەرۋەردىگار.
 ۋە ھەرۋەھا دەفەرموئىت: ﴿إِن يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ
 جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمْ الْهُدًى﴾ (النجم: ۲۳).

واته: موشرىكان تەنھا شوپىنى ھەوا ئارەزۋە دەروۋنە نەخۇشەكانيان
 دەكەۋن، لە كاتىكدا بەپاستى لە لايەن خۋاي پەرۋەردىگارىيەنەۋە پىنموني
 ھىدايەتيان پى گەيشتبۋ (بەلام شوپىنى نەدەكەۋن).

۲ - شوپىن كەۋتن و دل پەيۋەست بوۋن بە شوبھەكان: كەسانى بىدەچى
 كەسانىكن شوپىنى شوبھە دەكەۋن، ھەر بۆيە دەكەۋنە بىدەۋە، خۋاي
 پەرۋەردىگار دەفەرموئىت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
 الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
 تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا
 يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ۷).

واته: خۋاي پەرۋەردىگار ئەو خۋايەيە كە قورئانى پىرۋزى بۆسەر تۆ
 "پىغەمبەر (ﷺ)" دابەزاندوۋە، ھەندىك لە ئايەتەكانى دامەزراۋ پوۋن و

ئاشكران، كه بنچينه و بناغه‌ی قورئانی پيروزن، وه هندیك له ئایه‌ته‌کانی ماناو و اتای جوړاو جوړ هله‌دگرن، جا ئه‌و كه سانه‌ی كه لاری و لادان له دلیاندا هه‌یه حه‌ز له حه‌ق و پاستی ناكهن به‌لكو شوینی ئه‌و ئایه‌تانه ده‌كه‌ون كه ماناو و اتای جوړاو جوړ هله‌دگرن بۆ ئه‌وه‌ی فیتنه و ئاشوب و ناكوکی و دووبه‌ره‌کی دروست بکهن، یان بۆ ئه‌وه‌ی ماناو و اتاکه‌ی به‌هله‌ لیک بده‌نه، له کاتیکدا لیکدانه‌وه‌ی مانای ئه‌و ئایه‌تانه ته‌نھا خوای په‌روه‌ردگار به‌ته‌واوی ده‌یان زانیئت، بۆیه كه‌سانی خاوه‌ن عیلم و زانیاری زۆر شاره‌زاو پۆ له زانستدا ده‌لین: ئیمه‌ باوه‌پی ته‌واو و دامه‌زراومان هه‌یه به‌هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی كه‌له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه و فره‌مایشتی ئه‌وه، بۆیه جگه‌ له كه‌سانی خاوه‌ن بیرو هۆشه‌كان یاده‌وه‌ری وهرناگرن و بیر ناکه‌نه‌وه‌ له‌م قورئانه.

۳ - پشت به‌ستن ته‌نھا به‌عه‌قل: هه‌ر كه‌سیك ته‌نھا پشت به‌عه‌قلی خوی بیه‌ستی و واز له قورئانی پيروز و سوننه‌ت به‌ینیت ئه‌وه‌ بی‌گومان كه‌سیکی گومراو سه‌رلیشیواو بیده‌چی ده‌بیئت، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٧) ﴿الحشر﴾. واته: ئه‌ی موسلمانان ئه‌وه‌ی كه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆی هیئاو (له قورئانی پيروز و سوننه‌ت) وهریگرن و هه‌ر فره‌مانیکی پیکردن به‌گوئی بکهن، وه‌هه‌ر شتیکی لی‌قه‌ده‌غه‌کردن و نه‌هی لی‌کردن یه‌کسه‌ر لی‌دوور بکه‌ونه‌وه‌ و مه‌یکهن، چونکه‌ به‌پاستی خوای په‌روه‌ردگار زۆر به‌توندی تۆله‌ ده‌ستیینیت له‌ كه‌سانیک كه‌ سه‌رپیچی فره‌مانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کهن.

وه‌هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (٣٦) ﴿الأحزاب: ٣٦﴾.

واته: بۆ هیچ پیاوو ئافرهتییکی ئیماندار شیواو نییه و دروست نییه، کاتیك
 خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) برپاری شتیك بدهن، ئهوان سهر
 پشك بن (یان خۆیان به سهر پشك بزنان) له ئه نجامدانی ئه و کاره دا، چونکه
 هه رکه سیك سهر پیچی فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بکات، ئه وه
 بی گومان که سیکی گومراو سهر لیشیواوه به ئاشکرا.

٤ - شوین که وتنی کویرانه و ده مارگیری: زۆربه ی بیدعه چیه کان به هۆی شوین
 که وتنی کویرانه بۆ باوو باپیران و گه وره کانیان و ده مارگیری نادروستانه و بی
 زانیاریانه بۆ پی شه واو مامۆستا کانیان تووشی بیدعه کردن بوونه، خوای
 پهروهردگار ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
 ءَابَاءَنَا ۖ﴾ (البقرة: ١٧٠) .

واته: ئه گه ر به و خه لکه بوتريت: شوینی ئه و به رنامه و مه نه ه ج و پێبازه
 بکه ون که خوای پهروهردگار داییه زاندووه، ئه وان ده لێن: نه خیر ئیمه ته نها
 شوینی ئه وه ده که وین که باوو باپیرانمان له سه ری بوونه و کردویانه .
 بۆیه ئه هلی بیدعه که سانی ده رچوو له پێگای راستی قورئانی پیروژ و
 سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) کرده وه خراپ و زیاده کانیان (بیدعه کانیان) بۆ
 پازینراوه ته وه، هه روه ک خوای پهروهردگار ده فه رمویت: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ
 عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ٨) .

واته: ئایا ئه و که سه ی که کرده وه ناشیرین و خراپه کانی (بیدعه کانی) بۆ
 پازینراوه ته وه و به چاک و جوانی ده زانیت؟! (وه ک ئه و که سه وایه که پیوه ری
 خوایی پییه بۆ چاکه و خراپه)، به راستی خوای پهروهردگار بییه ویت هه رکه سیك
 سهر لیشیواو بکات به هۆی خراپه کانیه وه ئه وه سهر لیشیواوی ده کات، وه
 بییه ویت هه رکه سیك هیدایه ت بدات ئه وه هیدایه تی ده دات و پێنمونی ده کات،

بۆيە ئەي پېغەمبەر (ﷺ) تۆ خۆت مەفەوتتېنە بە خەفەت خواردن لېيان (كاتىك ئيمان ناھيىن و كردهوۋى چاكە ناكەن)، چونكە خۋاى گەورە زۆر زانايە و بە ئاگايە بە و كارانەى كە ئەوان ئەنجامى ئەدەن.

وہ ہر وہ ما خۋاى پەرۋەردگار حالى كە سانى بى باۋەرۋ بېدعە چى و شوين كە وتوانى ھەوا و ئارەزومان بۆ پوون دەكاتەوہو دەفەر مويت: ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ (٦٦) وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ ﴿(الأحزاب: ٦٦-٦٧) .

واتە: لە و پۆژەدا (كە پۆژى قىامەتە) دەم و چاۋو پوخساريان ئەم ديوو ئەو ديوى پىدەكرىت لە ناو ئاگرى دۆزەخدا (تا چاك سزا بكيشن و بسوتين) لەو كاتەدا بە دەم نالەو ھاوارەو دەلین: ئاى خۆزگە شوينى فەرمانەكانى خۋاى پەرۋەردگار و پېغەمبەر (ﷺ) بكەوتيناىە و شوينى ھىچ پچەپى و مەنھەج و پېيازىك نەكەوتيناىە، وە دەلین: ئەي پەرۋەردگارمان بەراستى ئىمە مل كەچ و گوپرايەلى گەورەو دەسەلاتدارو ئاغاكانمان بووين، بۆيە ھەر ئەوان پىگە و پېيازى حەق و راستيان لىشىۋاندين و سەرگەردانيان كردين (بۆيە گىرۆدەى ئاگر و لە ناو دۆزەخدا سزاي توند و بە ئيش دەدرين).

۵ - دانىشتن و تىكەلاۋ بوون لە گەل كە سانى خراپ و بېدعە چىدا: يەكك لە و ھۆكارانەى كە موسلمان بە ھۆيەو تۈۋشى بېدعە دەبىت و بېدعە و خراپەى پى بلاۋ دەبىتەو برىتيە لە: دانىشتن و تىكەلاۋ بوون لە گەل كە سانى خراپ و بېدعە چىدا، بۆيە خۋاى پەرۋەردگار ئەوہى بۆمان پوون كر دۆتەو كە دانىشتن و تىكەلاۋ بوون لە گەل كە سانى خراپدا پەشىمانى دواپۆژى لە دوايە، ھەرۋەك دەفەر مويت: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سِيبًا﴾ (٢٧) يَوَيْلَ لِي لَيْتَنِي لَمْ أَخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ ﴿(الفرقان: ٢٧-٢٩) .

واته: پوڅنك ديت (كه پوڅي قيامه ته) ستم كارو بې باوه پر قهپ دهكات به هر دوو دهستی خویداو گاز له هردوو دهستی خوۍ دهگريټ له پشيمانيدا، دهليټ: خوڅگه له گهل پيغه مبهردا (ﷺ) پيگه و پييازي ئيمان و ئيسلامه تيم بگرتايه ته بهر. هاوارو پوڅو بو خوځم خوڅگه له دونيادا فلانه كه سم نه كړدايه ته هاوهل و دوستي خوځم، چونكه به پاستي سهری ليشيواندم و گومپاي كردم. به پاستي گومپاو سهرليشيواوي كردم له بهرنامه و پييازي خوا، دواي ئه وهی كه مهنه ج و پييازو بهرنامه ی خواو پيغه مبهرم (ﷺ) پيگه يشتبوو، شهيتان هه موو كاتيك هانی مروف ديدات بو بې باوه پری و خراپه كاری، وه له دوايشدا پشتي لی هه لدهكات.

وه هه روه ها خواي په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (٦٨) (الأنعام: ٦٨).

واته: ئه ی پيغه مبهر (ﷺ) كاتيك ئه وانهت بينی كه دم ده خنه نايه ته كانی ئيمه و گالته جاري پیده كهن، له و كاته دا تو پشتيان تی بكه و كوږو دانيشتگاكيان به جي بهيله هه تا ئه و كاته ی ده چنه ناو باسيكي تره وه و (باسی نايه ته كانی ئيمه ناكهن به گالته جاريه وه) وه ئه گهر شهيتان له بیری برديته وه (كه دور بكه ويته وه ليان) پاش به بير هاتنه وهت دامه نيشه و كوږ مه به سته له گهل كه سانی بې باوه رو سته مكاردا.

وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ أَنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ (١٤٠) (النساء: ١٤٠).

واته: به پاستي خواي په روه ردگار له قورئانی پيروزدا بوۍ دابه زاندوون و فهرمانی پي كړدوون: كه هر كاتيك له جيبه كدا گويتان لی بوو كوفرو بې باوه پری

و گالته جاری به ئایه ته کانی خوا ده کرا، ئه وه ئه ی (موسلمانان) دامه نیشن له گه ل ئه وانه دا هه تا باسه که یان نه گوین، بۆیه ئه گه ر ئیوه دابنیشن و گوێ نه دهن به فه رمانی خوا، ئه وه بئ گومان ئیوه ش له و کاته دا وه کو ئه وانن، به پاستی خوی پهره ر دگار هه موو دوو پرووه کان و بئ باوه ره کان له ناو دۆزه خدا کۆده کاته وه و سزایان ده دات.

وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السُّوءِ؛ كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِخِ الْكِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِلَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً))^(۸۱).

واته: نمونه ی کۆرو دانیشن له گه ل که سی چاکدا، وه هاوپییه تی کردن و دانیشن له گه ل که سی خراپدا، وه کو: هه لگری بۆنی میسک (بۆن فروش) و فوکه ر به کورده دا (ئاسنگه ر) وایه، بۆیه هاوپییه تی کردنی که سی یه که م وه کو بۆن فروشیك وایه یان ئه وه تا بۆنی خوشی لی ده کپیت، یان بۆنی خوشت پیده به خشییت، یان بۆنی خوشی لی ده بینیت و بۆنی ده کهیت، به لام ئاسنگه ره که یان پریشکی کوره که ی جله کانت ده سوتینیت، یان بۆنی ناخوش ده بینیت و هه لیده مژیت.

٦ - بئ دهنگ بوونی زانایان به رامبه ر بیدعه و شاردنه وه ی عیلم: بئ دهنگ بوونی زانایان به رامبه ر کردنی بیدعه و شاردنه وه ی ئه و عیلم و زانیارییه ی که لایانه یه کیکه له هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه و خراپه کاری له ناو خه لکیدا، خوی پهره ر دگار ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا

^(۸۱) متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري ﷺ: البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦، برقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء السوء، ٢٠٢٦/٤، برقم ٢٦٢٨.

بَيِّنْكَ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوَلَتِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ (البقرة: ١٥٩-١٦٠) .

واته: به پاستی ئه و كه سانه ی كه به رنامه و پښمونیه كانی ئاشكرای ئیمه ده شارنه وه كه ناردوومانه، دواى ئه وه ی كه بؤ خه لكیمان پوون كردو ته وه له قورئانی پیروژدا، ئا ئه وانه خواى په روه ردگار له په حم و به زه یی خوی دووریان ده خاته وه و به نه فره تیان ده كات، وه فریشته كان و هه موو خه لكیش به نه فره تیان ده كهن، جگه له وانه ی كه ته و به یان كردو وه و ئه و حه قیقه ت و پاستیانه یان پوون كردو ته وه كه جارن شار دبو یانه وه، ئا ئه وانه ته و به و گه پانه وه یان لی و ه رده گرم، وه به پاستی ته نها من زور ته و به و ه رده گرم و وه زور به به زه یی و به په حمم.

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ

وَيَشْتُرُونَ بِهِ مِمَّا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ (البقرة: ١٧٤) .

واته: به پاستی ئه وانه ی كه وه حی(سروش) خواى په روه ردگار ده شارنه وه كه له كتیبه كاندا دایبه زاندو وه (ته ورات و ئینجیل و قورئان) به و شار دنه وه یه نرخیکى كه م به ده ست دینن (ثایه ته كانی خواى په روه ردگار ده فروشن به نرخیکى زور كه می دنیا له بهر به رژه وه ندی خو یان، ئه و كه سانه ئه گه ر هه موو دنیا شیان ده ست بكه ویت هیشتا هه ر كه مه به رامبه ر ئه و كاره یان) ئا ئه وانه ته نها ئاگر ده خوڼ و سکیانی لی پر ده كهن، وه له پوژى قیامه تدا خواى په روه ردگار قسه ی به زه یی و به په حمیان له گه لدا ناكات، وه پاكیان ناكاته وه له و تاوان و خراپه کارییه ی كه كردبو یان له دنیا دا (تا سزایان نه دات ئه گه ر كه سانیکى بی باوه ر نه بن، خو ئه گه ر بی باوه ر ببن به و كاره ئه وه به هیه

شيئوهيهك لهو تاوانه پاك نابنهوهو له دۆزهخيشدا ده رناچن) وه سزای زۆر توندوو به ئيشيان بۆ هيه.

وه ههروهها ده فهرمويت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فِئْسَ مَا يَشْتُرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷).

واته: خواي پهروهردگار پهيماني لهو كه سانه وه رگرتوو كه كيتابي بۆ دابه زاندوون تا پووني بكه نه بۆ خه لكی و مه به سته كانی باس بكه ن و نه يشارنه وه، به لام گويايان پي نه داو خستيانه پشتيانه و به نرخيكي هه رزان فروشتيان، ئاي چه ند كاريكي خراپيان كردوو؟ ئايه ته كانی خواي پهروهردگاريان فروشتوو به ماليكي كه مي دنيا.

بۆيه خواي پهروهردگار به واجب و پيوستى داناوه له سه ر كۆمه ليك له موسلمانان كه بانگه واز بكه ن و فه رمان بكه ن به چاكه و ريگري بكه ن له خراپه، هه روهك خواي پهروهردگار ده فهرمويت: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۴).

واته: پيوسته له سه ر ئيوه ي موسلمان كه كۆمه ليكتان تيا بيت بانگه واز بكه ن بۆ خيرو چاكه، فه رمان بكه ن به كردنى هه موو خيرو چاكه يهك، وه ريگري بكه ن له هه موو تاوان و خراپه يهك، به راستى ئا نه وانه سه ركه وتوو و سه رفران.

أبوسعيد الخدرى (رحمه الله) له پيغه مبه رى خواوه (عليه السلام) فه رموده يه كمان بۆ ده گيرپي ته وه، كه فه رمويه تى: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أضعف الإيمان))^(۸۲).

^(۸۲) رواه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان كون النهي عن المنكر من الإيمان وأن الإيمان يزيد وينقص وأن الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجبان، ۶۹/۱، برقم ۴۹.

واته: هەر یهكێك له ئێوه ئه‌ی موسڵمانان خراپه‌و تاوانکاریه‌کی بینی با بیگۆرپێت به‌ هی‌زو ده‌سه‌لاتی، ئه‌گه‌ر ئه‌و موسڵمانه‌ نه‌ی توانی ئه‌و تاوان و خراپه‌یه‌ به‌ ده‌سته‌کانی بیگۆرپێت ئه‌وه‌ با به‌ ده‌می بیگۆرپێت (به‌ ئامۆژگاری، یان به‌ تو‌ره‌ بوون)، خو‌ ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به‌ زمانیش ئه‌و تاوان و خراپه‌یه‌ بیگۆرپێت ئه‌وه‌ با به‌ دل‌ بیگۆرپێت (به‌ دل‌ پێی ناخۆش بی‌ت) ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی بوونی لاوازه‌ترین ئیمان‌ه‌ له‌ و‌که‌سه‌دا.

ئهم‌ فه‌رموده‌ پیرۆزه‌ ئه‌وه‌مان بو‌ پوون ده‌کاته‌وه‌ که‌ بانگه‌واز کردن بو‌ کردنی کاری چاکه‌ و‌ پ‌یگری کردن له‌ تاوان و‌ کاری خراپه‌ پ‌یویسته‌ له‌ سه‌ر هه‌موو موسڵمانێک به‌ پ‌ی تواناو زانیاریه‌که‌ی.

عبدالله کوری مسعود (رحمته‌ الله‌ علیه) ده‌فه‌رمو‌یت: پی‌غه‌مبه‌ر (صلوات الله‌ علیه) فه‌رمویه‌تی: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّتِهِ قَبْلِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ. ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلَفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ. فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. لَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةٌ خَرْدَلٍ))^(٨٣).

واته: هه‌یچ پی‌غه‌مبه‌ریک (صلوات الله‌ علیه) نه‌بووه‌ که‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار پ‌یش من نارد‌ب‌یتی ئیلا کۆمه‌ل‌ی هاوه‌ل و‌ دۆست و‌ سه‌رخه‌ری هه‌بووه‌، ئه‌وانه‌ شو‌ینی سو‌ننه‌ته‌کانی ده‌که‌وتن و‌ به‌ فه‌رمانی کاریان ده‌کرد، به‌لام‌ د‌وای ئه‌وان کۆمه‌ل‌یک هاتن ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یل‌ین خو‌یان نایکه‌ن، وه‌ چه‌ند کاریک ده‌که‌ن که‌ فه‌رمانیان پ‌ی نه‌کراوه‌ بیکه‌ن، بو‌یه‌ هه‌رکه‌سیک به‌ ده‌ستی جیهادیان بکات ئه‌وه‌ ئیمانداره‌، وه‌ هه‌رکه‌سیک به‌ زمانی جیهادیان بکات ئه‌وه‌ ئیمانداره‌، وه‌ هه‌رکه‌سیک به‌ دل‌ی جیهادیان بکات ئه‌وه‌ ئیمانداره‌، وه‌ له‌ د‌وای ئه‌م‌ س‌ی قو‌ناغه‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان نییه‌.

^(٨٣) رواه مسلم، کتاب الإيمان، باب کون النهی عن المنکر من الإيمان، ٧٠/١، برقم ٥٠.

أبوهريرة (رضي الله عنه) دهفه رموئیت: پیغه مبه ر (صلوات الله علیه) فهرمویه تی: ((مَنْ سُلِّ عَنْ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكْتَمَهُ أُلْجِمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ)) (۸۴).

واته: هه ركه سيك پرسياړی دهر باره ی زانستیکی شهرعی لی بکړیت له کاتیکدا دهیزانیت به لام شارديوو بوی پوون نه کرده وه، نه وه له پوژي قیامه تدا لغاو دهکړیت به لغاوی ناگرین.

۷ - خو شوبهانندن به بی باوه پان و لاسایی کردنه وه یان: گوره ترین هوکار بو کردن و بلاو بوونه وه ی بیدعه له نیوان موسلماناندا بریتیه له خو شوبهانندن به بی باوه پان و لاسایی کردنه وه یان، نه وه ی به لگه بیت له سهر نه م خاله نه وه فهرموده یه یه که ابي واقد الليثي (رضي الله عنه) له پیغه مبه روه (صلوات الله علیه) دهیگر پیته وه، که دهفه رموئیت: ((خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى حُنَيْنَ، وَنَحْنُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَكَانُوا أَسْلَمُوا يَوْمَ الْفَتْحِ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِشَجَرَةٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ؟ وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ حَوْلَهَا، وَيُعَلِّقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يَدْعُوْنَهَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، فَلَمَّا قُلْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ ءِلَٰهَةٌ قَالَتْ لَكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ (الأعراف: ۱۳۸) لَتَرْكِبَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) (۸۵).

(أبو واقد) دهفه رموئیت: له گه ل پیغه مبه ری خوادا (صلوات الله علیه) ده رچوین بو غه زای حونه ین، له کاتیکده که نیمه نزيك بووین له بی باوه پریه وه، چونکه هه نديکمان تازه موسلمان بېووين پيش فه تی شاری مه ککه، نه بی واقد

(۸۴) الترمذي، في كتاب العلم، باب ما جاء في كتمان العلم، ۲۹/۵، برقم ۲۶۴۹، وأبو داود، في العلم، باب كراهية منع العلم، ۳۲۱/۳، برقم ۳۶۵۸، وابن ماجه، في المقدمة، باب من سئل عن علم فكتمه، ۹۸/۱، برقم ۲۶۶، ومسنند أحمد، ۲۶۳/۲، ۳۰۵، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، ۳۳۶/۲، وصحيح سنن ابن ماجه، ۴۹/۱.

(۸۵) أخرجه بلفظه، أبو عاصم في كتاب السنة، ۳۷/۱، برقم ۷۶، وحسن إسناده الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة، المطبوع مع كتاب السنة، ۳۷/۱، وأخرجه الترمذي بنحوه، في كتاب الفتن، باب ما جاء لتركبن سنن من كان قبلكم، ۴۷۵/۴، برقم ۲۱۸۰، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وانظر: النهج السديد في تخريج أحاديث تيسير العزيز الحميد، لجاسم بن فهيد الدوسري، ص ۶۴-۶۵.

ده فەرموویت: تێپەڕیتین بە تەنیششت داریکدا ووتمان: ئەی پیغەمبەر (ﷺ) تۆش داریکمان بۆ دیاری بکە تا شمشێرو تیرو پمەکانمانی پێ هەلواسین هەروەك چۆن هاوێڵ بپاردەران داریکیان داناو شمشێرو تیرو پمەکانیان پێو هەلدا و اسن باوەڕیان وایە پێرۆزە و سەریان دەخات (هاوێلانی بەرپێزی پیغەمبەر (ﷺ) هەندیکیان وایان ووت باوەڕیان وابوو ئەگەر ئەو کارە بکەن ئەو سەر دەکەون)، موشریکەکان داریکیان هەبوو لە دەوری دەمانەووە بە دەوریدا دەسورپانەو و شمشێرو تیرو پمەکانیان پێو هەلدا واسی پێیان دەوت: (ذات أنواط)، ئێ و اقد دە فەرموویت: کاتێک ئەو شتەمان بە پیغەمبەر (ﷺ) ووت، زۆر توڕە بوو و فەرمووی: "الله أكبر" واتە: خوا لە هەموو کەس و شتێک گەورەترە، سویند بەو خواپەیی کە گیانی منی بە دەستە شتیکتان ووت، هەر چۆن (بنو إسرائيل) شوین کە و توانی پیغەمبەر موسی (ﷺ) بە موسایان (ﷺ) ووت: ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا هُمْ إِلَهَةٌ قَالُوا إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ ئەی موسی (ﷺ) پەرستراویکمان بۆ دابنێ هەرچۆن ئەوان (موشریکان) پەرستراویان هەیە، موسی (ﷺ) فەرمووی: بەرپاستی ئێو گەلیکی نەزان، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بەرپاستی ئێو شوینی مەنەج و رێبازی پێش خۆتان دەکەون (واتە: شوینی گاورو جوله کە دەکەون).

ئەم فەرموودە بە لێکە یەکی پوون و ئاشکرایە لە سەر ئەوێ کە خۆ لێکچواندن و شوین کەوتنی موشریکان وای لە گەلە کە پیغەمبەر موسی (ﷺ) کرد تا داوای ئەو کارە خراپەیی لێ بکەن، وە هەر ئەوێش بوو وای لە هاوێلانی بەرپێزی پیغەمبەر (ﷺ) کرد تا داوای لێ بکەن داریکیان بۆ دابنێت و ئەوانیش بە پێرۆزە گەورەیی بزانن جگە لە خوا پەروردگار، کە زۆر بە داخەو زۆر بە موسڵمانانی ئەمڕۆ بەو شیوەیەن کە شوینی کافران کە توون و لاساییان دەکەنەو لە زۆرەیی کارە بیدەو تازە داهێنراو شیرکیەکاندا وەکو: جەژنەکانی لە دایک بوون و بیدەو تازە داهێنراوەکانی مردوو، وە خانوو دروست کردن لە

سەر گۆرەکان، موسلمانانی خۆشه‌ویست ئه‌وه‌ی که گومان‌ی تیا نییه‌ شووین
که‌وتنی پێگاوه‌ نه‌ه‌جی گا‌ورو جوله‌که‌ و بێ‌با‌وه‌ پان ده‌رگایه‌ که‌ له‌ ده‌رگا‌کانی
هه‌وا و ئاره‌زوو^(٨٦).

ئه‌وه‌ی زیاتر ئه‌م با‌سه‌مان بۆ پوون بکاته‌وه‌ ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یه‌ که‌ أبو‌سعید
الخدري بۆمان ده‌گێڕته‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) که‌ فه‌رمویه‌تی: ((لَتَبْعَنَّ
سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شَيْراً بَشِيراً، وَذُرَاعاً بِذُرَاعٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي حَجَرٍ ضَبٍّ
لَاتَبِعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ))^(٨٧).

واته‌: ئێ‌وه‌ ئه‌ی موسلمانان شوینی گه‌لانی پێش خۆتان ده‌که‌ون: بست به‌
بست و بال‌ به‌ بال، هه‌تا ئه‌وان بچه‌ ناو کونی بزنی مژۆکه‌ وه‌ ئێ‌وه‌ش ده‌چنه‌
ناویه‌ وه‌ شوینیان ده‌که‌ون، ووتمان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌به‌ستت
گا‌ورو جوله‌که‌یه‌ که‌ ئێ‌مه‌ شوینیان ده‌که‌وین، فه‌رموی: به‌لێ ئه‌ی کێ‌ی تر هه‌یه‌.
زانای پایه‌ به‌رز ئیمامی التّووي (په‌حمه‌تی خ‌وای لێ‌بێ‌ت) ده‌فه‌رمو‌یت: السُّنَنُ:
پێگایه‌، مه‌به‌ست به‌: (الشَّيْرُ، وَالذَّرَاعُ، وَحَجَرُ الضَّبِّ) : نموونه‌ هێنانه‌ وه‌یه‌
به‌وه‌ی که‌ موسلمانان زۆر به‌ خێرای شوینیان ده‌که‌ون له‌سه‌ر پێچی و تاواندا،
نه‌که‌ له‌ بێ‌با‌وه‌ پیدایا، به‌پاستی له‌م فه‌رموده‌یه‌دا موعجیزه‌یه‌کی پوون و ئاشکرای
تێدایه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی پێداوه‌ که‌ به‌پاستی له‌ ناو
موسلماناندا پویداوه‌.

له‌مه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ بست به‌ بست و بال‌ به‌ بال، هه‌تا ئه‌وان
بچه‌ ناو کونی بزنی مژۆکه‌ وه‌ ئێ‌وه‌ش ده‌چنه‌ ناویه‌ وه‌ شوینیان ده‌که‌ون،

^(٨٦) بېروانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي،
ص ١٤٧، ورسائل ودراسات في الأهواء والافتراق والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل،
١٧٠/٢، وكتاب التوحيد، للدكتور العلامة صالح الفوزان ص ٨٧.

^(٨٧) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لَتَبْعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ
قَبْلَكُمْ“، ١٩١/٨، برقم ٧٣٢٠، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ٢٠٥٤/٤، برقم
٢٦٦٩.

هينانه وهى نمونه يهكى بهرچاوه له سه ر ئه وهى كه موسلمانان هه نديكيان شويني گاورو جوله كه دهكه ون له هه موو ئه و كارانه ي كه نه هيان لى كراوه، بويه پيغه مبه ر (ﷺ) ئاگادارى كردوينه ته وه له وهى كه خو مان ليك نه چوينين به كه ساني جگه له موسلمانان، هه روه ك ده فه رمويت: ((بُعِثَ بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي. وَجُعِلَ الدِّلَّةُ وَالصُّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^(٨٨).

واته: من ني در راوم وه كو پيغه مبه ريك (ﷺ) له بهر ده ستي قيامه تدا به شمشير (جيهاد بكم له گه ل بى باوه پاندا) هه تا خوى په روه ردگار به تاك و ته نها بيه رستريت و به هيچ شيوه يه ك هاوه لى بو برياره ندريت (واته: تيبكوشم له گه ل موشريكاندا تا واز له دارو به ردو بت په رستى بهينن و ته نها خوى په روه ردگار به تاك و ته نها بيه رستن)، وه پزقم له ژير سي به رى رپه كه مدايه (واته: كاتى غه زا ده كه م ئه و ماله ي بى باوه پان ده كه ويته ژير ده ستم حه لاله بوم)، وه سه رشو پرى و بچوكى بو ئه و كه سه يه كه به پيچه وانه ي فه رمانه كانى من ده جوليته وه، وه هه ر موسلمانيك خوى ليك بچوينيت به گه ليك جگه له موسلمانان ئه وه وه كو ئه وان وايه و له وانه .

٨ - پشت به ستن به فه رمووده لاوازو هه لبه ستر او ده كان: يه كيك له و هو كارانه ي كه سه ر ده كيشتيت بو كردنى بيدعه و بلاو بوونه وهى پشت به ستن به فه رمووده لاوازو هه لبه ستر او ده كان، زوربه ي هه ره زورى كه ساني بيدعه چى پشت ده به ستن به و فه رمووده لاوازو بى هيزو درويانه ي كه هه لبه ستر او ن به ده م پيغه مبه رى خواو (ﷺ)، ئه و فه رموودانه ي كه زانايانى فه رمووده ناس و شاره زا له بوارى گي رانه وهى فه رمووده دا پشتيان پى نابه ستن، به لام ئه هلى بيدعه ئه و فه رمووده پاست و دروست و سه حيحانه ر هت ده كه نه وه و وه رى ناگرن ئه گه ر پيچه وانه ي

^(٨٨) أحمد في المسند، ٥٠/٢، ٩٢، وصحح إسناده أحمد محمد شاكر في شرحه للمسند برقم ٥١١٤، ٥١١٥، ٥٦٦٧، من حديث ابن عمر (رضي الله عنهما).

ئەو بىر بۆلۈم چوون و بىدعەيە بىت كەلەسەرىن، ھەر بۆيە بەو ھۆيەو بە ھىلاك چوون و خەسارەو مەند بوون، ولا حول ولا قوۋە إلا باللّٰه.

۹ - زيادەپەوى كردن لە پلەو پايەي پيغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و

پياوچاكاندا: بەپاستى گەرەتەرىن ھۆكارە بۆ دەرکەوتن و پەرەسەندنى بىدعە، بەپاستى ھۆكارى شەرىك بىرپاردان بۆ خۆي پەرەردگار ھەمووى لەم پيگايەو بەو، چونكە خەلكى لە دۆي پيغەمبەر ئادەم (ﷺ) تا دەسەدە لەسەر بىر باوەپيكي پاك و خوا بە تەنھا پەرستى بوون، بەلام دۆي ئەو ماوەيە خەلكى دليان پەيوەست كرد بە پياوچاكانەو (لە پووى ھاوار بۆ كردن، باوەپ بوون بەوھى كە پياوچاكان دۆي مردنيان سودو زيانيان بەدەستە و دەتوانن شىفای نەخۆش بەدەن....)، وە زيادە پەويان تيا كردن تا وای لى ھات پەرستيانيان جگە لە خۆي پەرەردگار .

بۆيە خۆي پەرەردگار پيغەمبەر نوحى (ﷺ) نارد تا خەلكى بانگ بکات بۆ پەرستنى خۆي پەرەردگار بە تەك و تەنھا و واز ھىنان لە پەرستنى پيغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكان و دارو بەردەكان، بۆيە پيغەمبەرانىش (عليهم الصلاة والسلام) كاتيك خۆي پەرەردگار ناردىانى بەھەمان شىوہ ئەو بانگەوازەيان كرد^(۸۹) ، وە زيادەپەوى كردن لە پياوچاكان جارى واهەيە دەبىتە شىرك وەكو: زياد پيژگرتن لە پيشەواو پياوچاكان و بەرز كردنەويان زياد لە پلەو پايەي خۆيان تا وای لىدەت لە كۆتاييدا دەپەرستين، وە زيادەپەوى جارى واهەيە لە دىندا دەكرىت: ئەويش بە زيادەپەوى كردن لەو شەرعى كە خۆي پەرەردگار داياناو، يان زۆر توند بوون لە جىبەجى كردنى شەردا، يان كافر كردنى موسلماننك بە ناحەق، زيادەپەوى لە پاستيدا بريتە لە: دەرچوون و بەزاندنى سنور لە بىروباوەرپەردەوكاندا، ئەويش بە دەرپىنى

^(۸۹) بىروانە: البداية والنهاية، لابن كثير، ۱/۱۰۶.

سوپاسیکی زیاد بۆ شتیک ، یان زۆر سەرزەنشست کردنی شتیک بەو پێیەى که شایستەتییەتی^(۹۰) ، بۆیە خواى پەرەردگار ئاگاداری کردوینەتەووە که زیادەپەرەوی نەکهین هەتا لە عیبادهت و پەرستنیشتدا، هەرۆک پەرەردگار بە ئەهلی کیتابی فرمۆه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ (النساء: ۱۷۱) .

واتە: ئەى ئەهلی کیتاب (مەبەست پێیان گاورەکانن) زیادەپەرەوی مەکن لە دینەکه تاندا (ووتەیهک، کردەوێهەک زیاد مەکن لە دینەکه تاندا که خواى پەرەردگار فرمانی پێنەکردوون تا بیکەن).

و هەرۆهەما پێغه مبهەر (ﷺ) ئاگاداری کردوینەتەووە که زیادەپەرەوی نەکهین، هەرۆک ابن عباس (رضي الله عنهما) لە پێغه مبه رهوه (ﷺ) بۆمان دەگێڕێتەووە که فرمۆیه تی: ((إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ))^(۹۱).

واتە: ئاگادارتان ئەکه مەووە ئەتان ترسینم لە زیادەپەرەوی کردن و پۆچون لە دیندا بە شیۆهیهکی ناشەرعی، چونکه قەومانی پێش ئێو لەناو چوون بە زیادەپەرەوی کردن و پۆچون لە دیندا بە شیۆهیهکی ناشەرعی و نادروست.

لەم فرمودەیهدا ئەوهمان بۆ دەردەکهوێت که زیادەپەرەوی کردن لە دیندا گەورەترین هۆکاره بۆ شەریک بریاردان بۆ خواى پەرەردگار و کردنی بیدعه و شوێن کهوتنی هەواو ئارەزوو^(۹۲) ، هەر لەبەر ترسناکی زیادەپەرەوی کردنه لە دیندا

^(۹۰) بڕوانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تیمیة، ۲۸۹/۱.

^(۹۱) النسائي، كتاب المناسك، باب التقاط الحصى ۲۶۸/۵، وابن ماجه، كتاب المناسك، باب قدر حصي الرمي ۱۰۰۸/۲، وأحمد ۳۴۷/۱، وصحح إسناده شيخ الإسلام ابن تیمیة في إقتضاء الصراط المستقيم ۲۸۹/۱.

^(۹۲) بڕوانه: إقتضاء الصراط المستقيم، لابن تیمیة، ۲۸۹/۱، والاعتصام للشاطي، ۳۲۹/۱-۳۳۱، ورسائل ودراسات في الأهواء والبدع وموقف السلف منها، للدكتور ناصر العقل، ۱۷۱/۱، ۱۸۳، والغلو في الدين في حياة المسلمين المعاصرة، للدكتور عبد الرحمن ابن معلا اللويحي، ص ۷۷-۸۱، والحكمة في الدعوة إلى الله عز وجل، لسعيد بن علي [الكاتب]، ص ۳۷۹.

که پیغمبر (ﷺ) ناگاداری کرد وینه ته وه تا زیاد له سنور دهرنه چین و زیاده په ونه بین له پیاوه لدان به پله و پایه ی هیچ که سیځدا، هه روه که فرمویه تی: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۹۳).

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه که ن بۆ سنوری خواجه تی و په رستراویتی، هه روه که چۆن گا وره کان زیاده په ویان کرد له (عیسای کوړی مریم) (ﷺ) هه ندیکیان ئه وه نده زیاده په ویان کرد تیایدا ووتیان خواجه، هه ندیکیان ئه لاین کوړی خواجه وه بۆچونی تریشیان هیه تییدا، بۆیه پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: من ته نها به نده ی خوام، بۆیه دهر باره ی من بللین و باوه پتان و ابیت که به نده و پیغمبره ی خوام (ﷺ).

موسلمانان خۆشه ویست پیغمبره ی خوا (ﷺ) به رامبه ر به خوی په روه ردگار ته نها به نده و مړوځیکه وه کو سه رجه م مړوځه کانی تر، به لام به رامبه ر به ئیمه پیغمبره یکی (ﷺ) په وانه کراوه له لایه ن خوی په روه ردگار وه که باوه پ پیوون و شوینکه وتن و گوږپایه لی کردنی و پیش خستنی فرمانه کانی به سه ر فرمانی مړوځه کاند پوویست و واجبه و نیشانه ی باوه پرداری و گوږپایه لی کردنته بوی، وه باوه پ پینه بون و شوین نه که وتن و گوږپایه لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مړوځه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه پری و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه ویستی پیغمبر (ﷺ) به دهم نابیت به لکو به زیندو وکړدنه وه ی سوننه ت و ریبازه که یه تی .

❁ باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه

^(۹۳) البخاري، كتاب الأنبياء، باب قول الله تعالى: {واذكر في الكتاب مريم...}، ۱۷۱/۴، برقم ۳۴۴۵.

بيدعه چەند بە شىكى جوړاو جوړى هەيه، فەرموو تۆو پوون كردنه وهى ئه و
به شانه به شيوه يه كى كورت و پوخت:

به شى يه كه م: بيدعه ي حه قيقى و بنه رته ي و بيدعه ي زياد كراو:

١ - **بيدعه ي حه قيقى و بنه رته ي** (البدعة الحقيقية والأصلية): ئه ويش برى تيه له و
بيدعه يه كى كه نه له قورئانى پيرۆز و نه له سوننه تى پيغه مبه رو (ﷺ) نه له
ووته ي يه كده نكي زانا ياندا به لگه ي له سه ر نيه، نه به شيوه يه كى گشتى وه نه
به شيوه يه كى تفصيلى، هه ر بۆيه ئه م كاره ناو نراوه بيدعه له به ر ئه وهى
شتى كى تازه داهي نراوه له ديندا بى ئه وهى له پيشدا بوونى هه بوو بيت^(٩٤).

نموونه له سه ر ئه م جوړه بيدعه يه، وه كو: عيباده ت كردن و نزيك بوونه وه
له خواى په روه ردگار به دوور كه وتنه وه له خه لك و (موسلمانان) چوونه ناو
ئه شكه توو شاخه كان و وازه ينان له هه موو خو شيه كانى دونيا به گومانى ئه وهى
ئه م كارانه نزيك بوونه وه يه له خواى په روه ردگار، ئه وان هى ئه م كارانه ده كه ن
په رستن و عيباده تيكيان داهي ناوه له لايه ن خو يانه وه، وه خو يان پيوه
په يوه ست كردووه بى ئه وهى خواى په روه ردگار فەرمانى پى كرد بيت^(٩٥)، وه
هه روه ها نمونه يه كى تر له سه ر ئه م جوړه بيدعه يه، وه كو: هه رام كردنى ئه و
شتانه ي كه خواى په روه ردگار هه لآلى كردووه گوايه وازيان لي به ي نري ت عيباده ت
و په رستنه بو خواى په روه ردگار^(٩٦)، وه جگه له م نمونه نه ش، بو زياتر
شارزا بوون پروانه^(٩٧).

^(٩٤) پروانه: الإعتصام للشاطي، ٣٦٧/١.

^(٩٥) پروانه: الإعتصام للشاطي ٣٧٠/١، وتفسير القرآن العظيم، لابن كثير، ٣١٦/٤، وتيسير الكريم الرحمن

في تفسير كلام المنان، للسعدي، ص ٧٨٢.

^(٩٦) پروانه: الإعتصام للشاطي، ٤١٧/١.

^(٩٧) پروانه: هه مان سه رچاوه، ٣٧٠/١-٤٤٥.

٢ - بیدعەى زیاد کراو (البدعة الإضافية) : ئەم بیدعەو زیادە کراوە دوو پوو یان

دوو بە شى ھە یە :

یە کەم: کردنى ئەم بیدعە یە بە لگەى لە سەرە بۆ یە لەم پووەوە نابێتە بیدعە .
دووهم: کردنى ئەم بیدعە یە ھىچ پە یو ەندى نییە بە بە لگە کە وە (بە لکو وە کو
بیدعەى حە قىقى و بنە رە تى) وایە، واتە: لە پوویە کە وە سوننە تە لە بەر ئە وە ی
بە لگە ی لە سەرە، بە لام لە پوویە کى ترە وە دە بی تە بیدعە لە بەر ئە وە ی وە ستا وە
لە سەر شوبهە نە ک بە لگە، وە جیا وازى نیوانیان لە پووی واتا وە ئە وە یە: یە کە م
لە بنە رە تدا بە لگە ی لە سەرە، بە لام لە پووی چۆنیە تى و حال تە کانیە وە بە لگە ی
لە سەر نییە (لە کاتیکدا پیویستی بە بە لگە ھە یە بۆ ئە وە ی بکری ت) ئەم بیدعە یە
زیاتر لە عیبادە ت و پەرستە کاندای پوو دە دات نە ک لە عادات و داب و
نە ریتە کاندای^(٩٨).

نموونه لە سەر ئەم جوړه بیدعە یە: زیکرە کانی دواى نوێ ژە فەر زە کان، یان
کردنى زیکر لە ھەر کاتیکدا بە شی وە ی کۆر و کۆبونە وە، یان ئیمام بە دەنگى بەرز
دوعا بکات و نوێ ژ خوینانیش بلین: آمین، زیکر و یاد کرنی خواى پەر وە ردگار
کاریکی سوننە ت و زۆر خیرە، بە لام کردنى بە و شی وە یە خیر نییە، بە لکو
بیدعە یە و پیچە وانە ی سوننە تى پیغە مبرە (ﷺ)^(٩٩)، وە لە و بیدعە نە تاییە ت
کردنى پانزە ی مانگی شعبان بە گرتنى پۆژوو، وە تاییە ت کردنى شە وە کە ی بە
شە و نوێ ژ کردن، وە کردنى نوێ ژى (الرغائب) لە جومعە ی یە کە مى مانگی
رە جە بدا، ئەم کارانە بیدعە یە کى خراپن، وە بیدعە یە کى زیاد کراون، لە بەر
ئە وە ی نوێ ژ کردن و پۆژوو گرتن بنە رە ت تیا یاندا شە رعی یە و کاریکی زۆر زۆر چاک
و خیرە، بە لام ئە نجامدان و تاییە ت کردنى بە کاتیکى دیارى کراو، یان تاییە ت

^(٩٨) بڕوانە: ھە مان سەرچا وە، ٣٧٠/١-٤٤٥.

^(٩٩) بڕوانە: الاعتصام للشاطي ٤٥٢/١، وتنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار،
للدكتور صالح السحيمي، ص ٩٦.

کردنی به شوینیکی دیاری کراو، یان تاییهت کردنی به شیوهیه کی دیاری کراو ده بیته بیدعه، چونکه نه به لگه ی قورئانی پیروزو نه سوننه تی پیغه مبه ری (ﷺ) له سر نییه، بویه ئه م کارانه له بنه رته و خودی خویندا کاریکی شهرعی و خیرن، به لام بیدعه ن به و پییه ی که به و شیوهیه ده کریت^(۱۰۰).

❁ به شی دووهم: بیدعه له پرووی کردن و وازل هیئانه وه

۱ - بیدعه له پرووی کردنه وه: ده چیتته ژیر پیئاسه ی بیدعه وه که بریتیه له: (البدعة: طَرِيقَةٌ فِي الدِّينِ مُخْتَرَعَةٌ، تُضَاهِي الشَّرْعِيَّةَ، يُقْصَدُ بِالسُّلُوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعَبُّدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ)^(۱۰۱).

واته: بیدعه: ئه و ریگا تازه داهینراوهیه که ئه گهر ببینیت و سهیری بکهیت له کاریکی دروست و شهرعی ده چیت (که له بنه رته تیشدا وانیه) مه به ست به کردن و نه جامدانی ئه و کاره زیاد عیبادهت کردنه بۆ خوای پهروهردگار.

نمونه له سر ئه م جوړه: زیاد کرنی ووته یه ک یان کاریک که خوی له شهرعی خوای پهروهردگارا نه بیته، وه کو: که سیک رکاتیك زیاد بکات له نویژدا، یان شتیك بینیتته ناو دینه وه که خوی ئه و شته ی تیدا نه بیته، یان عیبادهتیك بکات به پیچه وانیه سوننهت و هه لس و کهوت و په وشتی پیغه مبه ری (ﷺ) بیته، یان کاتیك تاییهت بکات به عیبادهتیکی شهرعی له کاتیكدا خوای پهروهردگار و

^(۱۰۰) بپوانه: أصول في البدع والسنن، للشيخ العدوي، ص ۳۰، وتنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للسحيمي، ص ۹۶.

^(۱۰۱) بپوانه: الاعتصام للشاطي، ۱/ ۵۰-۵۶.

پیغهمبەر (ﷺ) تاییه تیان نه کردوو، وهك تاییهت کردنی پانزهی مانگی شعبان به گرتنی پۆژوو وه تاییهت کردنی شه وه که ی به شه و نوێژ کردن.

۲ - بیدعهی نه کردن و وازی هیئان (البدعة التركیة) : ئەم جوړهش ده چیته ژیر گشتی پیناسه ی بیدعه له و پوو وه ی که (طريقة في الدين مختصرة) پښگایه کی تازه ی داهینراوه له دیندا، جاری واهیه وازی هیئان و نه کردنی کاریك ده بیته بیدعه جا نه و کاره ی که وازی لی هیئراوه حه رام بیث یان نا، بو نمونه: جاری واهیه کاریك هه لاله و دروسته بکریت له شهر عدا، به لام که سیك له سه ر خوی حه رامی دهکات، یان به مه به ستیک وازی لیدیئیت، نه و وازی لی هیئانه یان نه وه تا له شهر عدا بایه خی پیدراوه، یان نا، نه گه ر نه و کاره له شهر عدا بایه خی پیدراو بوو نه وه وازی لی هیئانی هیچی تیدا نییه، له بهر نه وه ی وازی هیئان له کاریك که دروسته نه کریت یان داوا کراوه که نه کریت، نه وه نه کردن و وازی لی هیئانی هیچی تیدا نییه، وه کو که سیك خواردنی که سیك ناخوات له بهر نه وه ی زیانی هیه بو لاشه ی یان عه قلی یان دینه که ی، یان هه ر شتیکی تر، بویه لی رده دا هیچ پښگریك نییه له وازی هیئان له و شته هه لاله، نه و وازی هیئانه ده گه پښته وه بو خو پاراستن له و شتانه ی که زیانیان تیدایه.

بنچینه ی نه م کاره ده گه پښته وه بو فه رموده که ی پیغهمبەر (ﷺ) که فه رمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ))^(۱۰۲).

واته: نه ی کو مه لی گه نجان هه ر یه کیك له ئیوه توانای هیه ژن بینیت (توانای لاشه یی و مالی) با ژن بینیت، چونکه ژن هیئان پاراستنی چاو و داوینی

^(۱۰۲) متفق علیه من حدیث عبد الله بن مسعود رضی الله عنه: البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم لمن خاف على نفسه العزبة، ۲/ ۲۸۰، برقم ۱۹۰۵، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تافت نفسه إليه ووجد مؤنته، ۲/ ۱۰۱۸، برقم ۱۴۰۰.

تېدايه، وه هر كه سيك تواناي نيه ژن بېنيت با به پوژوو بېت چونكه پوژوو
گرتن قه لغان و پاريزره بوى له تاوان.

وه دروسته كه سيك واز له هه ندى شت بهييت كه له شهرعدا هيچي تيانيه
له ترسي نه وهى نه كه ويته كاريكه وه كه شتي تيايه، نه مه وه كو واز هيئانه له و
كارانهى كه شوبه هيان تيايه له ترسي كه وتنه ناو حه رامه وه، وه پاك راگرتن و
دوور بوونى دين و نه فسيان له شوبه هكان.

به لام نه گهر كه سيك واز له و شتانه بېنيت كه له ديندا حه لالان، نه گهر
نه كردن و واز لى هيئانه كهى وه كو پيشاندانى ديندارى بېت، نه وه دروست نيه و
دهييت بهييعه، جا نه و شتهى كه نايكات حه لال بېت يان فه رمان پى كراو بېت،
وه يان نه و شته له په رستن يان كرپن و فروشتن يان داب و نه ريته كاندا بېت، جا
نه و نه كردنه به ووتنه يان به كرده وه يان به بيروباوه پ بېت، نه و كه سهى كه نه م
شتانه ناكات نه گهر باوه پى وابيت به واز هيئان و نه كردنى نه و كارانه له خواى
په روه ردگار نزيك دهييت وه نه وه كه سيكي بييعه چيه به واز هيئانى له و كارانه.

به لگه شمان له سهر نه وهى كه واز هيئان و نه كردنى نه و شتانه وه كو دين
دهييت بهييعه، به سهرهاتى نه و سى كه سهيه كه هاتن بو يه كيك له ماله كاني
پيغه مبهرو (ﷺ) پرسياريان له يه كيك له خيزانه كاني كرد سه بارهت به
عيبادهتى پيغه مبهرو (ﷺ) ((فَلَمَّا أُخْبِرُوا بِهَا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: أَيْنَ نَحْنُ مِنْ
النَّبِيِّ ﷺ، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَّا أَنَا فَأُصَلِّي
اللَّيْلَ أَبَدًا، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ فَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ وَلَا
أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا، أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي

لَا خَشَاكُمُ لِلَّهِ وَأَتَّقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْفُدُ، وَأَتَزَوَّجُ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي))^(١٠٣).

واته: کاتیک هه والیان پیدرا دهریاره ی عیباده تی پیغه مبه ر (ﷺ) به که میان زانی، ئه وه بوو وتیان: ئیمه له کو ی و پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کو ی؟ خوی په روه ردگار له هه موو تاوانه کانی سه ره تاو کو تای پیغه مبه ر (ﷺ) خوش بووه، بویه یه کیکیان ووتی: من به رده وام شه وانه شه ونویژ ده که م و هه رگیز ناخه وم، دووه میان ووتی: من سال دوانزه ی مانگ به پوژوو ده بم هه رگیز پوژیکی نابیت به پوژوو نه بم، سی یه میان ووتی: من دوور ده که ومه وه له ژن و هه رگیز ژن ناهینم، کاتیک پیغه مبه ر (ﷺ) هاته وه و خیزانه کانی ئه و کاره یان بو باس کرد چوه سه ر مینه رو فره موی: ئیوه ن ئه و که سانه ی که ئاوها و ئاوه اتان ووتبوو؟ ئاگدار بن و باش بزانی سویند به خوی په روه ردگار من له هه موتان زیاتر له خوی په روه ردگار ده ترسم له هه موشتان زیاتر عیباده تی بو ده که م و خوم له سزای ده پاریزم، به لام من به پوژوو ده بم وه پوژی واش هه یه به پوژوو نابم (پوژووی سوننه ت نه ک فەرن)، وه شه وان شه ونویژ ده که م و ده ش خه وم، وه ژنیش دینم، بویه ئاگدار بن ئه ی موسلمانان هه ر که سی ک واز له سوننه تی من بینیت و چه زی لی نه کات ئه وه له من نییه (له و کاره دا).

مه به ست به (سُنِّي) ریگه و پیبازی من، جگه له فەرزەکان، وه (مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنِّي) مه به ست پیی: پشت هه لکردنه له سوننه تی من و پووکردنه شتی تر، بویه مه به ست به فره موده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه یه: هه ر که سی ک واز له مه نه ه ج و

^(١٠٣) متفق علیه من حديث أنس بن مالك ؓ: البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح، ١٤٢/٦، برقم ٥٠٦٣، ومسلم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تافت نفسه إليه، ١٠٢٠/٢، برقم ١٤٠١.

پښانې من بهننيت و جگه له مهنه ج و پښانې من بگريته بهر ئوه له من نييه
(له پښانې من لايدوه) ^(۱۰۴).

موسلمانې خوښه ويست و سوننه له دلا شيرين ئوه دى كه باسكرا ئوه مان
بو پوون بووه وه، بيدعه دوو به شه: بيدعه يه كه له پووى زياد كړنه وه، بيدعه يه كه
له پووى واز لى هينان و نه كړنه وه، هره وه بومان پوون ده بيته وه كه
سوننه تيش دوو به شه: سوننه له پووى كړنى كاريكه وه، سوننه تيك له پووى
واز لى هينان و نه كړنه وه، سوننه تى پيغه مبه ر (ﷺ) هرچون به كړنى كاريكى
سوننه ده بيت، به ه مان شيوه نه كړن و وازلى هينانې ه ندى كار خوى له
خويدا سوننه ته، بويه خوى په روه ردگار چون به پيوستى داناوه له سه رمان كه
شوينى پيغه مبه ر (ﷺ) بكه وين له و كارانه دى كه نزيكمان ده كاته وه له خوى
په روه ردگار "نه گهر له و كارانه نه بيت كه ته نها تاييه ته به پيغه مبه ر (ﷺ)" به
ه مان شيوه خوى په روه ردگار فرمانى پى كړدوين و له سه رى پيوست
كردوين كه شوينى بكه وين، ئو ويش به واز هينان و نه كړنى ه ندى كار، بويه
واز هينان و نه كړنى ه ندى كار خوى له خويدا ده بيته سوننه، وه كړنى
ه ندى كار ده بيته سوننه، بويه موسلمانې خوښه ويست باش بزانه و ناگدار به
چون ئيمه ناتوانين له خوى په روه ردگار نزيك ببينه وه به واز هينان و نه كړنى
ئو كار ه چاكانه دى كه پيغه مبه ر (ﷺ) كړدوياننيتى، به ه مان شيوه ناتوانين له
خوى په روه ردگار نزيك ببينه وه به كړنى ئو كارانه دى كه پيغه مبه ر (ﷺ) نه يانى
كردوه (كړنى بيدعه)، بويه ئو موسلمانې كه شتيك ده كات و پيغه مبه ر (ﷺ)
نه دى كړدوه، وه كو ئو موسلمانې وايه كه واز له و شتانه دينيت كه پيغه مبه ر
(ﷺ) كړدوياننيتى، يه كسانن بى هيچ جياوازييه ك ^(۱۰۵).

^(۱۰۴) بپوانه: فتح الباري، لابن حجر، ۱۰۵/۹.

^(۱۰۵) بپوانه: الإعتصام للشاطي، ۵۷/۱-۶۰، و ۴۷۹، ۴۸۵، ۴۹۸، والأمر بالإتباع والنهي عن الإبتداء =
لجلال الدين السيوطي، ص ۲۰۵، وأصول في البدع، للشيخ محمد أحمد العدوي، ص ۷۰، وحقيقة البدعة

❁ به شی سۆیه م: بیدعهی ووتهی بیروباوهپی، وه بیدعهی کرداری

۱ - بیدعهی ووتهی بیروباوهپی: وهکو ووتهو بیروباوهپی جهمیة و معتزلة و رافضة و سهرجه م گروه گومراو سه رلیشیاووهکان، وه بیدعهی گروه تازه ده رکه ووتوهکانی وهک (القادیانیة، والبهائیة)، وه سهرجه م گروه بیروباوهپ خراپهکانی وهکو: (إسماعیلیة، والنصیریة، والدروز، والرافضة) وه جگه له وانیش.

۲ - بیدعهی کرداری، نهویش چه ند جوریکه:

۱ - بیدعه کردن له بنه رتهی په رستندا، وهکو داهینانی په رستنیک که هیچ بنه رته تیکی نییه له شهرعدا، وهکو داهینانی نویتیک که شهرعی نییه، یان پۆژوو گرتنیک که هیچ بنه رته تیکی نییه له شهرعدا، وه داهینانی بۆنه و جهژنیک که له ئیسلامدا نه بیت، وه کردنی یادی له دایک بوون که له بنه رته دتا شهرعی نییه به لکو داب و نه ریتی گا وره کانه.

۲ - زیاده کردن له عیباده تیکی شهرعیدا، وهکو زیاد کردنی پکاتیک له نویتژی نیوه پۆ یان عه سردا.

۳ - بیدعه و زیاد کردن له شیوازی نه نجامدانی عیباده تیکی شهرعیدا، وهکو کردنی عیباده تیک به شیوازیکی ناشهرعی، یان وهکو کردنی زیکرهکانی دوی نویتزه فره زهکان به دهنگی به رزو به جهماعهت، یان قورس کردنی عیبادهت له سه ر خۆت به رادهیهک که له سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ده ر بچیت.

۴ - تاییهت کردنی کاتیک به کردنی عیباده تیک که شهرع دیاری نه کردوو ده بیته بیدعه، وهکو تاییهت کردنی نیوهی مانگی شَعْبَان به گرتنی پۆژوو، یان تاییهت کردنی شه وه که ی به کردنی شه و نویتژ، هه ر چه نده پۆژوو گرتن و شه و نویتژ کردن

وأحكامها، لسعيد بن ناصر الغامدي، ۳۷/۲-۵۸، وتنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي ص ۹۷، وعلم أصول البدع للشيخ علي بن حسن الأثري، ص ۱۰۷، وتحذير المسلمين عن الإبتداع والبدع في الدين، للشيخ أحمد بن حجر آل بوطامي، ص ۸۳.

دوو عیباده تی ژور خیرن، به لام تاییه ت کردنیان به کاتیک که شهرع دیاری نه کردوو ده بیته بیدعه و پیویستی به به لگه هه یه^(۱۰۶).

❁ باسی شه شه م: حوکی بیدعه له دیندا

موسلمانان خۆشه ویست ئه وهی که گومانان تیدا نییه ئه وهیه که هه موو بیدعه و تازیه داهینراویک له دیندا هه رانه و سه رلیشیواوییه، له بهر هه رموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که هه رموویه تی: ((وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة))^(۱۰۷).

واته: ئاگادارتان ده که مه وه له کاره تازیه داهینراوه کان (له دیندا)، بی گومان هه موو تازیه داهینراویک بیدعه یه، وه هه موو بیدعه و تازیه داهینراویک له دیندا گومرایی و سه رلیشیواوییه.

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) هه رموویه تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۸).

^(۱۰۶) بېوانه: مجموع فتاوی شیخ الإسلام ابن تیمیة، ۳۴۶/۱۸، ۳۵-۴۱، و کتاب التوحید للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۸۱-۸۲، ومجلة الدعوة، العدد ۱۱۳۹، ۹ رمضان، ۱۴۰۸، مقال الدكتور صالح الفوزان في أنواع البدع، وتنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ۱۰۰.

^(۱۰۷) أبو داود، ۲۰۱/۴، برقم ۴۶۰۷، والترمذي، ۴۴/۵، برقم ۲۶۷۶، وصححه العلامة الألباني في "صحيح الجامع الصغير" ۲۵۴۹.

^(۱۰۸) رواه البخاري ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۳۴۴، برقم ۱۷۱۸.

واتە: ھەركەسىڭ كاريك دابھىيىت و فەرمانى ئىمەى لەسەر نەبىت بە
زىادکردنى ئەو كارە ئەو بەسەرىدا دەدرىتەو و لىي وەرناگىرىت. وە لە
گىرپانەو ەيەكى تردا كە ئىمامى مسلم گىراوئىتەو، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووئەتى:
(مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)^(۱۰۹).

واتە: ھەركەسىڭ كاريك بكات (عبادەت) فەرمانى ئىمەى لەسەر نەبىت بۆ
کردنى، ئەو ئەو كارە كاريكە وەرناگىرىت بەلكو دەدرىتەو بەسەر
خاوەنەكەيدا.

موسلمانى خوشەويست ئەم دوو فەرمودە پىرۆزەى پىغەمبەر (ﷺ) بەلگەن
لەسەر ئەو ەى كە شتىكى تازە داهىنراو لەم دىنەدا دەبىتە بىدعە، وە ھەموو
بىدعەو كاريكى تازە داهىنراو ھەرامەو سەرلىشىواوييە و وەرەگىراو، بۆيە
ھەموو كاريك كە پىي بووترىت بىدعە لە عبادەتەكاندا ھەرامە، بەلام ھەرامىش
پەلەى ھەيە لە پەوى تاوانەو، ئەويش بە پىي ئەو بىدعەيەى كە دەكرىت:

* بىدعەى واھەيە كوفەرە، وەكو: سوپانەو بەدەورى گۆرەكاندا بە
مەبەستى نزيك بوونەو لىيان، يان سەرپىن و نەزىر كەردن بۆيان، يان پارانەو لە
مردووەكان و داواى كۆمەك و يارمەتى كەردن لىيان، يان وەكو: بىدعەى جھمىيە و
معتزلة و رافضة)كان.

* بىدعەى واھەيە ھۆكارەو سەر دەكىشىت بۆ كوفەر، وەكو: دروست كەردنى
خانوو بەسەر گۆرەكانەو، وە نوپۆز كەردن و پارانەو لەسەريان.

* بىدعەى واھەيە لە جۆرى تاوانەكانە، وەكو: بىدعەى ژن نەھىتان و
مانەو بە گەنجى، يان پۆزوو گرتن و وەستان لەبەر خۆر گوايە تا ماندوو بىت
خىرى زياترە، يان خۆخەساندن بە مەبەستى نەمانى شەھووت، وە جگە لە
مانەش^(۱۱۰).

^(۱۰۹) متفق عليه: البخاري، ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۱۰) بېوانە: كتاب التوحيد للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان، ص ۸۲.

ئىمامى الشاطبي (پەرحمەتى خۇاى لىيىت) باسى ئۇەى كىردۈۈە كە تاۋانى ئۇە
كەسانەى بىدە دەكەن لە يەك ئاستدا نىن، بەلكو بە چەند پلەيەكى جىاۋازە،
جىاۋازى ئۇە تاۋانەش لە چەند پۈۈيەكەۋەيە، بەم شىۋەيەى لای خۋارەۋە:

۱ - لەو پۈۈۋەۋەى كە بىدەچىيەكە بانگەشەى ئىجتىھاد دەكات يان
كەسىكى شوپىن كەۋتۈۋە.

۲ - لەو پۈۈۋەۋەى كە بىدەكە لە شتە پىۋىستىيەكاندا دەكرىت ۋەكو:
دىن، نەفس، عەقل، مال، ۋە جگە لەمانەش.

۳ - لەو پۈۈۋەۋەى كە بىدەچىيەكە ئايا بە شاراۋەيى دەيكات يان بە
ئاشكرا دەيكات؟

۴ - لەو پۈۈۋەۋەى كە بىدەچىيەكە دەۋەى بۆ دەكات ۋە خەلكى بۆ لا بانگ
دەكات، يان نا؟

۵ - لەو پۈۈۋەۋەى ئايا بىدەچىيەكە دەرچۈۋە لە ئەھلى سۈننە يان نا؟

۶ - لەو پۈۈۋەۋەى بىدەكە حەقىقىيە يان زىاد كراۋە.

۷ - لەو پۈۈۋەۋەى ئايا بىدەكە پۈۈن ۋ ئاشكرايە يان ئالۋزە؟

۸ - لەو پۈۈۋەۋەى ئايا كىردنى ئۇە بىدەيە كۈفرە يان نا؟

۹ - لەو پۈۈۋەۋەى ئايا بىدەچىيەكە سۈرە لەسەر كىردنى ئۇە بىدەيە بە
بەردەۋامى، يان بەردەۋام نىيە بەلكو لە بەر ھۆيەك دەيكات ۋ دۋايى ۋازى
لىدىنىت؟

ئىمامى الشاطبي (پەرحمەتى خۇاى لىيىت) ئۇەى پۈۈن كىردۈتەۋە كە بىدە لە
يەك ئاستدا نىن لە پۈۈى تاۋانەۋە بەلكو جىاۋازەۋە بەپىيى بىدەكە حۈكم دەدرىت
بەسەرىدا^(۱۱۱)، ۋە ئۇەۋەشى پۈۈن كىردۈتەۋە كە بىدە چەند پلەيەكى ھەيە،

^(۱۱۱) بىۋانە: الاعتصام للشاطبي، ۲۱۶/۱ - ۲۲۴، ۵۱۵/۲ - ۵۵۹.

هه‌يانه حه‌رامه‌و هه‌يانه مكره^(١١٢) ، به‌لام وه‌سف كردنى بى‌دعه به سه‌رلېشيو‌اوى هه‌موو جوړه‌كانى ده‌گرېته‌وه^(١١٣).

بۆيه بى‌دعه به پيى جياوازي تاوانيان دابه‌ش ده‌بيت بۆ سى به‌ش:

- ١ - بى‌دعه‌ى وا‌هيه كوفرى پروون و ئاشكرايه^(١١٤).
 - ٢ - بى‌دعه‌ى وا‌هيه له پىزى تاوانه گه‌وره‌كانه^(١١٥).
 - ٣ - بى‌دعه‌ى وا‌هيه تاوانىكه له تاوانه بچوكه‌كان^(١١٦) ، وه بى‌دعه‌ى بچوك چەند مەرجىكى هه‌يه بۆ ئه‌وه‌ى له جوړى تاوانه بچوكه‌كان بيت، كه ئه‌مانه‌ن:
 - ١ - نابيت به‌رده‌وام بيت له‌سه‌ركردنى، ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بيت له‌سه‌ر كردنى ئه‌وه ده‌بيت ته تاوانى گه‌وره.
 - ٢ - ده‌عه‌و بانگه‌وازي بۆ نه‌كات، ئه‌گه‌ر ده‌عه‌وى بۆ بكات ده‌بيت ته بى‌دعه‌و تاوانى گه‌وره، چونكه خه‌لكى ده‌يكه‌ن و زۆر كارى پى ده‌كرېت.
 - ٣ - له‌ناو كۆمه‌ل و قه‌له‌باغى موسلماناندا نه‌يكات، وه له‌و شوپنا‌نه‌دا نه‌يكات كه سوننه‌تى تىدا ده‌كرېت.
 - ٤ - ئه‌و بى‌دعه‌يه به بچوك و بى‌پىز سه‌ير نه‌كات، چونكه ئه‌وه سوكا‌يه‌تى كردنه پيى، وه سوكا‌يه‌تى كردن به تاوان گه‌وره‌تره له تاوان^(١١٧).
- ناوى سه‌رلېشيو‌اوى به‌سه‌ر هه‌رسى به‌شه‌كه‌دا داده‌برېت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى پىغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌موو جوړه بى‌دعه‌يه‌كى به‌سه‌ر لېشيو‌اوى ناو بردووه، ئه‌و‌يش

^(١١٢) ئه‌م دابه‌ش كردنه، دابه‌ش كردنىكى هه‌له‌يه، چونكه هېچ بى‌دعه‌يه‌كى (مكره) نيه له شه‌ر‌عدا به‌و مانا‌يه‌ى كه ئه‌گه‌ر نه‌يكه‌يت خي‌رت بگات و ئه‌گه‌ر بىكه‌يت تاوانت ناگات، به‌لكو بى‌دعه هه‌مووى گومراييه (وكل بدعة ضلالة).

^(١١٣) بپوانه: الاعتصام للشاطي، ٥٣٠/٢.

^(١١٤) بپوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ٥١٦/٢.

^(١١٥) بپوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ٥١٧/٢ و ٥٤٣/٢ - ٥٥٠.

^(١١٦) بپوانه: الاعتصام للشاطي، ٥١٧/٢ و ٥٣٩/٢، ٥٤٣ - ٥٥٠.

^(١١٧) بۆ زياتر شاره‌زا بوون له شه‌رحى ئه‌م مه‌رجانه، بپوانه: الاعتصام للشاطي، ٥٥١/٢ - ٥٥٩.

بیدعەى پى ئى لە دىن دەرچوون و بیدعەى پى تاوان بار بوون دەگرێتەوہ جا تاوانەکە گەورە بىت يان بچوک^(١١٨).

هەندىك لە زاناکان بیدعە دابەش دەکەن بەسەر پینچ حوکمە شەرعیەکەدا، بۆیە دەلێن: بیدعە ھەيە کردنى واجبە، بیدعە ھەيە کردنى حەرەمە، بیدعەى واھەيە کردنى سوننەتە، ھەيە کردنى مکروہ، ھەيەتە مباح.

ئەم دابەش کردنە پىچەوانەى فەرموودەکەى پىغەمبەرە (ﷺ) کە دەفەرموویت: ((فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة))^(١١٩).

وہ ئىمامى الشاطي (رەحمەتى خواى لىبىت) پاش ئەوہى باسى ئەم دابەش کردنە و خاوەنەکانیان دەکات و بەر پەرچیان دەداتەوہ، دەفەرموویت:

(وہ لām بۆ ئەم بوچوونە ئەوہیە: ئەم دابەش کردنە کارىكى داھینراوہ و ھىچ بەلگەيەكى شەرعى لەسەر نییە، بەلکو ھەر خۆى لە خۆیدا پەرەتەرەوہیە، لەبەر ئەوہى بیدعە لە بنەردا بەلگەى لەسەر نییە: نەلە دەقەکانى قورئانى پىروژ و نەلە سوننەت و نەلە بنەماکانیان، چونکە ئەگەر بەلگە لەسەر واجبىتى يان سوننەتیتى يان حەللىتى کارىک ھەبىت ئەوہ نابىتە بیدعە، بەلکو کردنى ئەو کارە ئەچىتە ئەو ژىر کارانەى کە فەرمانى پى کرەوہ يان تىايدا سەر پشكى بۆ کردنى، بۆیە کو کردنەوہى ئەو کارانە بلىى بیدعەيە لە کاتىکدا بەلگە لەسەر واجبىتى يان سوننەتەتیتى يان حەللىتى ھەبىت کو کردنەوہى دوو شتى ژۆر دژ بەيەکن)^(١٢٠).

❁ **باسى ھەوتەم: جۆرەکانى ئەو بیدعانەى کە لەسەر گۆرەکان دەکرىن:**

جۆرى يەکەم: کە سانىک سەردانى گۆرەکان دەکەن بۆداوا کردنى پىويستىەکانیان لە مردووہکان، ئەو کارە ھاوشىوہى کارى بت پەرستەکانە،

^(١١٨) بىوانە: الاعتصام للشاطي، ٥١٦/٢.

^(١١٩) رواه أبو داود، ٢٠١/٤، برقم ٤٦٠٧، والترمذي، ٤٤/٥، برقم ٢٦٧٦.

^(١٢٠) بىوانە: الاعتصام للشاطي، ٢٤٦/١.

ههروهك خواى پهروهردگار دهفهرموئیت: ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ ٥٦ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحَذِّرًا﴾ ٥٧ ﴿﴾
(الإسراء: ٥٦-٥٧) .

واته: ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌و موشریکانه بلای: که جگه له خواى پهروهردگار نه‌په‌رستن و گومانتان وایه جگه له خواى پهروهردگار وه‌لامتان نه‌داته‌وه بئ گومان بن که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌و په‌رستراوانه ناتوانن ناخوشی و نارپه‌حیتان له سهر لابه‌رن و بیده‌ن به سهر که‌سانیکى تردا، ده‌ی که‌واته ته‌نھا خواى پهروهردگار توانای به‌سهر هه‌موو کاریکدا هه‌یه .

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحَذِّرًا﴾ ٥٧ ﴿﴾ (الإسراء: ٥٧)

واته: ئه‌ی هاوهل بریارده‌ران نه‌وانه‌ی که ئیوه جگه له‌خواى پهروهردگار لیان ده‌پارینه‌وه و ئه‌یان په‌رستن، ئه‌وان خویان باوه‌رپیان هی‌ناوه‌و خویان به‌بنده‌و بئ ده‌سه‌لات ده‌زانن به‌رامبهر به‌خواى پهروهردگار، وه ئه‌یانه‌وئیت له خواى پهروهردگار نزیک ببه‌وه به‌باوه‌رپینان و کردنی کرده‌وه‌ی چاکه، وه ئومیدیان به‌په‌رحم و به‌زه‌یی خواى پهروهردگار هه‌یه و له سزاشی نه‌ترسن، ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌پاستی سزای پهروهردگار مه‌ترسی لیکراوه .

بۆیه هه‌رکه‌سێک بپارپته‌وه‌و داوا بکات له پیغه‌مبهریک (ﷺ) یان پیاو چاکیک، یان جوړیک له ده‌سه‌لاتی خوایه‌تیا تیدا بگپړیت، ئه‌وه ئه‌م ئایه‌ته ده‌یگریته‌وه، ئایه‌تیکى گشتی یه بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌له جگه له خواى پهروهردگار ده‌پارینه‌وه، له کاتیکدا ئه‌و هاوار بۆکراوانه خویان سه‌رقالی پازی کردنی خواى پهروهردگارن، وه ئومیدیان به‌په‌رحمى خواى پهروهردگاره‌و له سزاشی ده‌ترسن، بۆیه هه‌رکه‌سێک بپارپته‌وه‌و داوا بکات له مردوویه‌ک یان

كه سيكي ناديارى، وهك: پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پياو چاكان، جا ئه و داوا كردنه به دهم (وهك بلّيت: ئه ي پيغه مبه ر (ﷺ) يان فلان كه س به هانامه وه وه ره و فريام بكه وه، يان جگه له مانه...) ئه وه گه وره ترين تاوانى كردوه، ئه ويش ئه و شيركه يه كه به هيچ شي وه يه ك خواي په روه ردگار ليى خوش نابيت مه گه ر به ته وبه كردن، هه ركه سيك زياده روه ي بكات له پيغه مبه ريك (عليه السلام)، يان پياو چاكيك، وه جوړي ك له جوړه كانى عياده تيان تيډا بگيړي، بو نمونه بلّيت: ئه ي سه يدم ئه ي گه وره م شيخم سه رم كه وينه، يان يارمه تيم بده، يان هي زوو توانام بده، يان به هانامه وه بييت، يان بلّيت پرزم بده، يان بلّيت: من له ژيرسايه و چاوديري توډام، وه جگه له م وتانه ش كه هه موويان شيرك و سه رليشيواوين، ئه و كه سه ي ده يكات داواي لي ده كريت ته وبه بكات، ئه گه ر ته وبه ي كرد ئه وه وازي ليده هي نري، ئه گه ر ته وبه ي نه كرد ده كوژريت له لايه ن كاربه ده ستي موسلمانانه وه، له بهر ئه وه ي خواي په روه ردگار پيغه مبه راني (عليهم الصلاة والسلام) ناردووه و كتي به كانى دابه زاندووه، بو ئه وه ي به ته نها بپه رستريت و هيچ شتيك نه كريت به هاوه لي.

جوړى دووهم: كه سيك كاتي ك زياره ت و سه ردانى گوړه كان ئه كات مه به ستي پي پاره وه يه له خواي گه وره به مردوه كان، ئه م كاره بيدعه يه و داهي نراوه له ئيسلامدا، به لام وه كو خالي پيشوونيه تا بگاته راده ي شيركي گه وره، زوربه ي ئه وانه ي ته وه سول ده كه ن به پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پياو چاكان ده لي ن: نزيك ده بمه وه له تو ئه ي خواي په روه ردگار به پيغه مبه ره كه ت (ﷺ) يان پيغه مبه رانت (عليهم الصلاة والسلام) يان فريشته كانت يان به نده پياو چاكه كانت، يان به حقه ي فلانه شيخ، يان ده لي ن: خوايه لي ت نزيك ده بمه وه به حورمه ت و پريزي فلانه شيخ، يان خوايه لي ت نزيك ده بمه وه به قه له م و (لوح المحفوظ)، يان جگه له و شتانه كه له پارانه وه كانياندا ده لي ن، كه هه ر هه مووي بيدعه يه و كاريكي تازه داهي نراوى خراپه، به لام ئه وه ي كه له سوننه تدا هاتووه نزيك بوونه وه له

خوای په‌روه‌ردگار به ناوو سیفاتو جوانه‌کانی ده‌بیټ، یان به کردنی کرده‌وه چاکه‌کان ده‌بیټ، هه‌روه‌ک له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا به‌سه‌ر هاتی ئه‌و سئ که‌سه‌ی که‌چوونه ئه‌شکه‌وته‌که‌وه هاتووه، وه‌هه‌روه‌ها موسلمان ده‌توانیټ به‌دوعای موسلمانیکي زیندووی حازر ته‌وه‌سول بکات و له‌ خوای په‌روه‌ردگار نزیک بیټه‌وه.

جوړی سئ‌یه‌م: هه‌رکه‌سئ‌ک گومانی وابیټ پارانه‌وه له‌ لای گۆږه‌کان گیرایه‌و وه‌لام دراوه‌یه، یان بلټ پارانه‌وه له‌ لای گۆږه‌کان باشتره‌ وه‌ک پارانه‌وه له‌ مزگه‌وته‌کاندا، ئه‌و کاره به‌ یه‌کده‌نگی زانایان کارئ‌ک و گومانیکي خراپه‌ به‌بی بوونی خیلاف له‌ نیوانیاندا که‌ کارئ‌کی بیدعه‌و خراپه‌، کارئ‌که نه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ شه‌رعی داناوه، وه نه‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی (ﷺ)، وه‌هیچ یه‌کئ‌ک له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه شوئ‌ن که‌وتوانیان وه‌ زانایان و پی‌شه‌وای دین ئه‌م کاره‌یان نه‌کردووه، بی‌گومان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چه‌ندین جار تووشی ووشکه‌ سالی و ناخووشی و ناږه‌حه‌تی ده‌بوون هیچ کاتئ‌ک نه‌ده‌چوونه سه‌ر گۆږه‌که‌ی و بپارینه‌وه، به‌لکو ئیمامی عومه‌ر (ﷺ) داوای له‌ ئیمامی عباسی (ﷺ) مامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کرد تا دوعای باران بارینیان بۆ بکات، هه‌ر بۆیه سه‌له‌ف و پیاو چاکانی پی‌شین نه‌هی و پئ‌گریان کردووه له‌ پارانه‌وه له‌ لای گۆږه‌کان، هه‌روه‌ک جارئ‌کیان علي‌ کوږی حسین (رضی الله عنهم) پیاوئ‌کی بینی له‌ کونئ‌که‌وه ده‌چووه لای گۆږه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌پارایه‌وه، ئه‌ویش فه‌رموی: ئایا فه‌رموده‌یه‌کت پئ‌ بلئ‌م که‌ له‌ باوکه‌مه‌وه (ئیمامی علي‌) بیستومه‌ و ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بیستویه‌تی که‌ فه‌رمویه‌تی: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا، وَلَا تَجْعَلُوا يَوْمَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا، حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَسَتَبْلُغُنِي سَلَامُكُمْ وَصَلَاتُكُمْ))^(۱۲۱).

^(۱۲۱) رواه إسماعيل القاضي في كتاب فضل الصلاة على النبي ﷺ، ص ۳۴، وصححه الألباني في نفس المرجع وله طرق وروايات ذكرها في كتابه تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد، ص ۱۴۰.

واته: گۆپهكه مەكەن بە جەژنگا، وه مالهكانتان مەكەن بە گۆپستان (کردنی مالهكان بە گۆپهوهیه: قورئانی تیدا نهخویندریت و نویژه سوننهتهکانی تیدا نهکریت) وه سهلاواتم لهسه ر بلین چونکه سهلاواتهكانتان پیم ئەگات لههەر کوپیهك بن، چونکه خوی پهرهردگار کۆمهله مهلائیکهیهکی هیه بهردهوام ئەسورپینهوه سهلات و سهلامی ئەو کهسانه م پێ ئەگهینن له ئوممهتهکه م که سهلامم لی ئەکه ن.

موسلمانان خوشهویست ئەوهی بهلگه بیت له م فهرمودهیه دا ئەوهیه: ئەگەر گۆپی پیغه مبه ر (ﷺ) که پیروترین گۆره لهسه ر پوی زه ویدا نه هی و پیگری لیكرابیت که نه کریت جەژنگا، ئەوه گۆپی کهسانی تر "هەر کهسانیک بن" زۆر له پیش تره تا پیگری لیكریت و نه کریت جەژنگا (واته: زۆر پویان تیبکریت و زۆر سهردانیان بکریت)^(۱۲۳).

وه أبو هريرة (رضی الله عنه) ده فهرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ))^(۱۲۴).

واته: مالهكانتان مەكەن بە گۆپستان (کردنی مالهكان بە گۆپهوهیه: قورئانی تیدا نهخویندریت و نویژه سوننهتهکانی تیدا نهکریت) وه گۆپهکه م مەكەن بە جەژنگا، وه سهلاواتم لهسه ر بلین چونکه سهلاواتهكانتان پیم ئەگات لههەر کوپیهك بن.

^(۱۲۳) بپوانه: الدرر السنية في الأجوبة النجدية لعبد الرحمن بن قاسم ۱۶۵/۶-۱۷۴.

^(۱۲۴) أبو داود، كتاب المناسك، باب زيارة القبور، ۲/۲۱۸ یاسناد حسن، وأحمد ۳۵۷/۲، وه بپوانه: صحيح سنن أبي داود ۳۸۳/۱.

❁ باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئەم سەردەمه :

بیدعه باوو بلاوه کانی سەردەم زۆر زۆرن که ناتوانریت هه موویان بژمێردریت ، به لام بۆ نموونه هینانه وه نهك وه کو دیاری کردنیان ئەمانه یان باس ده کهین:

یه کهم: بیدعهی ئاههنگ گێڕان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ):

ئاههنگ گێڕان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) بیدعه و کاریکی خراپه ، یه کهم کهس که نه و بیدعه یه ی داهینا (العید یون) بوون له سەده ی چواری کۆچیدا بوو، بۆیه زانایانی خه م خۆری ئیسلام هه ر له کۆنه وه و تا ئیستا پوچه لی و نادروستی تی ئەم کاره یان پوون کردۆته وه ، وه پەددی ئەو کهسانه یان داوه ته وه که دایان هینا وه و کاری پێ ده کهن، بۆیه دروست نییه ئاههنگ گێڕان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ)، له بهر چه ندين به لگه ی پوون و ئاشکرا، له وانه:

۱ - ئاههنگ گێڕان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) یه کی که له و بیدعه تازه داهینراوانه ی که خوای پهروهردگار به لگه یه کی له سه ر کردن و دروستی تی دانه به زاندووه ، وه له بهر ئەوه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه به و ته و نه به کرده وه و نه به بی دهنگ بوونی له سه ری به شه رعی نه گێراوه ، له کاتی کدا ته نها ئەو پیشه واو ئیمامانه ، خوای پهروهردگار ده فه رمو ی ت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۷) .

واته: ئەوه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی هیناون (له قورئانی پیرو ز و سوننه ت) وه ری بگرن و هه ر فه رمانی کی پێ کردن به گو یی بکه ن، وه هه ر شتی کی لی قه دهغه کردن و نه هی لی کردن لی یه کسه ر لی ی دوور بکه ونه وه و مه یکه ن،

چونکه بهراستی خوی پورهردگار سزای زور به توندی دهستینیت له کهسانیک که سه‌ریچی فرمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کن.

وه هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱) .

واته: بهراستی له پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جوانترین و چاکترین نموونه هه‌یه تا چاوی لی بکه‌ن و شوینی بکه‌ن، به تایبه‌تی بو کهسانیک که په‌زامه‌ندی خویان مه‌به‌سته، وه سه‌رفرازی دوا پوژ ئاواتیانه، هه‌میشه و به‌رده‌وام یادی خوا به‌زوری ده‌کن و زمانیان پاراوه به یادی ئه‌و.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: ((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۲۴).

واته: هه‌رکه‌سیک کاریک بکات و فهرمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت به کردنی ئه‌وه به‌سه‌ریدا ده‌دریته‌وه و لی وهرناگیریت.

۲ - خه‌لیفه به‌پیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لانی به‌پیزی هه‌چیان ئاهه‌نگیان نه‌گیراوه به‌بۆنه‌ی له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ)، وه موسلمانانیشیان بانگه‌واز نه‌کردوه بو ئاهه‌نگ گیران به‌بۆنه‌ی له‌دایک بوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ)، له‌کاتی‌کدا ئه‌وان له‌دوای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باشترین و چاکترینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌خه‌لیفه به‌پیزه‌کانی ده‌فهرمویت: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ))^(۱۲۵).

^(۱۲۴) متفق علیه: البخاري، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۲۵) أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ۲۰۱/۴، برقم ۴۷۰۷، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأخذ بالسنة واجتناب البدع، ۴۴/۵ برقم ۲۶۷۶، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ۱۵/۱-۱۶، برقم ۴۲، ۴۳، ۴۴، وأحمد ۴۶/۴-۴۷.

واته: ئامۆزگاريتان دهكهم و فه رانتان پئ دهكهم ههركاتيك ناكوكى و دووبه رهكيتان بينى له ناو موسلماناندا دهست بگرن به سوننه تهكانى من و مهنه ج و پييازى خهليفه پيپيشاندهرو هيدايه تدراوه كانم له دواى مردنى من، سوورين له سهر دهست گرتن پييانه وه ههروهكو چوون به كاكيله كانتان شتيك دهگرن، وه ئامۆزگاريتان دهكهم و دهتان ترسينم له ههموو بيدعه و كاره تازه داهينراوه كان له ديندا، چونكه ههموو بيدعه و تازه داهينراويك له ديندا گومپايى و سه رليشيواوييه .

۳ - ئاههنگ گيران به بونهى له دايك بوونى پيغه مبهه (ﷺ) له داهينراو پيگاي كه سانى سه رليشيواو و دل لاچوو له سهر حهقه، چونكه يهكهم كهس كه نهو بيدعه يه داهينا (الفاطميون العبيديون) بوون له سه دهى چوارى كوچيدا بوو، خويان دابوه پال (فاطمة) ي كچى پيغه مبهه (ﷺ)، به فيل و تهلهكه و درو، كه له راستيدا جوله كه بوون، وه دهوتريت: ئاگر په رست بوونه، وه دهوتريت له بنه رهدا له بئ باوه ره كان بوونه^(۱۲۶)، يهكهم كهسيان (المعز لدين الله العبيدي) مه غريبى بوو كه له مانگى (شوأل) ي سالى ۳۶۱ كوچى مه غريبى به جيهيشت و به ره و ولاتى ميسر كه وته پئ له مانگى په مه زانى سالى ۳۶۲ كوچى گه يشته مصر^(۱۲۷)، ئايا پاش نه مه بو هيچ موسلمانىكى عاقل و ژير ههيه كه ته قليدى

^(۱۲۶) بپوانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ۲۵۱، بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجديع، ص ۳۵۹-۳۷۳، بپوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ۲۳۲.

^(۱۲۷) بپوانه: البداية والنهاية: لابن كثير، ۲۷۲/۱۱-۲۷۳، ۳۴۵، ۲۶۷/۱۲-۲۶۸، و ۲۳۲/۶، ۶۳/۱۲، ۱۶۱/۱۱، ۱۳/۱۲، ۲۶۶/۱۲، بپوانه: سير أعلام النبلاء للذهبي، ۱۵/۱۵-۲۱۵، وذكر أن آخر ملوك العبيدية: العاضد لدين الله، قتله صلاح الدين الأيوبي سنة ۵۶۴هـ، قال: "تلاشى أمر العاضد مع صلاح الدين إلى أن خلعه وخطب لبني العباس واستأصل شأفة بني عبيد وحق دولة الرفض، وكانوا أربعة عشر متخلفاً لا خليفة، والعاضد في اللغة: القاطع، فكان هذا عاضداً لدولة أهل بيته، ۲۱۲/۱۵.

رافضة (شيعه) بکات و شوینى مەنەج و پێبازى پوچەلیان بکەوێت و پێچەوانەى مەنەج و پێبازى پێغەمبەر (ﷺ) بکات؟

٤ - خوای پەرەردگار دینی تەواو کردووە هیچ پێویستی بە زیاده نیه، هەرۆه دەفرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣)

واتە: ئەمڕۆ دینم بۆ تەواوکردن و نیعمەتى خۆم پێزانندوو بەسەرتاندا وەرپازیم لێتان (ئەى موسولمانان) کە ئیسلام ئاینتان بێت و هیچ مەنەج و پێباز و ئاینیکى تر نەکەنە ئاینى خۆتان.

زانای پایه بەرز ابن کثیر (پەحمەتى خوای لیبیت) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا فرمویەتى: (ئەم نیعمەت و بەخششەى خوای پەرەردگار گەورەترین نیعمەت و بەخششە بەسەر ئەم ئۆممەتەو لە کاتێکدا ئاینەکەى بۆ تەواو کردوون، پێویستیان بە هیچ ئاینیک نیه جگە لە ئاینى پیرۆزى ئیسلام، وە پێویستیان بە هیچ پێغەمبەرێک (ﷺ) نیه جگە لە پێغەمبەرى خۆیان (ﷺ)، بۆیە خوای پەرەردگار پێغەمبەرى (ﷺ) گێراوە بە دواى پێغەمبەر (ﷺ)، وە پەرەوانەى کردووە بۆ هەموو مەرۆق و جنۆکەکان، هیچ حەلەلێک نیه مەگەر ئەو حەلەلێ کردبێت، وە هیچ حەرامێک نیه مەگەر ئەو حەرامى کردبێت، وە هیچ مەنەج و پێباز و ئاینیک حەق و راست نیه مەگەر ئەو ئاینەى کە پێغەمبەر (ﷺ) بە دینی زانیبێت، وە هەر شتێک ئەو هەوالی پێدا بێت حەق و راستە هیچ درۆ دواکەوتنى تیدا نیه) (١٢٨).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هەم دین لە هەموو پڕیەکەو تەواو و پێویستی بە زیادو کەم نیه وە هەم خوای پەرەردگار تەواو نیعمەتى خۆى پێشوو بەسەر موسولماناندا.

(١٢٨) بڕوانە: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالى) ٢٦/٣ .

وه پیغه مبهەر (ﷺ) دینی پوون کردۆته وه بۆ موسلمانان به جوانترین شیوه، هیچ ڕیگه و کاریک که گهیه نهر بیته به رهو به ههشت ئیلا پوونی کردۆته وه، وه هیچ ڕیگه و کاریک که گهیه نه رو نزیک خه ره وه بیته له دۆزه خ ئیلا بۆ ئوممه ته که ی پوون کردۆته وه و ترساندویانیتی لێ، وه ئه وه ی که زانراوه و گومانێ تیدا نییه ئه وه یه که پیغه مبهەر (ﷺ) به ڕیزترینی ناو هه موو پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام)، وه کۆتایی هه مو یانه، وه به ته واوترین شیوه دینی گه یاندووه، وه دڵسۆزترین کهس بووه بۆ موسلمانان، بۆیه ئه گهر ئاههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونییه وه له دین بوایه و کاریکی خیر بوایه و خوای په ره وردگار پێی پازی بوایه، ئه وه پوونی ده کرده وه بۆ ئوممه ته که ی، یان تا له ژيانا مابوو خۆی ده یکرد.

پیغه مبهەر (ﷺ) فه رمویه تی: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَّا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَّا يَعْلَمُهُ لَهُمْ))^(١٢٩).

واته: خوای په ره وردگار هیچ پیغه مبه ریکی (ﷺ) نه ناردووه ئیلا پێویست بووه له سه ری که ئوممه ته که ی پێنمونی بکات بۆ هه موو خێرو چاکه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره خێرو چاکه ی تیدایه بۆیان، وه پێوست بووه له سه ری که ئوممه ته که ی ئاگادار بکاته وه له هه موو شه رو خراپه یه ک، که زانیبیتی کردنی ئه و کاره زیان و خراپه ی تیدایه بۆیان.

ه - داهینانی هاو شیوه ی ئه م جۆره یادوو بۆنه و بیدعه و تازه داهینراوانه، وای لێ تیده گهیت که خوای په ره وردگار دینی بۆ ئه م ئوممه ته ته واو نه کردووه، بۆیه ده بیته شه رعیک دابنریت تا دینی پێ ته واو ببیت، وه داهینانی ئه م جۆره بیدعه و تازه داهینراوانه ئه وه ی لێ تیده گهیت که پیغه مبهەر (ﷺ) شه رع ی به ته واوی پوون نه کردۆته وه که پێویسته پوون بکریته وه بۆ ئه م ئوممه ته، هه تا ئه و بیدعه چییانه هاتن کۆمه له بیدعه یه کیان داهینا له دیندا که خوای په ره وردگار به هیچ شیوه یه ک به لگه ی له سه ر دروستییتی دانه به زاندووه، به

^(١٢٩) مسلم، کتاب الإمارة، باب وجوب الوفاء ببيعة الخلفاء: الأول فالأول، ١٤٧٣/٢، برقم ١٨٤٤.

گومانی خویان نه و کاره نزیکیان ده کاته وه له خوای په روه ردگار، گومانی تیدا نییه که نه مه کاریکی زور ترسناکه، وه پشت هه لکردنه له فرمانه کانی خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، به راستی خوای په روه ردگار دینی ته واو کردووه و نیعمه تی ته واوی خوی پژاندووه به سهر به نده کانیدا.

٦ - زانایان به پوون و ناشکرایي ئینکاریان کردووه له بیدعهی ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه موسلمانانیا ن له خراپیتی ئه م کاره ترساندووه و ئاگاداریان کردونه ته وه، ئه ویش کار کردنه به ده قه کانی قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ره (ﷺ)، که ده مان ترسیئن له بیدعه کردن له دیندا، وه فرمانمان پی ده که ن به شوین که وتنی پیغه مبه ره (ﷺ)، ترساندنمان له پیچه وانه کردنی فرمانه کانی له ووته و کرده وه و بیروباوه پدا.

٧ - ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ) خوشه ویستی پیغه مبه ری (ﷺ) پی نایا ته دی، به لکو خوشه ویستی پیغه مبه ره (ﷺ) به شوین که وتن و جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی دیت ته دی، هه روه ک خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١)

واته: ئه ی پیغه مبه ره (ﷺ) به موسلمانان بلای: ئه گه ر ئیوه خوای په روه ردگارتان خوش ده ویت ئه وه شوینی من بکه ون (به جی به جی کردنی سوننه ته کانی و گوپرایه لی کردنی)، ئه و کاته ئه گه ر به ته واوی شوینی فرمانه کانی من که وتن خوای په روه ردگار خوشستانی ده ویت و له تاوانه کانت خوش ده بیت، وه خوای په روه ردگار زور لیخوش بوو و به به زه ییه.

٨ - ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ) و کردنی ئه و یاده به جه ژنگا (سالانه دووباره بکریته وه) خو شوبهاندنه به گاورو جوله که، له کاتی کدا خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) نه هیان لی کردوین که خومان لیک بجوینین پیان یان شوینیان بکه وین.

۹ - موسلمانى ژيرو عاقل له خوۋى بايى نابيت به زورى ئه و كه سانه ى كه
 ئاههنگ دهگيرن به بونه ى له دايك بوونى پيغه مبه ر (ﷺ) له زوربه ى شويته كاندا،
 چونكه حق به زورى ئه و كه سانه نانسريته وه كه ئه و كاره دهكهن، بهلكو حق
 به بهلگه ى شهري ده ناسريته وه، ههروهك خواي پهروهردگار دهفه رمويت: ﴿وَإِنْ
 تَطَعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (۱۱۶: الأنعام).

واته: ئه ى پيغه مبه ر (ﷺ) ئه گهر تو مل كه چى و گوپرايه لى زوربه ى كه سانى
 سه ر زهوى بكهيت ئه وه له ريبازى خوات لاده بن و سه رليشواوت دهكهن.
 وه ههروهها دهفه رمويت: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (يوسف).

واته: دلنيا به كه زوربه ى خهلكى باوهردار نين، هه ر چهنده توش به پهروش
 بيت و ههول بدهيت (تا ئيمان بينن).

وه ههروهها دهفه رمويت: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِ الشَّكُورِ﴾ (سبأ: ۱۳).
 واته: كه م له بنه كانه من سوپاسگوزان.
 ۱۰ - بنه مايه كى شهريمان ههيه كه ئه مه دهقه كهيه تى: ﴿دُ مَا تَنَازَعَ فِيهِ
 النَّاسُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُنَّةِ رَسُولِهِ ﷺ﴾.

واته: گيرانه وه ى هه موو ئه و كارانه ى كه موسلمانان خيلافيان تييدا ههيه
 دهبيت بۆ لاي قورئانى پيرو ز و سوننه ته كانى پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بيت.

وه خواي پهروهردگار دهفه رمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٓ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء: ۵۹)

ئه ى ئيمانداران گوپرايه لى خواو پيغه مبه رو (ﷺ) فه رمان په واکان بكن (كه
 له موسلمانان له بيرو باوهرو پا به ندبوندا)، خو ئه گهر له شتيكدا كيشه كهوته
 نيوانتان ده رباره ى حوكمى خوايى، ئه وه ئه و كيشه به بگيرنه وه بۆ لاي خواي

په روه ردگار و پيغه مبه ره که ی (ﷺ) (که قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پيغه مبه ری (ﷺ) مه به سته) نه گهر ئیوه باوه پی ته واوتان به خواو به پوژی دوايي هیه، (په فتارکردنتان) به و شیوه یه چاکترین و باشتترین سه رچاوه یه بو چاره سهری کیشه کانتان.

وه هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَمَا اخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ (الشوری: ۱۰)

واته: نه ی موسلمانان نه گهر له هه ر شتی کدا کیشه و راجیایتان هه بوو، نه وه سه رنه نجامی برپاره که هه ر بو لای خواي په روه ردگار ده گه رپته وه (گيړانه وه ی کیشه کان ته نها بو قورئانی پیروژه له گه ل سوننه تدا).

وه نه وه ی که گومانی تیدا نییه نه وه یه: نه گهر هه ر که سيک ئاهه نگ گيړان به بونه ی له دايک بوونی پيغه مبه ره وه (ﷺ) بگيړپته وه بو لای خواو پيغه مبه ره که ی (ﷺ)، نه وه نه بينيت خواي په روه ردگار فرمانمان پی ده کات به شوین که وتنی پيغه مبه ر (ﷺ)، هه روه ک خواي په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَمَا ءَاَنُكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا﴾ (الحشر: ۷)

واته: نه وه ی که پيغه مبه ر (ﷺ) بو ی هیئان (له قورئانی پیروژ و سوننه ت) وه ریبرگرن و هه ر فرمانی کی پیکردن به گو یی بکه ن، وه هه ر شتی کی لی قه ده غه کردن و نه هی لی کردن یه کسه ر لی دوور بکه ونه وه و مه یکه ن، چونکه به راستی خواي په روه ردگار سزای ژور به توندی ده ستینیت له که سانیک که سه رپیچی فرمانه کانی پيغه مبه ر (ﷺ) ده که ن.

وه خواي په روه ردگار نه وه مان بو پوون ده کاته وه که دینی ته واو کردووه و نیعمه تی ته واوی خو ی به سه ر ئیمانداراندا رشتووه، وه نه و موسلمانان ده بینیت پيغه مبه ر (ﷺ) فرمانی نه کردووه به ئاهه نگ گيړان به بونه ی له دايک بونییه وه، نه خو ی و نه هاوه لانیشی نه م کاره یان نه کردووه، بو یه له مه وه بومان

دەردەكەوئیت كە ئاھەنگ گێرآن بە بۆنەى لە داىك بوونى پىڤەمبەرەوھ (ﷺ) بە
ھیچ شیوھىەك لەدیندا نییە، بەلكو لە بیدعە تازە داھینراوھكانە.

۱۱ - موسلمانى خۆشەویست ئەوھى كە شەرىى بىت بۆ تۆ بریتىيە لە: بە
پۆژوو بوونى پۆژانى دووشەممە ئەگەر پىڤەمبەرەى خوات (ﷺ) خۆش دەوئیت،
لەبەر ئەوھى كاتىك پرسىاریان لە پىڤەمبەر (ﷺ) كرد دەربارەى گرتنى پۆژوو لە
پۆژى دووشەممەدا، ئەویش فەرمووى: ((ذَلِكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ ، وَبُعِثْتُ فِيهِ ، وَأُنْزِلَ
عَلَيَّ فِيهِ))^(۱۳۰).

واتە: ئەو پۆژە پۆژىكە تیايدا لە داىك بوومە، وە لەو پۆژەدا بووم بە
پىڤەمبەر (ﷺ)، وە ھەر لەو پۆژەدا قورئانى پیرۆزم بۆ سەر دابەزیوھ.
موسلمانى خۆشەویست ئەوھى شەرىى بىت لیژەدا ئەوھى: شوپىنى
پىڤەمبەر (ﷺ) بکەوین بە بەپۆژوو بوونى پۆژانى دووشەم، نەك بە ئاھەنگ گێرآن
بە بۆنەى لە داىك بوونى پىڤەمبەرەوھ (ﷺ).

۱۲ - گێرآنى جەژنى لە داىك بوونى پىڤەمبەر (ﷺ) بەدەر نییە لە چەندین
خراپەو تاوانكارى، بەلكو پرە لە تاوان و سەرپىچى، ئەمەش كەسێك ھەستى پى
دەكات كە ئەو ئاھەنگانە بە چاوى خۆى ببینىت، **لەو خراپەو تاوانكارىانە،
وھك نمونە نەك وھكو دیارى كردنى ھەموویان:**

۱ - زۆربەى ئەو سروودو پیاھەلدا نانەى كە لەو بۆنەيەدا دەوترىت بەدەر
نییە لەبەكارھىنانى ووشەى شیركى، وە ئەوھى دەوترىت زۆر زیادەپرەوى تىدايە،
لە كاتىكدا پىڤەمبەر (ﷺ) نەھى لى كردوین لەزیاد پیاھەلدان كە لە سنورى

^(۱۳۰) صحیح مسلم عن أبي قتادة ؓ، كتاب الصيام، باب استحباب صيام ثلاثة أيام من كل شهر، وصوم
يوم عرفة وعاشوراء، والإثنين والخميس، ۸۱۹/۲، برقم ۱۱۶۲.

خۆيان دهریان بکهین، ههروهك دهفهرموویت: ((لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۱۳۱).

واته: زیاد بهشان و شهوکه تمدا ههلمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه کهن بۆ سنوری خویه تی و په رستراویتی، ههروهك چۆن گاره كان زیاده په ویان کرد له (عیسای کوپی مریم) (علیه السلام) ههندیکیان ئه وهنده زیاده په ویان کرد تیایدا ووتیان خویه، ههندیکیان ئه لێن کوپی خویه وه بۆچونی تریشیان ههیه تییدا (په نای ده گرین به خوی په روهردگار)، بۆیه پیغه مبهه (علیه السلام) فهرموویه تی: من ته نها بهنده ی خوام، بۆیه دهرباره ی من بلێن و باوه رتان واییت که بهنده و پیغه مبهه ی خوام (علیه السلام).

موسلمانی خۆشه ویست پیغه مبهه ی خوا (علیه السلام) به رامبهه به خوی په روهردگار ته نها بهنده و مروفیکه وه کو سه رجه م مروفه کانی تر، به لام به رامبهه به ئیمه پیغه مبهه یکی (علیه السلام) په وان ه کراوه له لای خوی په روهردگاره وه که باوه ر پیببون و شوینکه وتن و گوپراهه لی کردنی و پیش خستنی فه رمانه کانی به سه ر فه رمانی مروفه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه رپداری و گوپراهه لی کردنته بۆی، وه باوه ر پینه ببون و شوین نه که وتن و گوپراهه لی نه کردن و پیش خستنی فه رمانی مروفه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه رپی و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه ویستی پیغه مبهه (علیه السلام) به دهم نابیت به لکو به زیندووکردنه وه ی سوننه ت و ریبار ه که یه تی.

۲ - وه له و بۆنانه دا چه ندین هه رامی تر پرووده دات، وه کو: تی که ل بوونی پیاوان و ئافه رتانه، وه ووتنی گۆرانی و به کاره ی نانی ته پل و موسیقا، وه کیشانی مادده بی هۆش که ره کان (له هه ندی له وولاته کان)، وه جاری واهیه شیرکی گه وره ی تییدا پرووده دات، وه کو پارانه وه و داوی کۆمه ک و یارمه تی کردن له

^(۱۳۱) البخاري مع الفتح بلفظه، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...﴾، ۴۷۸/۶،

۱۴۴/۱۲، وانظر: شرحه في الفتح ۱۴۹/۱۲.

پیغهمبهری خوا (ﷺ)، وه پارانهوهو داوای کۆمهك و یارمهتی كردن له پیاوچاكان، وه سوکایهتی دهکریت به قورئانی پیروژ، له کاتییدا جگهره دهکیشریت لهو شوینهی که قورئانی پیروژی تیدا دهخوینریت، وه گپړانی ئه و ئاههنگه مال و پارهیکی زۆری تیدا سهرف دهکریت، وه تیدا کۆری به کۆمهلی زیکر ده به ستریت له گهڵ چهپله لیدان و دهنگ هه لبرینیکی زۆر له لایهنگه وه زیکر که رهکانه وه، وه جگه له م کارانهش که ناشه رعین و دروست نین بهیه که دهنگی زانایانی له سهر حهق^(۱۳۲).

کردنی چه ندين کاری نادرست و ناشیاو له و ئاههنگه دا، بۆ نمونه هه ندیک له ئاماده بووانی ئاههنگه که به پیوه راده وهستن له کاتی باس کردنی له دایک بوونی پیغهمبهر دا (ﷺ) به پیزو گه وره ییه وه، باوه ریان وایه پیغهمبهر (ﷺ) لهو شوینهی که ئه و ئاههنگه ی لی دهگپردریت ئاماده ده بییت، بۆیه هه ندیکیان به پیوه راده وهستن پیشوازی لی ده که ن و به خیر هاتنی ده که ن، به لام ئه و که سه نه زان و نه فامانه نازانم به چی بیرو هوشیک ئه و گومانه ده بن، ئایا نازانن که پیغهمبهر (ﷺ) له ناو گۆره که یدايه و هه تا پۆزی قیامهت ده رناچیت، وه په یوه ندی ناکات به هیچ که سیکه وه و ئاماده ی هیچ کۆر و کۆبونه وه یه کیان نابیت، به لکو له ناو گۆره که یدايه تا پۆزی دوا یی، به لام پوچه که ی له شوینه ههره به رزه کانی به هه شته لای خوای په روه ردگار له شوینی پیزو که رانه تدا (به هه شت)^(۱۳۳)، هه روه که خوای په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ﴾^(۱۵)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)

واته: بئگومان سه رته نجام ئیوه ههر ده بییت بمرن (له توپی خاکدا ده بییت مه نزل بگرن)، پاشان ده بییت له پۆزی قیامه تدا زیندوو بکرینه وه (بۆ پاداشت و لی

^(۱۳۲) بپوانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محفوظ، ص ۲۵۱-۲۵۷.

^(۱۳۳) بپوانه: التحذير من البدع، لسماحة العلامة الإمام عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ۱۳.

پرسینه‌وه). وه پیښه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرمویت: ((أنا سيد ولد آدم يوم القيامة، وأول من ينشق عنه القبر، وأول شافع وأول مُشَفَّع))^(۱۳۴).

واته: من گه‌وره‌ی کورپانی پیښه‌مبه‌ر ئاده‌مم (ﷺ)، وه یه‌که‌م که‌سم که له گورپه‌که‌م ده‌رده‌چم، وه یه‌که‌م که‌سم تکا ده‌که‌م و تکام وهرگیراوه.

ئهم ئایه‌ته وه‌رموده پیروژه‌که‌ی پیښه‌مبه‌رو (ﷺ) وه ئه‌و ئایه‌ت و فهرمودانه‌ی له‌م شیوه‌یه هاتوون، هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیښه‌مبه‌ر (ﷺ) و هه‌موو مردوو‌ه‌کانی تریش له دوا پوژدا له گورپه‌کانیان ده‌رده‌چن.

زانای پایه به‌رز عبدالعزیز بن عبدالله ابن باز (ره‌حمته‌ی خوی لیبیت) فهرمویه‌تی: (ئهمه کاریکه زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ری (واته: مردوو هه‌تا پوژدی دواپی له ناو گورپه‌که‌یدایه و ده‌رناچیت) هیچ کی‌شه و پاچیاپی‌ه‌ک نییه له‌سه‌ری له نیوانیاندا)^(۱۳۵).

دووهم: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گپران به هاتنی یه‌که‌م شه‌وی جومعه له مانگی ره‌جه‌ب: ئاهه‌نگ گپران به هاتنی یه‌که‌م شه‌وی جومعه له مانگی ره‌جه‌ب بیدعه‌یه‌کی خراپه و ئینکاری لیکراوه، هه‌روه‌ک ئیمامی أبوبکر الطرطوشي (ره‌حمته‌ی خوی لیبیت) باسی ئه‌وه‌ی کردوووه.

ئیمامی أبومحمد المقدسي (ره‌حمته‌ی خوی لیبیت) فهرمویه‌تی: نویژی مانگی ره‌جه‌ب لای ئیمه نه‌کراوه و پووی نه‌داوه له (بیت المقدس) مه‌گه‌ر له سالی ۴۸۰ کۆچیدا نه‌بی‌ت (واته: له سه‌رده‌می پیښه‌مبه‌ردا (ﷺ) نه‌بووه و نه‌کراوه) وه ئیمه نه‌و نویژه‌مان بینووه و نه بیستوشمانه له پیشدا^(۱۳۶).

^(۱۳۴) رواه مسلم، کتاب الفضائل، باب تفضیل نبینا محمد (ﷺ) علی جمیع الخلائق، ۴/۱۷۸۲، برقم ۲۲۷۸.

^(۱۳۵) بیوانه: التحذیر من البدع، ص ۱۴، و ص ۷-۱۴، وه بیوانه: الإبداع فی مضار الابتداع للشیخ علی محفوظ ص ۲۵۰-۲۵۸، وه بیوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجدیع، ص ۳۵۸-۳۷۳، وه بیوانه: تنبیہ أولی الأبصار إلی کمال الدین وما فی البدع من أخطار، ص ۲۲۸-۲۵۰.

^(۱۳۶) بیوانه: الحوادث والبدع، لأبي بکر الطرطوشي، ص ۲۶۷، برقم ۲۳۸.

وه ئىمامى أبو الشامة (پەخمەتى خەلىپە) دەفەر مەوئەت: کردنى نوئىژى (الرغائب) ئەوھى كە ئەمپۆ لە ناو خەلکیدا باوھ ئەو نوئىژەھى كە لە نىوان نوئىژى مەغریب و عیشادا دەكریئەت لە شەوئى یەكەمى جومعهى مانگى رەجەبدا^(۱۳۷).

وه زانای پایە بەرز ئىمامى ابن رجب (پەخمەتى خەلىپە) دەفەر مەوئەت: (کردنى نوئىژى (الرغائب)، هیچ فەرمودەھىەكى راست نەھاتووھ سەبارەت بە کردنى نوئىژى تاییەت تا لە مانگى رەجەبدا بكریئەت، وه ئەو فەرمودانەھى كە گێرپەرداونەتەوھ سەبارەت بە نوئىژى (الرغائب) لە یەكەم شەوئى جومعه لە مانگى رەجەبدا ھەمویان درۆن و پوچەلن و صەحیح نین، وەکردنى ئەو نوئىژە بیدەھىە لای (نۆربەھى زانایان)^(۱۳۸).

وه زانای پایە بەرز ابن حجر (پەخمەتى خەلىپە) فەرمودەھىەتى: هیچ فەرمودەھىەكى راست و دروست نەھاتووھ كە ببێتە بەلگە لەسەر گەورەھى مانگى رەجەب، وه لەسەر بە پۆژوو بوون، وه تاییەت کردنى شەوئىكى بۆ کردنى شەو نوئىژ^(۱۳۹).

وه ئەم ئىمامە بەرپۆژە ئەوھى پوون کردۆتەوھ ئەو فەرمودانەھى سەبارەت بە فەزل و گەورەھى مانگى رەجەب یان گرتنى پۆژوو مانگە كە یان چەند پۆژىكى ھاتوون، دوو بەشن، ھەندىكیان فەرمودەھى لاوازن وه ھەندىكیان ھەلبەستراون (كلها ضعيفة أو موضوعة)^(۱۴۰).

پاشان باسى ئەو فەرمودەھىەى کردووھ كە لەسەر نوئىژى (الرغائب) ھاتووھ، كە تیايدا ھاتووھ: دەبێت پۆژى پینج شەمى یەكەمى مانگى رەجەب بە پۆژو بێت، وه شەوھەكەى كە شەوئى جومعهیە دوانزە پكات نوئىژ بكریئەت لە نىوان

^(۱۳۷) بېوانە: الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ۱۳۸.

^(۱۳۸) بېوانە: لطائف المعارف فيما لمواسم العام من الوظائف، ص ۲۲۸.

^(۱۳۹) بېوانە: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ۲۳.

^(۱۴۰) بېوانە: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ۲۳.

نویژی مه‌غریب و عیشادا له هه‌موو پکاتیکیدا سورته‌ی فاتحه ده‌خویندریته، وه سێ جار سورته‌ی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سورته‌ی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱) ده‌خویندریته، وه له نیوان هه‌ردوو پکاتیکیدا سه‌لام ده‌دریته‌وه، پاشان ئه‌م ئیمامه به‌پێژه به‌دوو و دریژی باسی چۆنیه‌تی (سبحان الله و استغفر الله) و سوجه‌بردن و چۆنیه‌تی سلاوات دانی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کردووه، وه ئه‌وه‌ی پوون کردۆته‌وه که فه‌رمووده‌ی کردنی نویژی (الرغائب) هاتووه، فه‌رمووده‌یه‌کی درۆو هه‌لبه‌ستراوه به‌ده‌م پێغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ)، وه ئه‌وه‌ی پوون کردۆته‌وه هه‌ر که‌سیک بیه‌وێت ئه‌و نویژه بکات ئه‌وه ده‌بیته‌ پۆژی پێنج شه‌مه به‌ پۆژوو بیته، هه‌ر چه‌نده ئه‌و پۆژه زۆر گه‌رمیش بیته، وه ئه‌گه‌ر ئه‌و پۆژه به‌ پۆژوو بوو ئه‌وه نابیت نان بخوات هه‌تا نویژی مه‌غریب نه‌کات، پاشان ده‌که‌وێته نویژ کردن و خویندنی (سبحان الله) یه‌کی زۆروو بردنی سوجه‌ی دوورو دریژ، که زۆر پێی بێ تا‌قته و ماندوو ده‌بیته، وه ئه‌و نویژ خویننه ده‌لیته: ﴿مَنْ خَوَّمَ رَأْسَهُ بِمَاءٍ يَنْبَغِي لِمَنْ يَنْبَغِي﴾ (سبحان الله) یه‌کی کردنی نویژی ته‌راویح، به‌لکو ئه‌م نویژه له لای که‌سانی ساده و نه‌شاره‌زا زۆر گه‌وره‌ترو خیرتره له نویژی جه‌ماعه‌ت، ئه‌وه‌نده خه‌لک ئاماده ده‌بن بۆ کردن که بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌نده خه‌لک ئاماده نابن^(۱۴۱).

ئیمامی ابن الصلاح (په‌حمه‌تی خوائ لنبیت) ده‌رباره‌ی نویژی (الرغائب) فه‌رمویه‌تی : ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که ده‌رباره‌ی خیرو گه‌وره‌یی نویژی (الرغائب) هاتووه، فه‌رموده‌یه‌کی درۆو و هه‌لبه‌ستراوه به‌ده‌م پێغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) کردنی ئه‌م نویژه بیدعه‌یه‌که که له ساله‌کانی دوائ چوارسه‌ی کۆچی داهینراوه^(۱۴۲).

^(۱۴۱) بپروانه: تبیین العجب بما ورد في شهر رجب، ص ۵۴.

^(۱۴۲) بپروانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ۱۴۵.

وه ئىمامى العز بن عبدالسلام (پەحمەتى خوائى لىبىت) لە ساڵى ٦٣٧ كۆچىدا
فەتوای داوھ كە نوێژى (الرغائب) ئەو فەرمودەىەى كە دەربارەى خێرو
گەورەى نوێژى الرغائب هاتوو، فەرمودەىەى كى درۆو و هەلبەستراو بە دەم
پێغەمبەرى خواو (ﷺ) (١٤٣).

بۆيە موسلمانى خۆشەويست منىش كۆتايى ئەم باسەت بۆ پوخت دەكەم بە
ووتەى زانايان كە زانای پایە بەرز ابن الشامة (پەحمەتى خوائى لىبىت) هیناوتى
دەربارەى بەتالى و خراپى كردنى ئەم نوێژە، كە دەفەرموێت:

١ - ئەوێ كە بەلگە بێت لەسەر ئەوێ كردنى ئەم نوێژە بیدەىە ئەوێە:
كە زانايانى ناودارو پێشەوايانى دین و موسلمانان: لە هاوێلانى بەرێزى پێغەمبەر
(ﷺ) و شوێن كەوتوانیان و شوێن كەوتوى ئەوانىش، وە جگە لەوانىش كە
چەندین كتابیان نوسیو، لە شەریعەدا، لەگەڵ ئەوێ كە زۆر سور بوونە تا
موسلمانان فێرى هەموو فەرزو سوننەتەكان بکەن، لە هێچ یەكێك لەو زانایانەو
نەگێردراو، تەو كە باسى ئەم نوێژەیان كردبێت، وە هێچ یەكێك لەو زانایانە نە
كىتاب و نە لە دانىشتنەكانىدا باسى ئەو نوێژەیان نەكردو، وە شتىكى
نەگونجاویشە كە ئەو نوێژە سوننەت بێت و شاراو بێت لەو زانا شارەزاو
تىگەشتوانە لە شەرع.

٢ - ئەم نوێژە پێچەوانەى شەرعە لە سى ڕوو، وەو:

یەكەم: كردنى ئەم نوێژە پێچەوانەى ئەو فەرمودەىەى كە أبوهریرە لە
پێغەمبەرى خواو (ﷺ) بۆمان دەگێرێتەو، كە فەرموێت: ((لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ
الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ
فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ)) (١٤٤).

(١٤٣) ڕوانە: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ١٤٩.

(١٤٤) متفق عليه: البخاري، كتاب الصوم، باب صوم يوم الجمعة، ٣٠٣/٢، رقم ١٩٨٥، ومسلم، كتاب الصيام،
باب كراهة صوم يوم الجمعة مفرداً، ٨٠١/٢، رقم ١١٤٤.

واته: شهوی جومعه تایبته مه‌که‌ن به کردنی شه و نوێژ له‌ناو شه‌وه‌کاندا،
وه پۆژی جومعه تایبته مه‌که‌ن به گرتنی پۆژوو له‌ ناو پۆژه‌کاندا، مه‌گه‌ر ئه‌و
پۆژه پۆژیک بیته که عاده‌تی بیته بیکریته.

بۆیه دروست نییه شه‌وی جومعه تایبته بکریته به کردنی نوێژی زیاتر له
شه‌وانی تر له به‌ر ئه‌م فهرمووده‌یه^(١٤٥)، ئه‌م فهرمووده‌یه گشتی یه و یه‌که‌م
شه‌وی جومعه‌ی مانگی ره‌جه‌ب و جگه له‌ویش ده‌گریته‌وه.

دووهم: کردنی نوێژی (الرَّغَائِب) له مانگی ره‌جه‌ب و شه‌عبان هه‌ردوکیان
بیدعه‌ن، چونکه هه‌ردوکیان به درۆ هه‌لبه‌ستراون به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ)،
ئویش به هه‌لبه‌ستنی چه‌ند فهرمووده‌یه‌ک که فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نین،
وه درۆ هه‌لبه‌ستنه بۆ خوای په‌روه‌ردگار له کاتی‌که‌دا ئه‌م نوێژه‌یان داناوه
پاداشتیکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر داناوه، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار هیچ به‌لگه‌یه‌کی
له‌سه‌ر دانه‌به‌زاندوه، بۆیه خه‌مخۆری بۆ دینی خوای په‌روه‌ردگار و
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ئه‌وه‌یه ئینکاری له‌و فهرمودانه بکریته که به درۆ
هه‌لبه‌ستراوه به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ)، وه پشت گۆی بخریته و به خراپ
بزانریته و خه‌لکی لی‌ دوور بخریته‌وه، چونکه پازی بوون و کردنی ئه‌و نوێژه
چه‌ندین خراپه‌ی لی‌ ده‌که‌وێته‌وه، له‌ه‌وانه:

خراپه‌ی یه‌که‌م: پشت به‌ستنی زۆربه‌ی که‌سانی ساده‌و نه‌زان به‌و
فهرموودانه‌ی که له‌سه‌ر خێرو گه‌وره‌یی ئه‌و نوێژه هاتوون، بۆیه زۆربه‌یان به‌ره‌و
دووشت ده‌پۆن:

- ١ - پشت گۆی خستن و که‌م ته‌رخه‌می کردن له کردنی نوێژه فهرزه‌کاندا.
- ٢ - پۆ چوون له کردنی تاواندا، پاشان چاوه‌پێی هاتنی ئه‌و شه‌وه ده‌که‌ن،
ئه‌و نوێژه ده‌که‌ن، وا ده‌بینن ئه‌و نوێژه هه‌موو که‌م و کوپییه‌کیان بۆ پر
ده‌کاته‌وه و هه‌رچی تاوانیک که کردویانه ده‌یسپێته‌وه، بۆیه ئه‌وه‌ی که

^(١٤٥) بپوانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع، لأبي شامة، ص ١٥٦.

فهرموده‌ی نویژی (الرَّغَائِب) داناوه وای لی دهکات که زۆر عیبادهت بکات، له هه‌مان کاتیشدا هانی ده‌دات بۆ زیاتر کردنی تاوان و خراپه‌کاری، چونکه گومانی وایه کردنی ئه‌و نویژه ده‌بیته مایه‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌کانی.

خراپه‌ی دووهم: کردنی بیدعه زیاتر بیدعه‌چی فریو ده‌دات بۆ سه‌رلێشیواندنی موسلمانان، هه‌رکاتیک ده‌بینن بیدعه‌که‌یان په‌واجی هه‌یه و خه‌لکی زۆر ده‌یکه‌ن و پۆچوونه‌ تیایدا، ئه‌وه که‌سانی بیدعه‌چی له کردنی بیدعه‌یه‌که‌وه ده‌یان گوازنه‌وه بۆ کردنی بیدعه‌یه‌کی تر، به‌لام ئه‌گه‌ر واز له بیدعه به‌یتریت و نه‌کریت ئه‌وه ده‌بیته سه‌رزه‌نشست کردن بۆ که‌سانی بیدعه‌چی و ئه‌و که‌سانه‌ی که بیدعه داده‌هینن.

خراپه‌ی سێیه‌م: کاتیک که‌سیکی زانا (به‌ناو زانا) ئه‌و نویژه ده‌کات و خه‌لک ده‌بینن و ده‌زانن کردنی ئه‌و نویژه سوننه‌ته، بۆیه ئه‌و زانایه به‌ زمانی حالّی درۆ هه‌لده‌به‌ستیت به‌ زمانی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ)، وه‌ زمانی حالّ جاری و هه‌یه شوینی ووتنی زمان ده‌گریتته‌وه، بۆیه زۆربه‌ی هه‌ره زۆری موسلمانان که تووشی بیدعه بوونه به‌ هۆی ئه‌م هۆکاره‌وه‌یه^(١٤٦).

خراپه‌ی چوارهم: کاتیک که‌سیکی به‌ناو زانا ئه‌و نویژه بیدعه‌یه ده‌کات هۆکاره بۆ ئه‌وه‌ی که خه‌لک درۆ به‌ ده‌م پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) هه‌لبه‌ستن، ده‌لێن ئه‌م نویژه سوننه‌تیکه له سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

^(١٤٦) به‌لّی به‌پاستی راست ده‌که‌یت ئه‌ی زانای پایه‌ به‌رز، به‌پاستی زۆربه‌ی موسلمانانی ئه‌مپۆ به‌ هۆی بیدعه‌و نه‌زانی که‌سانی به‌ ناو زاناو شاره‌زا گومرا و سه‌رلێشیواو بوونه و که‌وتونه‌ته ناو چه‌ندین کاری حه‌رام و بیدعه‌وه، کاتیک ده‌وتریت ئه‌ی موسلمانانی خۆشه‌ویست ئه‌و کاره‌ی که تۆ ده‌یکه‌یت حه‌رامه، تاوانه، بیدعه‌یه، لادانه له سوننه‌ته، له وه‌لامدا پیت ده‌لێت: ئه‌ی ئه‌وه نییه فلان مامۆستا و زانا ده‌یکه‌ن ئایا تۆ له‌وان زیره‌کترو شاره‌زا تری؟ کرده‌وه‌ی به‌ ناو زاناو شاره‌زایانت بۆ ده‌کاته به‌لگه و وازی له چه‌ندین فهرموده‌ی خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیناوه، ئه‌م موسلمانانه داماوو نه‌شاره‌زایه نازانیت که حه‌ق و پاستی به‌ کرده‌وه‌ی پیاوان ناسریتته‌وه، به‌لکو شاره‌زابوونی حه‌ق کرده‌وه‌ی ئه‌وانی پێ ناسریتته‌وه.

۳ - کردنی ئەم نوێژه بیدعهیه چه‌ندین پیچه‌وانه‌ی تیا‌یه بۆ سوننه‌ته‌کانی

ناو نوێژ، له‌وانه:

۱ - ئەو نوێژه پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) له نوێژدا، به‌هۆی ژماره‌ی ئەو سوجدەو (سبحان الله) یانه و ژماره‌ی خویندنی سورەتی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سورەتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱) له هه‌موو پکاتی‌کدا.

۲ - پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی خشوعی ناو دل و به‌ ئاگا بوونی له نوێژه‌که‌یی و ته‌نها دل په‌یوه‌ست کردن به‌ خوای په‌روه‌ردگار وه له ناو نوێژه‌که‌یدا، وه وه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ و تیگه‌یشتن لیان.

۳ - پیچه‌وانه‌یه بۆ سوننه‌تی نوێژه سوننه‌ته‌کان له ماله‌وه، چونکه‌ کردنی نوێژه سوننه‌ته‌کان له ماله‌وه خیرترو باشتره وه‌ک کردنیان له‌ مزگه‌وت (مه‌گه‌ر نوێژی‌ک کردنی له‌ مزگه‌وتدا باشتر بی‌ت وه‌کو: نوێژی ته‌راویح)، وه کردنی نوێژه سوننه‌ته‌کان به‌ ته‌نها باشتره وه‌ک به‌ کۆمه‌ل، جگه‌ له نوێژی ته‌راویح که‌ کردنی له‌ مزگه‌وت و به‌ جه‌ماعه‌ت باشتره‌.

۴ - ئەو که‌سه‌ی ئەو نوێژه بیدعه‌یه‌ی داهیناوه له ته‌واوه‌تی نوێژه‌که‌ ئەوه‌یه (لای ئەو بیدعه‌چی و له‌ خوا نه‌ترسه) ئەو که‌سه‌ی ئەو نوێژه ده‌کات ده‌بی‌ت پۆژی پینج شه‌ممه به‌ پۆژوو بی‌ت، که‌ ئەم مه‌رجه دوو سوننه‌تی پیغه‌مبەری (ﷺ) له ناو بردووه: سوننه‌تی زوو پۆژوو شکاندن و سوننه‌تی دل یه‌ک لا‌کردنه‌وه بۆ خوای په‌روه‌ردگار (خۆت له‌ برسی‌تی و تونی‌تی پزگار بکه‌یت تا دل‌ت ته‌نها لای نوێژه‌که‌ بی‌ت، به‌لام ئەو بیدعه‌چی‌ه و دانەری ئەو نوێژه به‌ مه‌رجی گرتووه که‌ ده‌بی‌ت دوا‌ی نوێژی مه‌غریب پۆژوو‌ه که‌ بشکینرێت نه‌ک پێش مه‌غریب).

۵ - له دواى ته واو بوونى ئه و نويزه دوو سوچه ده بردرېت، له كاتېكا
 بردنى ئه و دوو سوچه يه هېچ هويه كى نيه^(۱۴۷).

موسلمانى خوشه ويست له و به لگانه ي كه له پيشدا باسگران، وه ووتې
 زانايان، وه به تاليتى ئه و نويزه و خراپيتى ئه و نويزه له چهنډ پوويه كه وه، بؤ
 كه سيكي خاوه ن بېرو هوش پوون ده بېته وه كه نويزى (الرغائب) نويزيكي
 داهيتراره و بيدعه يه كى خراپه، له ئيسلامدا نيه به لكو داهيتراره.

❁ سۍ يه م: بيدعه ي ناهنگ گېران به بونه ي شهوى (الاسراء والمعراج)

شهوى (الاسراء والمعراج) واته: شه وړه وى پيغه مبه ر (ﷺ) بوئاسمانه كان
 يه كيكه له نيشانه گه وړه كانى خواى په وړه دگار له سهر پاستگويى و گه وړه يى
 وپله و پايه ي پيغه مبه ر (ﷺ)، وه يه كيكه له به لگه گه وړه كان بؤ پيشاندانى
 گه وړه يى ده سه لاتى خواى په وړه دگار، وه نيشانه يه كه له سهر گه وړه يى و به رزى
 خواى په وړه دگار به سهر هه موو به نده كانيه وه.

خواى په وړه دگار ده فهرمويت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۱)
 (الاسراء).

واته: پاكي و بى گهردى و ستايش بؤ ئه و خوايه ي كه شه وړه وى كرد
 (له به شيكي كه مى شه ودا) به به نده ي خوئ پيغه مبه ر (ﷺ) له مزگه وتى (حرام:
 كه عبه ي پيروزه وه) بؤ مزگه وتى (الأقصى) له (بيت المقدس) كه ده ورو به ريمان
 پيرؤزو پر به ركه ت كردوو: تابه هوى ئه و شه وړه ويه وه هه نديك نيشانه و به لگه و
 ده سه لاتدارى و تواناي خومانى نيشان بده ين، به پاستى ئه و خوايه بيسه رو بينايه.

^(۱۴۷) بېوانه: كتاب الباعث على إنكار البدع والحوادث، لأبي شامة، ص ۱۵۳-۱۹۶، وهذه المفاسد، وأوجه
 البطلان تشمل صلاة الرغائب في أول جمعة من رجب، وليلة النصف من شعبان، كما صرح بذلك أبو شامة في كتابه
 الباعث على إنكار البدع والحوادث، ص ۱۷۴.

وه له پيغه مبهروه (ﷺ) چەندین فەرمودەى پاست و دروست گێرداوەتەو: کە شەو پەوى بە پيغه مبهەر (ﷺ) کراو بەرز کرایەو بو ئاسمانەکان و دەرگاكانى بو کرایەو، ئەوەندە بەرز کرایەو تا گەشتە سەرووى حەوت ئاسمانەکانەو، وە خواى پەروەردگار قسەى لە گەلدا کرد هەروەك خۆى وىستى لیبوو، وە خواى پەروەردگار پینچ نوێژى لەسەر فەرز کرد، خواى پەروەردگار لە سەرەتادا پەنجا نوێژى لەسەر فەرز کرد، بەلام پيغه مبهرى خۆشەويست (ﷺ) بەردەوام دەچوو وە خزمەت خواى پەروەردگار داواى لى دەکرد تا لەسەرى سوک بکات، ئەوەبوو خواى پەروەردگار کردى بە پینچ فەرز لە شەو پوژیکدا بەلام لە خێرو پاداشتدا خێرو پاداشتی پەنجا نوێژى هەیه، لەبەر ئەوێ چاکە یەك بەدەیه، سوپاس بو ئەو خوايەى ئەوەندە نیعمەتى زۆرە کە لە ژمارە نایات^(١٤٨).

بۆیه ئەو شەوێ کە شەو پەوى تیدا کرا، بە هیچ شیوەیهك ئاهەنگى تیدا ناگێردی و تايبەت ناكریت بە جۆریك لە جۆرهكانى عبادەت، کە ناشەرى بێت، **لەبەر چەند هۆیهك:**

١ - ئەو شەوێ کە (الإسراء والمعراج) تیا پویدا هیچ بەلگەیهكى پاست و دروست نەهاتوو گوايه ئەو شەو لە مانگی پەنجەدا بوو یان نا، بەلکو زاناکان بو چونیان جیاوازه لە دیارى کردنى ئەو شەو:

هەندیکیان دەلێن: ئەو شەو دواى بوونی پيغه مبهەر (ﷺ) بە پيغه مبهەر (ﷺ) بە پانزە مانگ پوویدا، وە هەندیکیان دەلێن: شەو پەوییەكەى لە شەوى بیست و حەوتى مانگی ربيعى دووهم سالیك پيش کۆچکردنى بو مەدینه پوویدا، وە هەندیکیان دەلێن: ئەو شەو دواى بوونی پيغه مبهەر (ﷺ) بە پيغه مبهەر (ﷺ) بە

^(١٤٨) بروانه: التحذير من البدع، للعلامة عبد العزيز بن عبد الله ابن باز، ص ١٦.

پینچ سال پوویدا^(۱۴۹)، وه هندیکیان ده لئین: شه وره وییه که ی له شه وی بیست و
حه وتی مانگی پبیعی یه که مدا بوو^(۱۵۰).

زانای پایه بهرز أبو الشامة (پحمه تی خوی لیبت) ده فهرمویت: (ده گپر دیته وه
له هندی که له چیرۆک گپر وه کان گوايه شه وره وییه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) له مانگی
په جه بدا بووه، ئەم قسه یه لای زانایانی فهرموده ناس خوی بۆ خوی درۆیه کی
پوون و ئاشکرایه)^(۱۵۱).

زانای پایه بهرز ابن القیم (پحمه تی خوی لیبت) ده فهرمویت:
(شه وره وییه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) نازانریت له چی شه ویکدا بووه)^(۱۵۲).

وه ههروه ها زانای پایه بهرز عبد العزيز بن عبد الله ابن باز (پحمه تی خوی
لیبت) ده فهرمویت: (ئو شه وه ی که شه وره وییه که ی پیغه مبه ری (ﷺ) تیدابوو
هیچ فهرموده یه کی راست و دروست نه هاتوو که دیاری بکات نه له مانگی
په جه ب و نه له هیچ مانگیکی تر دا، به لکو ئو فهرمودانه ی که ئو شه وه یان
دیاری کردوو هه چیان سه حیح نین له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) لای زانایانی
فهرموده ناس، وه خوی پهروه ردگار، وه خوی پهروه ردگار زۆر داناو کار به
جیه کاتیک دیاری کردنی ئو شه وه ی له بیر خه لکی بردۆته وه، وه ئه گه ر ئو
شه وه دیاریش بکریت ئو وه دروست نییه تاییه ت بکریت به جۆرێک له جۆره کانی
عیباده ت به بی بوونی به لگه ی شه رعی)^(۱۵۳).

۲ - نه زانراوه له هیچ یه کیک له موسلمانانی خاوه ن زانست و باوه ر که ئو
شه وه ی به پیرۆزترو گه وره تر زانیبیست له شه وه کانی تر، وه له بهر ئه وه ی نه

^(۱۴۹) بپوانه: شرح النووي علی صحیح مسلم، ۲/۲۶۷-۲۶۸.

^(۱۵۰) بپوانه: کتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ۲۳۲.

^(۱۵۱) بپوانه: کتاب الحوادث والبدع، لأبي شامة، ص ۲۳۲، وه بپوانه: تبیین العجب. ما ورد فی شهر
رجب، لابن حجر، ص ۹، ۱۹، ۵۲، ۶۴، ۶۵.

^(۱۵۲) بپوانه: زاد المعاد فی هدی خیر العباد، لابن القيم، ۱/۵۸.

^(۱۵۳) بپوانه: التحذیر من البدع، ص ۱۷.

پيغه مېهر (ﷺ) و نه هاوه لانی و نه شوین که وتوان و نه شوین که وتووی ئه وانیش،
 ئاهه نگیان نه گپراوه له و شه وهدا و تايبه تیان نه کردووه به جوړیک له جوړه کانی
 په رستن، بویه ئه گهر ئاهه نگ گپران له و شه وهدا کاریکی شهرعی بوايه ئه و
 پيغه مېهر (ﷺ) بۆ موسلمانانی پوون ده کرده و جا به قسه بیټ یان به کرده و،
 و نه گهر پویدایه له سهرده می ئه واندا ئه و ئه و شه و ده زانراو ده ناسرا، و نه
 هاوه لانی به پیزی پيغه مېهر (ﷺ) بۆ ئیمه یان ده گپرایه و^(۱۵۴).

۳ - خوی په روه ردگار ئاینی بۆ ئه م ئوممه ته کامل و ته و او کردووه، و نه
 نیعمه تی خوی به سهردا پژاندوون، هه روه که ده فره مویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
 دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳) .
 واته: ئه مپو دینم بۆ ته و او کردن و نیعمه تی خوم پژاندووه به سهرتاند
 و ه پازیم لیټان (ئه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاینټان بیټ و هیچ مه نه هج و پیباز
 و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خوتان.

زانای پایه به رز ابن کثیر (په حمه تی خوی لیټیت) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا
 فره مویه تی: (ئه م نیعمه ت و به خششه ی خوی په روه ردگار گه وره ترین نیعمه ت و
 به خششه به سهر ئه م ئوممه ته و له کاتی که ئاینه که ی بۆ ته و او کردوون،
 پیوستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام، و پیوستیان به
 هیچ پيغه مېهریک (ﷺ) نییه جگه له پيغه مېهری خویان (ﷺ)، بویه خوی
 په روه ردگار پيغه مېهری (ﷺ) گپراوه به دواين پيغه مېهر (ﷺ)، و په روانه ی
 کردووه بۆ هه موو مروؤ و جنوکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گهر ئه و حه لالی
 کردبیټ، و نه هیچ حه رامیک نییه مه گهر ئه و حه رامی کردبیټ، و نه هیچ مه نه هج و
 پیباز و ئاینیک حه ق و راست نییه مه گهر ئه و ئاینه ی که پيغه مېهر (ﷺ) به

^(۱۵۴) بپوانه: زاد المعاد لابن القيم، ۵۸/۱، والتحذیر من البدع، للعلامة ابن باز، ص ۱۷.

دینى زانبييت، وه هه رشتيک ئه وه والي پيدايت حه ق و پاسته هيچ درو
دواکه وتني تيدا نيه^(۱۵۵).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه دين له هه مو پويه كه وه ته واوه و
پيويستي به زيادو كه م نيه وه هه خوي په روه دگار ته واو نيعمه تي خوي
رشتووه به سه ر موسولماناندا .

وه هه روه ها ده فه رموي: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴾ (الشورى: ۲۱) .

واته: (ئايا ئه و بئ باوه رانه پازين به به رنامه ي خوا؟) يان شويني ئه و هاوه
په يداكه رانه كه وتوون كه به ناوي دينه وه به رنامه يان بو داده ني و په پره وي
ده كه ن، بئ ئه وه ي خوي په روه دگار مؤله تي دابيت و پي پازي بيت (حه رام و
حه لايان بو ديارى ده كه ن)، خو ئه گه ر برياري پيشترمان نه بوايه تا كاتي ديارى
كراو، ئه وه فه رمانمان ده دا به له ناو بردنيان، بئ گومان بو بئ باوه ران و
سته مكاران سزاي زور توندو به نيش هيه .

٤ - پيغه مبه ري خوا (ﷺ) موسلماناني ئاگادار كردوته وه له خراپي و
ترساكي بيدعه، وه به روون و ئاشكرا فه رمويه تي: هه موو تازه داهي تراويك له م
دينه دا گومرايي و سه رليش تواوييه، وه هه ر كاريك بيدعه بيت و بكريت ئه وه
به سه ر خاوه نه كه يدا ده دريته وه، هه روه ك ئيمامي بوخاري و موسليم (په حمه تي
خوايان ليبيت) له داكي ئيماندارانه وه بومان ده گيرنه وه، كه پيغه مبه ر (ﷺ)
فه رمويه تي: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۵۶).

^(۱۵۵) بپروانه: تفسير القرآن العظيم للأمام ابن كثير (رحمه الله تعالى) ۲۶/۳ .

^(۱۵۶) رواه البخاري ۲۲۲/۳، برقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۴۴، برقم ۱۷۱۸.

واته : ههركه سيك كارىك دابهينيت له ديندا و فهرمى ئيمهه له سهر نهبيت به زيادكردى ئهه كاره ئهه به سهريدا دهريته وهه لىي وهرناگيرييت. وه له گيرانه وهيه كه تردا كه ئيمامى موسليم گيراويتيه وهه، پيغه مبهه (ﷺ) فهرمويه تى: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(١٥٧).

واته: ههركه سيك كارىك بكات (عيباده تيك) فهرمى ئيمهه له سهر نهبيت بو كردنى، ئهه وه ئهه كاره كارىكه وهرناگيرييت به لكو دهريته وهه به سهر خاوه نه كهيدا.

وه زانايانى پيشينى ئهه ئوممه ته موسلمانانان ئاگادار كردوته وهه له خراپى و ترساكى بيدعه، چونكه بيدعه زيادكرده له دين و شهرىكه خواي پهروه ردگار فهرمى پى نه كردوهه و ريگه شى پينه داوه، وه پيغه مبهه (ﷺ) ريگهه پينه داوه، وه له بهر ئهه وهه خو شوبهاندنه به دوزمنانى دين وهه كو: گاورو جوله كه، كه بيدعه وشى زيادهيان خسته ناو دينه كه يانه وهه^(١٥٨).

❁ چوارهم: ئاههنگ به بونهه هاتنى شههوى پانزهه مانگى شهعبان:

ئيمامى پايه بهرز محمدى كورپى وضاح القرطبي له عبدالرحمن كورپى زيدي كورپى اسلم دهگيريتيه وهه كه فهرمويه تى: نهه بيستوهه له هيچ يه كيك له زاناو شاره زايانمان كه گرنگى بدهن به شههوى پانزهه مانگى شهعبان، وه نهه بيستوهه له هيچ يه كيكيان فهرموده كهه ئيمامى مكحول باس بكهه^(١٥٩)، وه هيچ يه كيكيان فهزلى ئهه شههوهيان نه داوه به سهر شههوهكانى تردا^(١٦٠).

^(١٥٧) رواه مسلم، ١٣٤٣/٣، برقم ١٧١٨.

^(١٥٨) برهوانه: التحذير من البدع، لابن باز، ص ١٩.

^(١٥٩) يعنى بحديث مكحول ما أخرجه ابن أبي عاصم في السنة برقم ٥١٢، وابن حبان برقم ٥٦٦٥ [٤٨١/١٢]، والطبراني في الكبير ١٠٩/٢٠، برقم ٢١٥، وأبو نعيم في الحلية، ١٩١/٥، والبيهقي في شعب

ئىمامى أبو بكر الطرطوشي (پەحمەتى خەلىپە) دەفەر مەوئى: أبو محمد المقدسى (پەحمەتى خەلىپە) بۆى گىرامەو، فەرمە: (لاى ئىمە بە هېچ شىئە يەك نوپىزى (الرغائب) نەبو، ئەو نوپىزەى كە لە مانگى پەجەب و شەعباندا دەكرىت، يەكەم جار ئەم نوپىزە لای ئىمە داهىنرا لە سالى ٤٤٨ كۆچىدا بو، ئەو بوو جارىكيان پياويك كە (ابن أبي الحمراء) پى دەوترا خەلكى (نابلس) بوو هات بۆلامان لە (بيت المقدس)، دەنگى زۆر خۆش بوو بۆ قورئان خویندن، هەستاو لە ناو مزگەوتى (الأقصى) دا لە شەوى پانزەى مانگى شەعباندا كەوتە نوپىزە كردن، پياويك لە پشتىەو وەستا پاشان دووان و پاشان سىان و چوار، نوپىزەكەى تەواو نەكرد تا كۆمەلەى زۆر لە پشتىەو نوپىزان دەكرد، پاشان سالى دواى هاتەو خەلكى زۆر لە پشتىەو نوپىزان دەكرد، وە لە سالى دواتر هاتەو بە هەمان شىئە كۆمەلەى زۆر نوپىزان لە پشتىەو كرد و لە ناو مزگەوتدا بلۆ بوو، هەر بۆىە لەو پۆژەو تايبەت كردنى نوپىزە لەو شەو دا بلۆ بوو و پەرەى سەند لە مزگەوتى (الأقصى) و ناو مالەكان، وە جىگىر بوو وەكو نوپىزەى سوننەت هەتا پۆژگارى ئەمرۆمان^(١٦١).

الإيمان، ٢٧٢/٥ برقم ٦٦٢٨، عن معاذ بن جبل رضي الله عنه يرفعه: "يطلع الله إلى خلقه في ليلة النصف من شعبان فيغفر لجميع خلقه إلا لمشرك أو مشاحن"، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: حديث صحيح روي عن جماعة من الصحابة من طرق مختلفة يشد بعضها بعضاً، وهم: معاذ بن جبل، وأبو ثعلبة الخشني، وعبد الله بن عمرو، وأبي موسى الأشعري، وأبي هريرة، وأبي بكر الصديق، وعوف بن مالك، وعائشة رضي الله عنهم، ثم خرج هذه الطرق الثمانية، وتكلم على رجالها في أربع صفحات.

قلت: فإن صح هذا الحديث في فضل ليلة النصف من شعبان كما يقول الألباني حفظه الله فليس فيه ما يدل على تخصيص ليلتها بقيام ولا يومها بصيام، إلا ما كان يعتاده المسلم من العبادات المشروعة في أيام السنة، لأن العبادات توقيفية.

^(١٦٠) بېوانه: كتاب فيه ما جاء في البدع، للإمام ابن وضاح، المتوفى سنة ٢٨٧هـ ص ١٠٠، برقم ١١٩.

^(١٦١) بېوانه: كتاب الحوادث والبدع، للطرطوشي، المتوفى سنة ٤٧٤هـ، ص ٢٦٦، برقم ٢٣٨.

وه ئىمامى ابن وضاح له ابن أبي مليكة وه دهگىرپىته وه، به ابن أبي مليكة ووترا: زياد النميري دهلئت: شهوى پانزهى مانگى شهعبان خىرو پاداشتى به وينهى خىرو پاداشتى شهوى قه دره (ليلة القدر)، ابن أبي مليكة فهرموى: نه گهر گويم له خوى بوايه كه وا دهلئت، له و كاته دا داريكم به دهسته وه بوايه، لييم ده دا به و داره، له و كاته دا زياد النميري قازيش بوو^(۱۶۲).

زانای پایه بهرز أبو الشَّامة (رحمتهى خواى ليبيت) كه شافيعى مه زه به ده فهرموويت: (صلاة الألفية، نه و نويزه يه كه له شهوى پانزهى مانگى شهعبان دا ده كريت، به م نويزه ده و تريت هه زارييه له بهر نه وهى هه زار جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإحلاص: ۱) تيدا ده خویندریت، چونكه سه د پكاته و له هه ر پكاتيكا يه كجار سورتهى فاتحه و ده جار سورتهى ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ده خویندریت، نويزيكي زور دريژو زور قورس و گرانه، له كاتيكا هه چ فهرمووده يه كى سه حيجى له سه ر نييه، به لكو نه و فهرموودانهى كه له سه رى هاتوون هه مويان لاوازن يان هه لبه ستراون، هه ر بويه به هوى به رده وام بوون له سه ر كردنى نه و نويزه زياتر په رهى سه ندوه له ناو زوربهى مزگه وته كانى ولاتدا، كه نه و نويزه ي تيا ده كريت و نه و شه وه تا به يانى به رده وام ده بن، وه چه ندين خراپه و تاوانكارى تيا دا ده كريت، وه پياوان و ئافره تان تيكل ده بن، وه نه وه نده خراپه ي ترى تيا ده كريت له بهر ديارى و ئاشكراييان پيويست به باس كردن ناكات، وه زوربهى نه زان و نه شاره زايان باوه پيكي پته ويان هه يه به م

^(۱۶۲) بپوانه: كتاب فيه ما جاء في البدع، لابن وضاح، ص ۱۰۱، برقم ۱۲۰، ورواه الطرطوشي في كتاب الحوادث والبدع عن ابن وضاح، ص ۲۶۳، برقم ۲۳۵.

نویژنه، وه شهیتان بۆی پازاندونه ته وه و کردوو یه تی به بنچینه یه کی گه وره ی دین^(۱۶۳).

وه زانای پایه به رز این رجب (په حمه تی خوی لیبت) پاش ووته یه کی به نرخ فهرمو یه تی: (شهوی پانزه ی مانگی شهعبان هه ندیک له تابعینی وه کو: خالیدی کوپی معدان، و مکحول، و لقمان کوپی عامرو جگه له وانیش، به گه وره و پر له خیریان ده زانی و عیباده تی زوریان تیا ده کرد، تا خه لکی فه زل و گه وره یی ئه و شه و هیان لیانه وه و هرگرت، ده ووتریت: هه ندی بۆچوون و شوینه واری ئیسرائیلیان پی گه یشتبوو بۆ به گه وره زانینی ئه و شه وه، کاتیک ئه وه ئاشکرا بوو له ناو ولاتدا جیاوازی که و ته نیوانیان؟ ئایا ئه و شه وه به گه وره و پر له خیر بزانیان یا نا؟ ئه و بوو کۆمه لیک له خواپه رستانی به صره و جگه له وانیش پازی بوون پی و به گه وره یان زانی، به لام زۆریه ی زاناو شاره زایانی حجاز وه کو: عطاء، و ابن أبي مليکه ئینکاریان لی کرد، هه روه ک عبد الرحمن کوپی زید کوپی أسلم له زاناو تیگه یشتوانی مه دینه گپراویتی وه، وه ئه مه و ته ی هاوه لانی ئیمامی مالک و جگه له وانیشه، وه هه موویان فهرموویانه زیندوو کردنه وه یی ئه و شه وه به عیباده تیکی تایبه ت و جیاواز و خویندنی ئه و هه موو زیکرو ویردانه بیدعه یه و کاریکی تازه داهینراوه).

زانایانی شام بۆچونیان جیاوازه سه باره ت به زیندوو کردنه وه یی ئه و شه وه، له سه ر دوو بۆچون:

یه که م: زیندوو کردنه وه یی ئه و شه وه سوننه ته به جهماعه ت له مزگه وته کاندا، هه ر بۆیه خالیدی کوپی معدان و لقمانی کوپی عامرو جگه له وانیش، له و شه وه دا جوانترین جلیان له بهر ده کردوو بۆنی خویشیان له خویان ده دا و کلیان له چاویان ده کرد، ئه و شه وه تا به یانی له مزگه و ته دا ده مانه وه و نویژیان

^(۱۶۳) بپوانه: کتاب الباعث علی إنکار البدع والحوادث، لعبد الرحمن بن إسماعیل، المعروف بأبي شامة، المتوفى سنة ۶۶۵هـ، ص ۱۲۴.

دهکرد، وه ئيمامي اسحاق بن راهويه هه مان بۆچوني هه بووه، وه دهيووت: کردنی له مزگهوت بیدعه نیه، ههروهك ئيمامي حَرَب الکرماني لِيّ گێڤاوه تهوه.

دووهم: باش نیه و دروست نیه کۆبونه وه له مزگهوته کاندای بۆ نوێژ کردن و پارانه وه و چیرۆک گێڤانه وه، بهلام ههچي تیدا نیه ئه گهر كه سيك ته نها بۆ خوی نوێژ بکات، ئه مه بۆچوونی ئيمامي الأوزاعي یه، كه ئيمام و پيشه وای زانای شام بووه، ئه م بۆچونه نزيك تره له حقه وه (إن شاء الله)، پاشان فهرموويه تی: بۆچوونی ئيمامي أحمد نه زانراوه ده رباره ی شهوی پانه ی مانگی شهعبان، بهلام سه باره ت به سوننه تی شه و نوێژ کردن له و شه وه دا دوو پيوایه تی لئوه گێڤدراوه ته وه، يهك له و پيوایه تانه ی كه لِيّ گێڤدراوه ته وه سه باره ت به شه و نوێژ کردن له شهوی جهژندا، له پيوایه تی کدا شه و نوێژ کردن به جهماعه ت تيايدا به سوننه تی نه زانیوه، له بهر ئه وه ی له پيغه مبه ری خواوه (ﷺ) نه هاتووه و گێڤدراوه ته وه، بهلام له پيوایه تی کدا به سوننه تی زانیوه له بهر ئه وه ی عبد الرحمن کور ی زيدي کور ی الأسود كه يه كيكه له تابعين ئه و شه وه ی زيندوو کردۆته وه به شه و نوێژ کردن، به هه مان شيوه تايبه ت کردنی شهوی پانه ی مانگی شهعبان به شه و نوێژ ههچ فهرموده يه کی صه حه ی له پيغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانيه وه نه هاتووه، به لکو ئه وه ی هاتبیت ته نها له لايه ن کۆمه لّی تابعيني شاره زايانی شامه وه هاتووه (١٦٤).

زانای پایه بهرز ابن باز (رهحمه تی خوا ی لیبیت) فهرمويه تی: (ئهو بۆچوونه ی كه ئيمامي الأوزاعي به په سه ندی زانیوه گوايه شهوی پانه ی مانگی شهعبان به شه و نوێژ زيندوو بکړیته وه به ته نها، وه په سه ند کردنی ئه و بۆچونه له لايه ن ابن رجه وه شتيکی زۆر سه يره و بۆچونيکی لاوازه، له بهر ئه وه ی هه ر کار يک ئه گه ر دروستی تی و شه رعیتی به به لگه ی شه رع ی دانمه زريت ئه وه بۆ ههچ موسولمان يک دروست نیه بيهيئیته ناو دینه وه، جا به ته نها بيکات يان به جهماعه ت، به نهی نی بيکات يان به ئاشکرا، له بهر گشتی فهرموده که ی پيغه مبه ر (ﷺ) كه

(١٦٤) بپوانه: لطائف المعارف، لابن رجب، ص ٢٦٣.

فهرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۶۵) واته: هه رکه سیڤ کاریک بکات (عیباده تیڤ) فهرمانی ئیمه ی له سه ر نه بیټ بۆ کردنی، ئه وه ئه و کاره کاریکه وه رناگیریت، به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا، وه جگه له م به لگانه ش که به لگه ن له سه ر نکۆلی کردنی بیدعه و ترسان لی^(۱۶۶).

موسلمانان خۆشه و یست ئه وه ی که له پیشدا باس کرا له ووته به نرخه کانی زانا به پیره کانی وه کو: ابن وضاح، والإمام الطرطوشي، والإمام عبد الرحمن بن إسماعيل المعروف بأبي شامة، والحافظ ابن رجب (په حمه تی خویان لیبت)، وه ئیمامی ئه م سه ده یه عبد العزيز ابن باز (په حمه تی خوی لیبت)، به پوون و ئاشکرای بۆمان ده رکه وت که تاییه ت کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نویت یان هه ر عیباده تیڤی تر دروست نییه، به لکو بیدعه یه و هیچ به لگه یه کی قورئانی پیروؤو سوننه تی پیغه مبه ری (ﷺ) له سه ر نییه، وه هیچ یه کیڤ له هاوه لانی به پیری پیغه مبه ر (ﷺ) نه یان کردوه.

❁ پینجه م: التبرک

التبرک: واته: داوا کردنی خیرو به ره که ت، والتبرک بالشئ: واته: داوا ی خیرو به ره که ت کردن به هو ی شتی که وه^(۱۶۷).

ئه وه ی که گومانی تیا نییه ئه وه یه که خیرو به خشش هه مووی به ده ست خوی په روه ردگار، خوی په روه ردگار هه ندیک له دروستکراوه کانی خوی تاییه ت کردوه به پر خیرو به ره که ت، وشه ی البرکة: له بنه په تدا به مانای

^(۱۶۵) رواد مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۶۶) بپوانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

^(۱۶۷) بپوانه: النهایة فی غریب الحدیث، لابن الأثیر، باب الباء مع الراء، مادة "برک"، ۱/۱۲۰، وه بپوانه:

التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ۳۰.

جیگیرو بهردهوام دیت، وه به مانای زیادکردن و گهشهکردنیش دیت، دهوتریت: بَرَكْ علیه، واته: دوعای خیرو بهرهکەتی بۆ کرد، وه دهوتریت: بَارَكْ اللهُ الشَّيْءَ وبارك فيه أو بَارَكْ علیه: واته: خوای پهروهردگار پر خیرو بهرهکەتی بکات، بۆیه وشه ی (تَبَارَكْ: خاوهنی زۆر خیرو بهرهکەت) هیچ کهسیکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، بۆیه ناوتریت: تَبَارَكْ فلان، له بهر ئه وهی واته ی: زۆرو گه وره دهگهیه نیت، بۆیه وهسفیکه بۆ هیچ کهس به کار نایات جگه له خوای پهروهردگار، وه وشه ی (الْيَمْنُ) به مانای: پر خیرو بهرهکەت دیت.

وشه ی (البركة) له قورئانی پیروژدا به چەند مانایه ک هاتوو، له وانه:

۱ - جیگیر بوون و بهردهوام بوونی خیرو بهرهکەت.

۲ - زۆری و زیاد بوون و بهردهوام خیرو بهرهکەتی شت له دوا ی شت.

۳ - وشه ی (تَبَارَكْ) هیچ کهسیکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، وه نادریته پال هیچ کهس جگه له و، زانای پایه بهرز ابن القیم (رهحمه تی خوای لیبیت) دهفهرمویت: (گه وره یی و زۆری خیرو بهرهکەتی خوای پهروهردگار له وه دایه که: به خشنده یی بهردهوامه، خیرو بهرهکەتی زۆره، خاوهن پیزو بهرزی بهردهوامه، وه خاوهنی گه وره ییه و دووره له هه موو که م و کورپییه ک، هه رچی خیرو بهرهکەت هه یه له لایه ن خوای پهروهردگار وه یه، وه خوای پهروهردگار خیرو بهرهکەتی خۆی ده پیزیت به سه ره هه ر یه کیک له بهنده کانی که خۆی ویستی لییه، ئا ئه مه یه واتاکانی (تَبَارَكْ) که له قورئانی پیروژدا به چەند مانایه ک هاتوو^(۱۶۸).

❁ نه و شتانه ی که زۆر پیروژو پر له خیرو بهرهکەتن:

۱ - قورئانی پیروژی پر له خیرو بهرهکەت: قورئانی پیروژ خیرو بهرهکەتی

دونیا و دواپوژی تیدایه، بۆیه داواکردنی بهرهکەتی قورئانی پیروژ به جوان

^(۱۶۸) بپوانه: جلاء الإفهام ص ۱۸۰، وتیسیر الکرم الرحمن فی تفسیره کلام المنان، للسعدی، ۳/۳۹.

خویندنه وه و کار پئی کردنی ده بیټ (به و شیوه یه ی که خوای په روه ردگار پئی پازی ده بیټ).

۲ - پیغه مبه ری (ﷺ) پر له خیرو به ره که ت: خوای په روه ردگار خیرو به ره که تی گپراوه له خودی پیغه مبه ردا (ﷺ)، **ئه و خیرو به ره که ته ش دوو جوړه:**
یه که م: به ره که تی واتایی، ئه و به ره که ت و نیعمه ته یه که له دنیا و دواړوژدا دینه دی به هوی په یامه که یه وه (قورئانی پیروژ و سوننه ت)، له بهر ئه وه ی خوای په روه ردگار پیغه مبه ری (ﷺ) ناردوه، وه کو: په حمه تیځ بۆ هه موو بونه وهران، وه خه لکی دهر بکات له تاریکیه کان بۆ پوناکی باوه پو خواپه رستی، وه ئه و پیغه مبه ره (ﷺ) شته حه لال و حه رامه کانیا بۆ دیاری بکات، وه خوای په روه ردگار گپراویتی به کوټا پیغه مبه ر (ﷺ)، وه ئاینه که ی بار سووکی و نهرم و نیانی و لیبوره یی له خو گرتوه.

دووهم: خیرو به ره که ته هه ست پیکراوه کانی، ئه مه ش دوو جوړه:

۳ - بوونی خیرو به ره که ت له کرداره کانیدا (ﷺ)، ئه ویش بریتیه له و موعجیزانه ی که خوای په روه ردگار پئی به خشیوه و پیزداری کردوه پئی، وه به لگه یه له سهر پاستگوئییه که ی (ﷺ).

۴ - بوونی خیرو به ره که ت له خودی پیغه مبه ر (ﷺ) و شوینه واره هه ست پیکراوه کانی، ئه و خیرو به ره که ته یه که خوای په روه ردگار گپراویتی له خودی پیغه مبه ردا (ﷺ)، هه ر بویه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ریان (ﷺ) به پیروژو پر له خیرو به ره که ت ده زانی تا له ژیاندا بوو، وه پاش مردنی ئه و شتانه ی که له لاشه ی به جی مابوو به پیروژو پر له خیرو به ره که تیان ده زانی.

بویه هیچ که سیک له دروست کراوه کانی خوای په روه ردگار پیوانه ناکریتیه سهر پیغه مبه ر (ﷺ) تا به پیروژو پر له خیرو به ره که ت بزانیټ، له بهر ئه وه ی خوای په روه ردگار ئه و هه موو پیزو خیرو به ره که ته ی گپراوه له خودی

پیغهمبهردا (ﷺ)، وه گومان له وهدا نییه که خوای پهروهردگار پیغهمبهردان (علیهم الصلاة والسلام) و فریشتهکان و پیاوچاکانی پیروژو پر خیرو بهره که تدار کردوه، به لام موسولمان نابیت داوای بهره که تیان لی بکات، له بهر ئه وهی هیچ به لگه یه کی شه رعی له سهر نییه، وه ههروه ها چه ندین شوین هه یه که خوای پهروهردگار پیروژو پر خیرو بهره که تدار کردوون، وه کو: مزگه وتی حرام (که عبهی پیروژ) و مزگه وتی مه دینه (مزگه وتی پیغهمبهردا ﷺ) و مزگه وتی الأقصى (بیت المقدس)، وه ههروه ها چه ند کاتیکی پیروژو پر خیرو بهره که تدار کردوه، وه کو: مانگی په مه زان و شه وی قه درو ده پوژی یه که می مانگی ذو الحجة وه (أشهر الحرام مانگی: رجب، ذو القعدة، وذو الحجة، والمحرم) وه پوژانی دووشه ممه و پینج شه ممه و هه ینی، وه کاتی دابه زینی خوای پهروهردگار له سی یه کی شه ودا بو ئاسمانی دنیا، وه جگه له م شوینه پیروژانه، که نابیت موسولمان ته به پروکیان پی بکات و داوای بهره که تیان لی بکات، به لکو داوای خیرو بهره که ت هه ر له خوای پهروهردگار ده کریت ئه ویش به کردنی کرده وه شه رعیه چاکه کان ده بیت^(۱۶۹).

ه - هه ندی شت هه یه که پیروژو پر خیرو بهره که تن، وه کو: ئاوی زه مزهم و باران، له بهر ئه وهی له بهره که ت و خیری ئه مانه ئه وه یه: خه لکی و ئاژه لان لیی ده خۆنه وه، دارو درهخت و گژوگیای پی سهوز ده بیت، وه داری زه یتون پیروژو پر خیرو بهره که ته، وه شیرو ئه سپ و مهرو دارخورما پیروژو پر خیرو بهره که تن^(۱۷۰).

❁ به دهست هیئان و داوا کردنی خیرو بهره که ت به ریگه یه کی شه رعی بهم چه ند کاره ده بیت:

^(۱۶۹) بپوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الجديع، ص ۷۰-۱۸۲.

^(۱۷۰) بپوانه: هه مان سه رچاوه، ص ۱۸۳-۱۹۷.

۱ - به دهست هیئان و داوا کردنی خیرو به ره کهت به زیکرو یادی خوی پهره دگار و خویندنی قورئانی پیروژ به دهست دیت، ئه ویش داوای به ره کهت کردنه له خوی پهره دگار به زیکری دل و زمان، وه کار کردنه به قورئانی پیروژ و سوننهت به شیوه یه کی شهرعی، له بهر ئه وه ی به ره کهت یان له م شتانه دایه: دل پییان ئارام ده بیئت، دل به هیژ ده کهن بۆ زیاد عیبادت کردن، وه شیقای همه موو دهر دوو به لایه کیان تیدایه، وه به خته وه ری دونیاو دواپوژیان تیدایه، لیخوش بوونی تاوانه کانی تیدایه، به هوپانه وه هیمنی داده به زیئت، وه قورئانی پیروژ ده بیئت تکاکار بۆ خاوه نه که ی له پوژی دوا بییدا، به لام ته به پروک به قورئان ناکریت وه ک دانانی له ناو مال و ناو سه یاره و دانانی له پشت سه ری ئافره تی زه یستان، به لکو به دهست هیئان و داوا کردنی خیرو به ره کهت ی قورئانی پیروژ به خویندنه وه و کار پی کردنی ئه بیئت.

۲ - به دهست هیئان و داوا کردنی خیرو به ره کهت به خودی پیغه مبه ر (ﷺ) تا له ژیاندا بووه، له بهر ئه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پیروژو پر خیرو به ره کهت بووه له خودی خوی و ئه و شتانه ی که پیوه ی بووه، هه ربویه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) ته به پروکیان ده کرد به خودی پیغه مبه ر (ﷺ) خوی، هه ره که أبو حنیفه (رضی الله عنه) ده فهرموویت: ((جاریکیان پیغه مبه ر (ﷺ) له گهرمای نیوه ردا چوو بۆ البطحاء (شوینیکه له نیوان مه کهه و منی) له وی دهست نویژی گرت و نویژی نیوه رپۆ و عه سری به (قصر و جمع کرد، دوو پکات، دوو پکات) پاشان موسولمانان هه ستان و دهستی پیغه مبه ریان (ﷺ) به دهم وچاویاندا ده هیئا (وه کو داوا کردنی خیرو به ره کهت)، منیش دهستی پیغه مبه ر (ﷺ) گرت و به سه ر دهم وچاومدا هیئام، دهسته کانی وه کو به فر ساردو فینک بوون، وه بونی له میسک خوشت ر بو))^(۱۷۱).

وه انس ی کوپی مالک (رضی الله عنه) ده فهرموویت: ((پیغه مبه ر (ﷺ) چوه منی و

^(۱۷۱) البخاری: کتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ، ۴/۲۰۰، برقم ۳۵۵۳.

بهرد هاويشتنى (الجمرة العقبة) ى كردو چووه ناو (خيمه يان ئو كه پره ى كه هلى دابوو) وه حيوانى سهربرى، پاشان به سهرتاشيكي فهرموو: وه ره سهرم بتاشه، ئاماژه ى بولاي راستى كردوو پاشان بولاي چه پى، پاشان پيغه مبه (ﷺ) مووى سهرى دا به هاوه له بهريزه كاني))، له پيوايه تيكي تردا: ((پيغه مبه (ﷺ) بانگى ابوطلحه ى كردوو مووه كاني لاي راستى سهرى داپيى، پاشان پيغه مبه (ﷺ) به سهرتاشه كه ى فهرموو: لاي چه پى سهرم بتاشه، ئو وه بوو موه كاني سهرى دا به ابو طلحه و پيى فهرموو: دابه شى بكه له نيوان موسولماناندا "سهر كردنى به چاوى پيژو پر خيرو به ره كه ته وه" ((١٧٢).

بويه هاوه لاني بهريزي پيغه مبه (ﷺ) ته به پروكيان ده كرد به جل و بهرگه كه ى و شويى ده ستى و ئاوى ده ست نويزو بهرماوه ى ئاو خواردنه وه كه ى و زور شتى تر (١٧٣)، وه ته به پروكيان ده كرد به و شتانه ى له لاشه ى پيغه مبه (ﷺ) بووه ته وه، وه كو: مووه كاني، وه ئو شتانه ى كه پيغه مبه (ﷺ) به كارى هيناوه و پاش خوى مابووه وه، وه كو: جل و بهرگ و قاپ و قاچاغ و نه عله كاني، وه جگه له م شتانه ش (١٧٤).

موسولمانى خوشه ويست لي ره دا ده بيت ئاگادارى ئو وه بين كه هيچ كه سيك قياس ناكريته سهر پيغه مبه (ﷺ) له رووى پيروي و پرخيرو به ره كه تيه وه، چونكه پيغه مبه (ﷺ) فرمانى نه كردوو كه هيچ يه كيك له هاوه لاني به چاوى به ره كه ته وه سهر بكرىت، وه نه گيردراوه ته وه له هيچ يه كيك له هاوه لاني بهريزي پيغه مبه (ﷺ) ئو كارهيان كرد بيت له گه ل كه سانى جگه له پيغه مبه ردا (ﷺ) جا له زيانيدا بيت يان دواى مردنى، وه ته به پروكيان نه كردوو به هيچ يه كيك له

(١٧٢) رواه مسلم، كتاب الحج، باب بيان أن السنة يوم النحر أن يرمي، ثم ينحر، ثم يحلق، والابتداء في الحلق بالجانب الأيمن من رأس المخلوق، ٩٤٧/٢، برقم ١٣٠٥.

(١٧٣) برپوانه: التترك، أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٢٤٨-٢٥٠.

(١٧٤) برپوانه: هه مان سهرچاوه، ص ٢٥٢-٢٦٠.

خهليفه به پړيزو صه حابه كانى پشتيوانان و كوچكردووان و نه وانه ي كه موژده ي به هه شتيان پي درابوو (خوای گه وره له هه موويان پازى بيت).

زانای پایه بهرز ئيمامى الشاطي (ره حمه تى خوای ليبيت) ده فهرمويت: (پاش مردنى پيغه مبه ر (ﷺ) هاوه لاني به پړيزى، هيچ كاريك پروى نه داوه لييان ده رباره ي ته به پړوك كردن به كه ساني جگه له و، له كاتيكا پيغه مبه رى خوا (ﷺ) له دواى خوای هيچ كه سيكي به جي نه هيشتووه له ئيمامى ابوبكر الصديق (ﷺ) به پړيز تر بيت و خهليفه شى بيت، له ناو هاوه له به پړيزه كانيدا هيچ يه كيكيان نه وه يان نه كرد به رامبه رى، وه ئيمامى عمر (ﷺ) كه دواى ابوبكر الصديق (ﷺ) له و به پړيزتر نه بووه، پاشان ئيمامى عثمان (ﷺ) و ئيمامى علي (ﷺ) و سه رجه م صه حابه كان كه له ناو نوممه ته دا له وان چاكتر و به پړيز تريا نه بووه لاي خوای په روه ردگار، به هيچ شيوه يه كه بومان نه گيږدراوه ته وه كه خاوه ن خيرو به ركه ت بوو بيتن و خه لكيان خيږدارو به ركه تدار كرديت) (١٧٥).

گوماني تيدانييه كه سوود وهرگرتن له عيلم و زانيارى زانايان، گوي گرتن له ئاموژگار ييه كانيان، پارانه وه كانيان بو موسولمانان، ده ست كه وتنى فه زلي دانيشتگا كانيان به دانيشتن له گه لياندا پره له خيرو به ركه ت سودى زور، به لام ته به پړوك ناكريت به خودى خويان، به لكو به ده ست هيان و داوا كردنى خيرو به ركه ت به وه ده بيت كه كرده وه ي چا كه بكه ين به عيلم و زانيارى كه يان، وه شويى زانايانى نه هلى سوننه و جه ماعه بكه وين (١٧٦).

٣ - به ده ست هيان خيرو به ركه ت به خواردنه وه ي ئاوى زه مزه م، چونكه ئاوى زه مزه م پيرؤزترين ئاوى سهر زه وييه، به خواردنه وه ي تينوئيتى ده شكيت و شويى خواردنيش ده گريت، وه خواردنه وه ي به نيه تيكي باش شيفاي تيدايه، له بهر نه وه ي بو هر مه به ستيك بخوريتته وه ديتته دى، پيغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ي

(١٧٥) بپوانه: الاعتصام للشاطي، ٨/٢، ٩، وه بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٢٦١-٢٦٩.

(١٧٦) بپوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ٢٦٩-٢٧٨.

ئاوى زەمزمە دەفەر مووئیت: ((إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ، إِنَّهَا طَعَامٌ طُعِمَ [وَشَفَاءُ سَقِيمٍ])^(۱۷۷)
 واتە: بەراستی ئاوى زەمزم ئاویکی پیرۆز و پەرەزەتە، ئاویکە شوینی خواردن
 دەگریتهوه، وه شیفای نه خوشی تیدایه.

جابری کوری عبدالله فرموده یه کمان بۆ ده گریتهوه له پیغه مبه ره وه (ﷺ)
 که فرمودیه تی: ((ماء زمزم لما شرب له))^(۱۷۸).

واتە: ئاوى زەمزم بۆ هەر مه به ستیک بخوریته وه دیتە دی.
 وه گیردراوه ته وه که پیغه مبه ره (ﷺ) ئاوى زەمزمه می ده کرده ناو کوپه و
 دۆلکه وه دهیدا به نه خوشه کان و دهیکرد به سه ریاندا^(۱۷۹) (روومه تیانی پی ته
 ده کرد).

۴ - به دهست هیئانی خیرۆ به ره که ته به ئاوى باران، گومانی تیدا نییه که
 ئاوى باران پیرۆز و پەرەزەتە، چونکه خاوی په روه ردگار به ره که تی تی
 کردوو: خه لکی لی ده خۆنه وه، وه هه موو گیان له به ران و پوهه و درهخت و
 به روبومه کان پی گهش ده بنه وه، وه خاوی په روه ردگار هه موو شتیکی پی
 زیندوو ده کاته وه.

انس کوری مالک (ﷺ) ده فرمودیت: جاریکیان له گه ل پیغه مبه ردا (ﷺ)
 بووین بارانمان به سه ردا باری پیغه مبه ره (ﷺ) هه ندی له جله کانی هه لدایه وه تا
 باران لاشه ی ته پر کرد، ووتمان ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بۆ وات کرد، فرمودی:

^(۱۷۷) أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر رضى الله عنه، ۱۹۲۲/۴، برقم ۲۴۷۳، وما بين المعكوفين عند البزار، والبيهقي، والطبراني، قال الهيثمي في مجمع الزوائد: "رجاله ثقات"، ۲۸۶/۳.
^(۱۷۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب المناسك، باب الشرب من زمزم، ۱۰۱۸/۲، برقم ۳۰۶۲، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۱۸۳/۲، وإرواء الغليل، ۳۲۰/۴.
^(۱۷۹) الترمذي بنحوه، عن عائشة رضي الله عنها، كتاب الحج، باب: حدثنا أبو كرييب، ۲۸۶/۳، برقم ۹۶۳، والبيهقي، ۲۰۲/۵، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، ۲۸۴/۱، والأحاديث الصحيحة، ۵۷۲/۲.

((لَا تَهْجُرْ حَدِيثُ عَهْدِ بَرِّهِ))^(۱۸۰).

زانای پایہ بہرز ئیمامی النووی (پہمہتی خوی لیبت) دہفہرموویت: واتہ:
باران بارین پہمہتی خوی پەرہردگارہو تازہ دروستی کردوہ (تازہ
باراندوویہتی) بویہ تہ بہرپوکی پی دہکریت.

❁ بہدہست ہیئان و داوا کردنی خیرو بہرہکەت

بہ شیوہیہکی ناشہری و نادروست بہم شیوانہی لای خوارہوہیہ:

یہکەم: تہ بہرپوک کردن بہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) دوی مردنی دروست نییہ و
ناشہرعییہ، بہ لام لە دوو شتدا دروستہ:

۱ - باوہر پی بوون و گوپرایہ لی کردن و شوین کەوتنی، ہەر کە سیک باوہری
پی بینیت و گوپرایہ لی بکات و شوینی بکەویت، ئەوہ بی گومان خیرو بہرہکەت و
پاداشتی زۆرو بہختہوہری دونیاو دوارپۆژ بہدہست دینیت.

۲ - تہ بہرپوک کردن بہو شتانہی کە بہ لاشہی پیغہمبہرہوہ (ﷺ) بووہ،
یان ہی ئەو بووہ، وەکو: موی لاشہی، جل و بەرگی، قاپ و قاچاغەکانی.

بہ لام جگہ لەم شتانہ دروست نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ ہیچ شتیکی، بویہ
شہری نییہ تہ بہرپوک بکریت بہ گوپرہکەی، وە خو ئامادەکردن مہبہستی
زیارہتی گوپرہکەی دروست نییہ (واتہ: شَدُّ الرَّحَال) نابیت، بہ لکو خو ئامادەکردن
و سازدانی زیارہت تہنہا بۆ ئەم سئ مزگەوتہ دەبیٹ (المسجد الحرام (کەعبہی
پیرۆز)، والمسجد الأقصى (قودسی پیرۆز)، والمسجد النبوی مزگەوتی مەدینہ)،
بویہ سوننہ تہ کاتیک کە موسولمانیک زیارہتی گوپرہکەی پیغہمبہر (ﷺ) بکات
ئەگەر لە مەدینہ دا بیٹ، یان زیارہتی مزگەوتہکەی کردیبت پاشان زیارہتی

^(۱۸۰) أخرجه مسلم، کتاب صلاة الاستسقاء، باب الدعاء في الاستسقاء، ۶۱۵/۲، برقم ۸۹۸.

گۆرهكهى بكات، وه زيارهتى گۆرهكهى بهم شيوهيه دهبيت: كاتيك دهچيته ناو مزگهوتكهى پيغه مبهروه (ﷺ) دوو ركات سوننهتى سلاوى مزگهوت دهكهيت (تحية السجد)، پاشان دهچيت بو لاي گۆرهكهى و پوو دهكهيته ئهو هۆدهيهى كه پيغه مبهرى (ﷺ) تيدا نيژراوه به له سهر خويى و نه رموو نيانى و به دهنگيكي نزم دهلييت: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، واته: سهلامى خوات له سهر بيت ئهى پيغه مبهرى خوا (ﷺ)، عبدالله كورپى ئيمامى عمر (خويان لى پازى بيت) له مه زياترى نه دهوت، به لام ئه گهر له مه زياتر بلييت: ((السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا خَيْرَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا، وَأَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ)).

واته: سهلامى خوات له سهر بيت ئهى پيغه مبهرى خوا (ﷺ)، ئهى باشتري دروست كراوى خوا، شايهتى ئه دهم كه تو پيغه مبهرى خوايت (ﷺ)، به پاستى په مامى خوات گهياند، به پاستى ئهو ئه مانه تهى له سهر شانت بوو گهياندت، به پاستى تيكوشايت له پيناو خواي په روه ردگاردا باشتري تيكوشان، وه به پاستى به جوانترين شيوه ئاموزگارى ئوممه ته كهت كرد. ئه گهر ئهم زياتهيه بلييت هيجى تيد نيه چونكه ئه مانه هه مووى سيفاتى پيغه مبهرن (ﷺ)^(١٨١).

به لام نابيت لاي گۆرهكهى بپارپيته وه بو ئه وهى گومانى و نه بيت كه پارانه وه لاي گۆرهكهى وه لام ده دريته وه، وه به هيج شيوهيهك داواى شه فاعهتى لى ناكهيت، وه نابيت دهست و لاشهت بهينيته به سهر گۆرهكهيدا وه نابيت نه گۆرهكهى و نه دارو به ردو ديوارهكهى ماچ بكهيت، وه نابيت ته به پرپوك بكهيت بهو شويئانهى كه پيغه مبهر (ﷺ) دانيشتووه له سهرى يان نويزى له سهر كردووه، وه نابيت ته به پرپوك بكهيت بهو ريگايانهى كه به سهريدا پويشتووه، وه ئهو شويئانهى كه تييدا وه حى بو سهر دابه زيوه، وه نابيت ته به پرپوك بكهيت بهو شويئانهى كه تيايدا له دايك بووه يان شهوى له دايك بوونى يان ئهو شه وهى كه

^(١٨١) بېوانه: مجموع فتاوى ابن باز فى الحج والعمرة، ٢٨٩/٥.

شەو رەھبەرەكەى تىدا پويىدا، وە تەبەپروك ناكىت بە پۆزى كۆچ كىرنەكەى، وە جگە لەمانەش كە نە خواو نە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە شەرىيان دانەناو^(۱۸۲).

دوووم: لەو تەبەپروكانەى كە ناشەرىيە و دروست نىيە: برىتيە لە تەبەپروك كىرن بە پىاوپاكان، موسلمانى تەنھا خوا پەرسى ئاگادارىيە كە تەبەپروك بە خودى پىاوپاكان و شوئىنەوارەكانىيان و شوئىنى عىبادەتەكانىيان و شوئىنى دانىشتن و گۆرەكانىيان ناكىت و دروست نىيە، وە خوئامادەكىرن و گەشت كىرن و نوئز كىرن لای گۆرەكانىيان نابىت و دروست نىيە، وە داواى پىويستى ناكىت لای گۆرەكانىيان، وە دەست و لاشە هئىنان بەسەر گۆرەكانىيان و مانەو و تەبەپروك كىرن بە لە دايك بوونىيان و جگە لەمانەش هىچيان دروست نىن بەلكو ناشەرىن، بۆيە هەر كەسك ئەو كارانە بكات و مەبەستى نزيك بوونەو و بىت لىيان ئەو بەپاستى هاوئى گەورەى بۆ خواى پەروەردگار بىيارداو (الشَّركُ الأَكْبَرُ) واتە: باوئەرت و ابىت كە پىاوپاكان زەرەرو زىيان و سوديان بە دەستە، يان بەخشىن و پىگىرى لى كىرنىيان بە دەستە، بەلام ئەگەر كەسك ئەو كارانە بكات بە ئومىدى بە دەست هئىنانى خىرو بەرەكەت لەلایەن خواى پەروەردگارە ئەو بەپاستى بىدەيەك و كاريكى زۆر خراپى كىردو^(۱۸۳).

سەيەم: لە تەبەپروكە ناشەرىيەكان: تەبەپروك كىرن بە شاخ و كىو و شوئىنەكان، لەبەر ئەوئەى تەبەپروك كىرن بەم شوئىنانە پىچەوانەى مەنەج و پىبانى پىغەمبەرە (ﷺ)، چونكە تەبەپروك كىرن پىيان هۆكارە بۆ بەگەرە زانىنى ئەو شوئىنانە، وە دروست نىيە ئەو شوئىنانە قىياس بكىتە سەر بەردە پەشەكە (الحجر الأسود) و تەواف كىرن بە دەورى كەعبەدا، چونكە ماچ كىرن و سوپانەو بە دەورى كەعبەدا عىبادەتن و بەبەلگەى قورئانى پىروژ و سوننەت ئەو كارانە دەكرىت، وە جگە لە دەست هئىنان بە (الحجر الأسود والركن اليماني

^(۱۸۲) بىوانە: التترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۳۱۵-۳۸۰.

^(۱۸۳) بىوانە: التترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۳۸۱-۴۱۸.

من الكعبة) دروست نیه دهست به هیچ شوئینیکدا بهئیریت له پرووی بهرکهت و پیروزییه وه، چونکه به یه کدهنگی زانیان پیغه مبه ر (ﷺ) ته نها سهلامی له ههردوو پوکنی الیمانی کردووه ^(۱۸۴).

زانای پایه بهرز ابن القیم (پهحمهتی خوی لیبت) دهفهرموویت: (لهسه رپووی زهویدا هیچ شوئینیک نیه (پارچه زهوییهک) دروست بیت ماچ بکریت و سهلامی لی بکریت و تاوانی تیدا بوهریت ته نها بهرده په شهکه و پوکنی الیمانی نه بیت (الحجر الأسود والركن الیمانی من الکعبة) ^(۱۸۵).

وه سه بارهت به تاییهت مهندی مهککه ی پیروژ دهفهرموویت: (لهسه رپووی زهویدا هیچ شوئینیک نیه که پیویست بیت لهسه ره موو موسولمانانیککی به توانا بپوات بو ئهوی (بو حه ج کردن) وه به دهویدا بسوپرته وه جگه له که عبه ی پیروژ).

وه زانای پایه بهرز ابن تیمیّه (پهحمهتی خوی لیبت) سه بارهت به سوپانه وه به دهویری جگه له که عبه ی پیروژدا دهفهرموویت: (وه سوپانه وه به و شیویه (به دهویری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروژ) یه کیکه له گه وره ترین بیدعه حه رانه کان، بویه هه ر که سیک سوپانه وه (الطواف) به دهویری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروژ به دین بزانیّت داوای ته و به ی لی ده کریت، ئه گه ر ته و به ی کرد ئه وه باشه، ئه گه ر ته و به ی نه کرد ئه وه ده بیت بکوژریت) ^(۱۸۶).

وه دهست و لاشه هینان و ماچ کردنی (مقامی إبراهیم) و دارو به ردی مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروژ) دروست نیه (به نییه تی ته به پروک)، وه دروست نیه زیارهت کردن و سه رکه وتن بو کیوی (الحراء) به مه به سستی نوئیزکردن و

^(۱۸۴) بپوانه: إقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیّه (رحمه الله تعالى)، ۷۹۹/۲.

^(۱۸۵) بپوانه: زاد المعاد في هدي خير العباد، ۴۸/۱.

^(۱۸۶) بپوانه: مجموع فتاوی ابن تیمیّه، ۱۲۱/۲۶.

بەدەست ھېناني خېرو بەرەكەت، ۋە كۆۋەكانى (ثور، عَرَفَة، أَبِي قَيْس، ثير) يىش بەھەمان شېۋە دروست نىيە زيارەتيان بىكرىت و نىيەتى خېرو بەرەكەتت پىيان ھەبىت، ۋە دروست نىيە زيارەتى كىۋى (الطَّور) بىكرىت و خۇ ئامادەكردن و گەشتى بۇ لا ساز بىكرىت، بە نىيەتى بەدەست ھېناني خېرو بەرەكەت، ۋە نابىت ھىچ يەككە لە دارو بەردەكان بە تەبەرپوك بزانرىت^(۱۸۷).

ھۆكەرەكانى تەبەرپوك كىردنى نادروست و ناشەرى چىن؟

- ۱ - نەزانى و نەشارەزايى لە دىن.
 - ۲ - زىادەپەوى كىردن لە پىاۋچاكاندا.
 - ۳ - خۆلىكچواندن بە ھاۋەل بپىاردەران و بىباۋەپان.
 - ۴ - بە گەورە زانىنى شوپنەۋارەكان ۋەكو (گۆر و دارو بەردو خۆل و).
- شوپنەۋارە خراپەكانى تەبەرپوك كىردنى نادروست و ناشەرى زۆر زۆرۇن لەۋانە:**
- ۱ - بپىاردانى شىركى گەورە، كە ئەمەش يەككە لە گەورەترىن و ترسناكترىن شوپنەۋارە خراپەكانى تەبەرپوك كىردنى نادروست و ناشەرى، ئەگەر خۇدى ئەو كارە شىركى گەورە بىت، يان تەبەرپوك كىردنى نادروست ھۆكارە بۇ بپىاردانى شىركى گەورە.
 - ۲ - بپىاردانى بىدە.
 - ۳ - كىردنى جۆرەھا تاۋان و خراپەكارى.
 - ۴ - كەۋتنە ناۋ جۆرەھا درۆ.
 - ۵ - گۆپىنى دەقەكانى قورئانى پىرۆز و فەرمودەكانى پىغەمبەر (ﷺ)، ۋە لىكدانەۋەيان بە شىۋازىكى ناشايستە و نەۋىستراۋ.
 - ۶ - فەۋتانى سوننەتەكانى پىغەمبەر (ﷺ).
 - ۷ - سەرلىشىۋان بە ھۆى كارى نەزانانەۋە.
 - ۸ - لەناۋ چوۋنى نەۋەكان.

^(۱۸۷) بېۋانە: التترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۴۱۹-۴۶۴.

موسولمانانی خۆشه‌ویست هه‌موو ئه‌م کارانه له شوێنه‌واره هه‌رام و خراپه‌کانی ته‌به‌پرووک کردنی نادروست و ناشه‌رعین.

هۆکاره‌کانی به‌رگری کردن له ته‌به‌پرووک کردنی نادروست و ناشه‌ری:

- ۱ - گه‌یاندن و بلۆ کردنه‌وه‌ی عیلم و زانیارییه‌کی به سوود.
- ۲ - بانگه‌واز کردن بۆ مه‌نه‌ج و پێبازی حه‌ق و راست.
- ۳ - لابردن و نه‌هێشتنی هه‌موو هۆکاره‌کانی زیاده‌په‌وی کردن و ئه‌و شوێنه‌واره‌ی که به پیرۆز و گه‌وره ده‌زانرێن.
- ۴ - تێک شکاندنی هه‌موو هۆکارێک له‌و هۆکارانه‌ی که خه‌لکی به ته‌به‌پروکیان ده‌زانیت^(۱۸۸).

زانای پایه به‌رز شیخ الناصر السَّعْدِي (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) له شه‌رحی (کتابُ التَّوْحِيد) له باسی (مَنْ تَبَرَّكَ بِشَجَرَةٍ أَوْ حَجَرَةٍ أَوْ نَحْوِهِمَا) ده‌فه‌رمویت: (واته: ئه‌و کاره شیرکه یان له کرده‌وه‌ی موشریکه‌کانه، زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دروست نییه به چاوی خێره‌که‌ت بپروانرێته هه‌یچ دارو به‌ردو مه‌زرگاوه شوێنه‌واره‌کان، چونکه ئه‌و کاره زیاده‌په‌وی کردنه تیاياندا، وه ئه‌م کاره ورده ورده سه‌ر ده‌کێشیت بۆ پارانه‌وه لێیان و په‌رستنیان که ئه‌ویش شیرکی گه‌وره‌یه، وه ئه‌مه‌ش گشتیه‌ی بۆ هه‌موو شتێک هه‌تا (مقامی إبراهیم) (حجره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ) و به‌ردی (بیت المقدس) وه جگه له‌م شوێنه پیرۆزانه‌ش).

به‌لام سه‌لام کردن و ماچ کردن به‌رده په‌شه‌که و (الرَّكْنَ الْيَمَانِي) ئه‌مانه به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خوای په‌روه‌ردگار، وه به‌گه‌وره زانین و مل که‌چ بوونه بۆی، که ئه‌مه‌ش ناوه‌پۆکی عیباده‌ته، ئه‌م کاره به‌گه‌وره زانینی خوای په‌روه‌ردگار و په‌رستنه بۆی، به‌لام ته‌به‌پرووک کردن به‌و شتانه به‌گه‌وره زانینی دروست

^(۱۸۸) بیوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الجديع، ص ۴۸۳-۵۰۶، وه بیوانه: اقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیة، ص ۷۹۵-۸۰۲، وه بیوانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۹۳.

کراوه‌کانه و پرستنه بۆیان، وه جیاوازی نئوان ئهم دوو کاره، وه‌کو: جیاوازی نئوان پارانه وه له خوای په‌روه‌دگار که ئیخلاص و خوا به تهنه‌ها په‌رستییه، وه پارانه وه له دروست کراوه‌کان که شیرک و هاوه‌ل بریاردان وایه^(۱۸۹).

❁ باسی هه‌شته‌م: بیدعه باوو بلاوه‌کانی ئهم سهرده‌مه

بیدعه خراپ و باوه‌کانی ئهم سهرده‌مه زۆر زۆرن، له‌و بیدعانه به‌نموونه:

۱ - نییه‌ت هیئان به‌ زمان و ووتنی به‌ ده‌نگی به‌رز: وه‌ک موسولمانیک بلیت: نییه‌تمه ئهم نوێژه ئه‌وه‌نده پکاته ده‌که‌م بۆ خوای په‌روه‌دگار، یان بلیت: نییه‌تم وایه ئهم پۆ به‌ پۆژوو ئهم بۆ خوای په‌روه‌دگار (فه‌رز بی‌ت یان سوننه‌ت)، یان بلیت: نییه‌تم وایه ده‌ست نوێژ ده‌گرم یان غوسلی خۆم ده‌رده‌که‌م، یان جگه له‌مانه، موسولمانانی خۆشه‌ویست نییه‌ت هیئان به‌ زمان بیدعه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نییه‌ت هیئان به‌م شیوه‌یه پی‌چه‌وانه‌ی رینمونی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ)، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات).

واته: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی: ئایا ئیوه خوای په‌روه‌دگار له‌ ئاینی خۆتان ئاگادار ده‌که‌ن و پی‌ی راده‌گه‌یه‌نن، له‌ کاتی‌کدا خوای په‌روه‌دگار زاناو شاره‌زایه به‌ هه‌رچی شتی‌ک که له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه، به‌پاستی خوای په‌روه‌دگار به‌ هه‌موو شتی‌ک زاناو به‌ ئاگایه.

موسولمانی خۆشه‌ویست نییه‌ت شوینی ناو دله، وه‌کاری‌که په‌یوه‌سته به‌ دله‌وه نه‌ک به‌ لاشه‌وه، هه‌روه‌ک زانای پایه به‌رز ابن رجب (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: (نییه‌ت: بریتییه له‌ مه‌به‌ستی ناو دله‌کان، بۆیه ئه‌و نییه‌تانه‌ی که له‌ ناو دلدان واجب نییه به‌ زمان بو‌تری‌ت له‌ هه‌یج جو‌ری‌ک له‌ عیباده‌ته‌کاندا)^(۱۹۰).

^(۱۸۹) بیوانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، ص ۵۱.

^(۱۹۰) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۹۲/۱.

۲ - ووتنى زىكرهكانى دواى نويژه فهرزهكان به جهماعى و به دهنگى بهرز :

موسولمانى خوشهويست ئوھى كه شھرييه ئوھيه ھەر موسولمانيك
ئەگەر زىكرىك لە سوننەتدا ھاتووە بە تەنھا و بە دەنگى نزم بىخوينت، ھەر وەك
پيغەمبەر (ﷺ) بەو شىۋەيە زىكرەكانى دواى نويژه فەرەزەكانى كردووە،
و ھاوھلانى بەپريزىشى بەو شىۋەيە كردويانە، لە كاتيكدا ئوان سوننەتەكانى
پيغەمبەريان (ﷺ) بەو شىۋەيە جىبەجى كردووە، وە ئوھى كه گومانى تيدا
نييه ووتنى زىكرەكان بە جهماعى و بە دەنگى بەرز بىدەيەو پيچەوانەى پريازى
پيغەمبەرى خوايە (ﷺ).

۳ - خويندننى سورەتسى (الفاتحة) بۆ گيانى مردووھەكان، يان خويندننى دواى
پارنەوھە بۆ مردووھەكان، يان خويندننى لە كاتى مارە بريندا، ھەموو ئەمانە
بيدەيەكى خراپن، چونكە لە سەردەمى پيغەمبەردا (ﷺ) نەبوو، وە لە
ھاوھلانى بەپريزيەوھە ئەم كارە نەھاتووە، لە كاتيكدا ئوان شارەزاترين كەس
بوونە بە ھالى پيغەمبەر (ﷺ)، دەى كەوابوو كاتيك لەوانەوھە ئەم كارە
نەگيردراوھەتەوھە و ئوان نەيان كردووە دەر دەكەويت كە كاريكى بيدەيە.

۴ - گيراني ماتەمىنى لەسەر مردووھەكان و خواردن دروست كردن بۆ ئو
خەلكانەى كە دین بۆ سەرخۆشى كردن لە كەس و كاری مردووھەكە، وە بە كرى
گرتنى قورئان خوینەكان بۆ قورئان خويندن لەسەر مردوو، گومانیان وایە ئەم
كارە سەرخۆشى كردنە لە كەسانى خاوەن مردوو، وە گومانیان وایە ئەم قورئان
خويندنە سوود بە مردووھەكە دەگەيەنیت، ھەموو ئەم كارانە بيدەيەو خواى
پەرورەدگار ھىچ بەلگەيەكى لەسەر دروستيتى دانەبەزاندووە.

۵ - كردنى ويردە سۆفیهەكان بە ھەموو جۆرەكانییهوھە كە پيچەوانەى
پريازى پيغەمبەرى خوايە (ﷺ)، جا ئو پيچەوانە كردنە لە پووى ووتنى
ويردەكەوھە بيت، يان شىۋەى، يان كاتەكەى بيت، پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرمويت:

((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۹۱).

واته: ههركه سيك كاريك بكات (عيباده تيك) فهرماني نيمه ي له سه نه بيت بو
كردني، نه وه نهو كاره كاريكه وهرناگيري، به لكو ده دري ته وه به سه
خاوه نه كهيدا. وه جگه له م به لگانه ش كه به لگه ن له سه نكو لي كردني بیدعه و
ترسان لي^(۱۹۲).

ه - خانوو دروست كردن به سه ر گوپه كانه وه، وه كردنيان به مزگه وت، يان
دروست كردني مزگه وت به سه ر گوپه كانه وه و مردوو ناشتن تياياندا، وه نوپژ
كردن پوو به پووي گوپه كان، وه زياره ت كردنيان به نيه تي به ده ست هياني
خيرو به ره كه ت، وه ته وه سول كردن به مردوو كان، وه نوپژ كردن له لاي
گوپه كان به مه به ستي خيرو به ره كه ت، وه زياره ت كردني ئافره تان بو گوپه ستان،
وه پازاندنه وه و كردني گوپه كان به چراخان، هه موو نه م كارانه بیدعه يه و كاريكي
خراپن^(۱۹۳).

❁ باسی نویه م: ته و به كردني كه سي بیدعه چي

^(۱۹۱) رواه مسلم، ۱۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۹۲) بپوانه: التحذير من البدع، ص ۲۶.

^(۱۹۳) بپوانه: كتاب التوحيد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۹۴.

موسولمانی خوښه وېست باش بزانه و گومان له وهدا نېيه که بېدعه کردن ترسناکتره له تاوان کردن، هر کاتیک تاوان له بنده يه کدا کؤبېتته وه و ئه و که سه سوور بېت له سهري ئه وه له ناوی دهبات، وه بېدعه کردن زیاتر له ناوی دهبات، هروهك سُفْيَانِ الثَّوْرِي (په حمه تی خوی لیبت) د هغه رمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(۱۹۴).

واته: بېدعه کردن خوښه وېستتره لای شهیتان (إبليس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته وېه ی لی ده کریت به لام بېدعه ته وېه ی لی ناکریت.

زانای پایه بهرز ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبت) د هغه رمویت: (واتای) (وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) ئه وه يه: که سی بېدعه چی کاتیک دینکی تازه ی داهیناوه که نه خوی په روه ردگار و نه پیغمبر (ﷺ) به دینان دانه ناوه، ئه و کاره خراپه ی بو پازینراوه ته وه و به کاریکی چاک و باشی ده زانیت، بویه هه تا ئه و بېدعه يه به باش بزانت ئه وه هه رگیز ته وېه ی لی ناکات، له بهر ئه وه ی سه ره تای ته وېه بریتیه له وه ی که مروفه ده بېت بزانت کاریکی خراپی کردوه تا ته وېه ی لی بکات، یان ده بېت عیلمی هه بېت و بزانت که کاریکی فره زیان سوننه تی فه وتاندوه تا ته وېه ی لی بکات، بویه هه تا ئه و بېدعه چیه ئه و کاره بېدعه يه ی لا باش بېت ئه وه هه رگیز ته وېه ی لی ناکات)^(۱۹۵).

پاشان هه رموویه تی: (به لام ده شیت که سی بېدعه چی ته وېه بکات و ته وېه ی لی ده وه شیتته وه، ئه ویش به وه ی که خوی په روه ردگار هیدایه تی بدات و پېنمونی بکات تا حق و راستی بو پوون ده بېتته وه، هه ر وهك خوی په روه ردگار هیدایه تی چه ندین بی باوه پ و مونا فیک و کومه لانی ئه هلی بېده ع و سه رلیشیواوانی داوه)^(۱۹۶).

^(۱۹۴) بېوانه: شرح السنة، للبغوي، ۲۱۶/۱.

^(۱۹۵) بېوانه: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ۹/۱۰.

^(۱۹۶) بېوانه: هه مان سه رچاوه، ۱۰-۹/۱۰.

وه فهرموويه تي: (ئەوێ دەلێت: بە هیچ شتێوەیەك تەوبەى كەسى بیدەچی گیرا نییه، ئەو بە پراستی هەڵەیهكی گەرێ كێووه) (١٩٧).

وه هەر وه ها له شهرحی ئەو فەرمودەیهی كه ده فەرموویت: پەر ده دراوه ته نیوان تەوبە و كەسى بیدەچی، هەر وهك أنسی كۆری مالک (ﷺ) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گیریت وه، كه فەرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ حَبَّ التَّوْبَةِ عَنْ صَاحِبِ كُلِّ بَدْعَةٍ)) (١٩٨).

واته: خۆی پەر وه ردگار به ری تەوبەى گرتووه له نیوان هەر موو كه سیکی بیدەچی.

واتای ئەم فەرمودەیه له ووتەكه ی پیشوی ابن تیمیه زۆر به جوانی پوون بووه وه.

موسولمانی خوشه ویست به پراستی ده قه كانی قورئانی پیروژ و سوننه ت هەندیکیان هەندیکیان پوون ده كه نه وه، وه خۆی پەر وه ردگار پوونی كێو ته وه بۆ به نده كانی كه تەوبەى تەوبه کاران وه رد هه گریت ئەگەر واز له تاوانه كانیان بێنن و سوور بن له سەر ئەوێ كه جاریکی تر نه گه پینه وه سهری، وه مافی خه لکی بگێر نه وه ئەگەر له سهریان بوو، خۆی پەر وه ردگار پاش ئەوێ باسی هاوه ل بریار ده ران و بکوژان و زیناکه ران ده کات و په یمانی پییان داوه كه له دوا پوژدا سه ره شوپیان بکات، فەرمویه تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (٧٠) (الفرقان).

واته: مه گەر كه سانێك كه تەوبه ده كه ن (پاش ئە نجام دانی ئەو تاوانانه) وه باوه ری ته واو دینن و كێو وه ی چا كه ده كه ن، ئا ئەو كه سانه خۆی پەر وه ردگار

(١٩٧) برهوانه: هه مان سه رچاوه، ٦٨٥/١١.

(١٩٨) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط، ٦٢/٨، برقم ٤٧١٣ [مجمع البحرين في زوائد المعجمين. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ورجاله رجال الصحيح، غير هارون بن موسى الفروي وهو ثقة، ١٨٩/١٠، وصحح إسناده الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة ١٥٤/٤، برقم ١٦٢٠، وذكر طرقه الأخرى.

کرده وه خراپه کانیان دهگوری بۆ کرده وهی چاکه، وه خواى پهروهردگار زۆر لى خوش بوو به به زه ییه^(۱۹۹).

وه ههروه ها دهفه رمویت: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ (طه: ۸۲).

واته: دلنیا بن به پاستی من زۆر لیخوش بووم لهو کهسه ی که تهوبه دهکات و باوه پ دههینیت و کرده وهی چاکه دهکات، له وه و دوا (تا دوا هه ناسه ی ژیانى) بهرده وام ده بیت له سه ر ئه و مه نه هج و پیاژه.

ههروه ها خواى پهروهردگار فه رمویه تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به به نده کانم بلای: خواى پهروهردگار دهفه رمویت: ئه ی به نده کانم ئه وانه ی که خویان تووشی تاوان کردوه و خراپه یان زۆره، نا ئومید مه بن له په حمی خواى پهروهردگار، چونکه به پاستی ئه گه ر ئیوه تهوبه ی پاست و دروست بکه ن، خواى پهروهردگار له هه موو گونا هو تاوانه کانتان خوش ده بیت، چونکه بى گومان ئه و خوایه زۆر لیخوش بوو و لیبوره یه وه زۆر به په حم و به به زه ییه.

وه ههروه ها دهفه رمویت: ﴿وَمَن يَعْمَلْ سُوْءًا اَوْ یَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ یَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ یَجِدِ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا﴾ (النساء: ۱۱۰).

واته: هه ر که سیك خراپه یه ک بکات (به رامبه ر به خه لکی) یان سته م له نه فسی خوی بکات (له وه و دوا به خویدا بجیته وه) و داواى لیخوش بوون له خوا بکات ئه وه دههینیت که خواى پهروهردگار زۆر لیخوش بوو و به به زه ییه.

^(۱۹۹) بپوانه: تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (رحمه الله)، ۶/ ۱۲۴.

ئەم تەوبەكردنە گشتى يە و ھەركەسىڭ لە كافران و موشريكان و بیدعەچییان
و جگە لەوانیش لە کەسانی تاوانبار تەوبە بکەن، ئەگەر مەرجەکانی تەوبەیان
تیدا بێت، خۆی پەرودرگار تەوبەیان لى وەردەگریت، والله الحمد.

❁ باسی دەیهەم: زیان و شوینەواری خراپەکانی بیدعە:

بیدعە چەندین شوینەوار و سەر ئەنجامی خراپ و ترسناک و زیانی لەناو
بەری ھەیە، لەو زیانانە:

١ - بیدعە سەردەکیشت بۆ کوفر (بَرید الکُفر):

أبو هريرة (رضي الله عنه) له پیغەمبەری خواوە (ﷺ) بۆمان دەگێڕێتەوە، کە
فەرمویت: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِرًّا بِشِيرٍ، وَذِرَاعًا

بِذِرَاعٍ“ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَفَّارِسَ وَالرُّومَ؟ فَقَالَ: ”وَمَنْ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ“^(٢٠٠).

واته: قيامه ت نایات هه تا ئوممه ته که م (هه ندیك له ئوممه ته که ی) شوینی ریگه و ریباری پیش خویان ده که ون، بست به بست و بال به بال، ووترا ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) شوینی ریگه و ریباری قه ومانی فارس و پوم ده که ون، فه رموی: ئایا که سانی تر هه یه جگه له وان؟ (له وکات و سه رده مه دا فارس و پوم دیارترین و گه وره ترین هیژ بوونه).

وه أبو سعید الخدری (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بۆمان ده گپریته وه، که فه رمویه تی: ((لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شَبْرًا بَشِيرًا، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جَحْرِ ضَبٍّ لَأَتَّبَعْتُمُوهُمْ“ قلنا: يا رسول الله، اليهود والنصارى؟ قال: فَمَنْ))^(٢٠١).

واته: ئیوه ئه ی موسلمانان شوینی گه لانی پیش خۆتان ده که ون: بست به بست و بال به بال، هه تا ئه وان بچه ناو کونی بزن مژۆکه وه ئیوه ش ده چنه ناویه و شوینیان ده که ون، ووتمان: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) مه به ست گاورو جوله که یه که ئیمه شوینیان ده که ون، فه رموی: به ئی ئه ی کیی تر هه یه .

٢ - بیدعه کردن واته: درۆ هه لبه ستن بۆ خوی په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، موسلمانان خۆشه ویست کاتیك ده پروانیته سیره ی که سانی بیدعه چی ده یان بینیت له هه موو که س زیاتر درۆ بۆ خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) هه لده به ستن، بۆیه خوی په روه ردگار ئاگاداری کردوینه ته وه که قسه یه که نه که یین که خوی گه وره نه یفه رموو بییت، هه روه که ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ

الْأَقَابِلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ﴾ (الحاقة: ٤٤-٤٦) .

واته: ئه گه ر پیغه مبه ر محمد (ﷺ) هه ندی قسه و گوفتاری بۆ ئیمه

^(٢٠٠) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتتبعن سنن من كان قبلكم“، ١٩١/٨، برقم ٧٣١٩.

^(٢٠١) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: ”لتتبعن سنن من كان قبلكم“، ١٩١/٨، برقم ٧٣٢٠، ومسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ٢٠٥٤/٤، برقم ٢٦٦٩.

هه‌لبه‌ستایه، ئه‌وه به‌هیزو ده‌سه‌لاتی خو‌مان ده‌مان گرت، پاشان ره‌گی دل‌یمان ده‌چراندوو ده‌مان مراند.

وه پیغه‌مبهر (ﷺ) ئاگاداری کردوینه‌ته‌وه که درۆی به‌ده‌مه‌وه هه‌لنه‌به‌ستین، بۆیه هه‌ر که‌سیک ئه‌و کاره بکات ئه‌وه هه‌ره‌شه‌ی لی کردوو به سزای زۆر به ئیش و تووند، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ تَعَمَّدَ عَلَيَّ كَذِبًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ))^(٢٠٢).

واته: هه‌رکه‌سیک به ده‌ستی ئه‌نقه‌ست درۆ به‌ده‌م منه‌وه هه‌لبه‌ستیت ئه‌وه با شوینیک له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا بۆ خو‌ی دیاری بکات.

٣ - که‌سانی بیدعه‌چی رقیان له سوننه‌ت و که‌سانی هه‌لگریتی، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ترسناکی بیدعه، زانای پایه به‌رز اسماعیل بن عبد الرحمن الصّابوني (په‌حمه‌تی خوای لیبت) ده‌فه‌رموویت: (نیشانه‌کانی که‌سانی بیدعه‌چی پوون و ئاشکراو دیاره به‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیانه‌وه، له پوونترین و دیارترین نیشانه‌یان ئه‌وه‌یه که زۆر رقیان له سوننه‌ت و هه‌لگرانی ده‌بیته‌وه‌وه به‌که‌میان ده‌زانن)^(٢٠٣).

٤ - بیدعه‌چی ئه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی که به بیدعه ده‌یان کات په‌ت ده‌کریته‌وه و وه‌رناگریت، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) که فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٠٤).

واته: هه‌رکه‌سیک کاریک دابه‌ینیت و فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیّت به زیادکردنی ئه‌و کاره ئه‌وه به‌سه‌ریدا ده‌دریته‌وه‌وه لی وهرناگریت. وه له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا که ئیمامی موسلیم گێراویتیته‌وه، پیغه‌مبهر (ﷺ)

^(٢٠٢) متفق علیه من حديث أنس رضي الله عنه: البخاري، كتاب العلم، باب إثم من كذب على النبي ﷺ، ٤١/١،

برقم ١٠٨، ومسلم في المقدمة، باب تغليظ الكذب على رسول الله ﷺ، ٧/١، برقم ٢.

^(٢٠٣) برؤانه: عقيدة أهل السنة وأصحاب الحديث، ص ٢٩٩.

^(٢٠٤) رواه البخاري ٢٢٢/٣، برقم ٢٦٩٧، ومسلم، ٣/٤٤٣، برقم ١٧١٨.

فهرمويه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۲۰۵).

واته: ههركه سيك كارئك بكات (عيباده تيك) فهرمانی ئيمه ی له سه ر نه بیئت بو کردنی، نه وه نه و کاره کارئك وه رناگیریت به لکو ده دریتته وه به سه ر خاوه نه که یدا.

۵ - که سانی بیدعه چی زۆربه ی جار کۆتایی ژیا نیان به خراپه ده بیئت (سوء العاقبة)، له بهر نه وه ی شه ی تان ده یه ویئت مرو فقه کان له یه کیک له م کۆسپانه وه له خشته ده ر بکات، کۆسپی یه که م: ده یه ویئت تاوانی شیرکی پی نه نجام بدات، نه گه ر نه و به نده یه له م کۆسپه رزگاری بوو نه وه له کۆسپی بیدعه کردنه وه بو ی دیت و ریگای راستی لی ده شیوینیت، نه مه ش نه وه ده گه یه نیت که بیدعه زۆ تر سنا کتره له تاوان کردن^(۲۰۶)، ههروهک سفیانی الثوری (په حمه تی خوائ لی بیئت) ده فهرمویت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا)^(۲۰۷).

واته: بیدعه کردن خۆشه ویستتره لای شه ی تان (إبليس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته و به ی لی ده کریت به لام بیدعه ته و به ی لی نا کریت.

۶ - بیدعه چی به پیچه وانه وه له قورئانی پیرو ز و سوننه ت تیده گات، چونکه چاکه به خراپه ده بینیت، خراپه به چاکه ده بینیت، سوننه ت به بیدعه ده بینیت، وه بیدعه به سوننه ت ده بینیت، ههروهک حذیفة الیمانی (ﷺ) ده فهرمویت: (وَاللَّهِ لَتَنْفُسُونَ الْبِدْعَ حَتَّى إِذَا تَرَكْتُمْ مِنْهَا شَيْءًا قَالُوا: تَرَكْتُمُ السُّنَّةَ)^(۲۰۸).

^(۲۰۵) رواه مسلم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۲۰۶) موسلمان ی خۆشه ویست بو زیاتر شاره زا بوون له کۆسپه کانی تر، بره وانه: مدارج السالکین، لابن القیم، ۱-۲۲۲.

^(۲۰۷) بره وانه: شرح السنة، للبغوي، ۱/۲۱۶.

^(۲۰۸) أخرجه الإمام محمد بن وضاح، في كتاب فيه ما جاء في البدع، ص ۱۲۴، برقم ۱۶۲، وانظر: آثاراً في ذلك لابن وضاح في كتابه هذا ص ۱۲۴-۱۵۶.

واته: سویند بیټ به خواى په‌روه‌ردگار بیدعه زور بلاو ده‌بیټه‌وه‌و ده‌کړیت، هر کاتیک واز له بیدعه‌یه‌ک هی‌نراو نه‌کړا ده‌لین: سوننه‌ت ناکړیت و وازی لی هی‌نراوه.

۷ - شایه‌تی و گټ‌پانه‌وه‌ی بیدعه‌چی وهرناگیریت، زانایانی شاره‌زا (له فرموده‌ناسان و شاره‌زایانی شریعت و بڼه‌ماکانی ئاین) په‌کده‌نگن له‌سهر ئه‌وه‌ی ئه‌گر که‌سی بیدعه‌چی به هوی بیدعه‌که‌یه‌وه بی‌باوه‌پ ده‌بوو ئه‌وه به هیچ شیوه‌یه‌ک گټ‌پانه‌وه‌ی (فرموده‌ی) لی وهرناگیریت، به‌لام ئه‌و بیدعه‌چییه‌ی که به هوی بیدعه‌که‌یه‌وه بی‌باوه‌پ نابیت (به‌لکو تاوانباره) زانایان پایان جیاوازه، ئایا گټ‌پانه‌وه‌ی وهرده‌گیریت یان نا؟ زانای پایه به‌رز ئیمامی التّووي (په‌حمه‌تی خواى لیبت) ئه‌و بچونه په‌سند ده‌کات که گټ‌پانه‌وه‌ی بیدعه‌چی وهرده‌گیریت ئه‌گر بانگه‌واز نه‌کات بو بیدعه‌که‌ی، به‌لام ئه‌گر بانگه‌وازی ده‌کرد بو کردنی بیدعه ئه‌وه گټ‌پانه‌وه‌ی فرموده‌ی لی وهرناگیریت^(۲۰۹).

۸ - که‌سانی بیدعه‌چی له هه‌موو که‌س زیاتر ده‌که‌ونه ناو فیتنه‌و ناشوبه‌وه، خواى په‌روه‌ردگار ناگاداری کردینه‌ته‌وه تا نه‌که‌وینه ناو فیتنه‌وه، هه‌روه‌ک ده‌فرمویت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الأنفال: ۲۵).

واته: ئه‌ی ئیمانداران خوتان بپاریزن له تاقي کردنه‌وه‌و به‌لایه‌ک که به تایبه‌تی تووشی ئه‌وانه‌تان نابیت که تاوان و سته‌میان کردوه، به‌لکو هه‌مووان ده‌گړیته‌وه، وه باش بزائن که خواى په‌روه‌ردگار سزاو توله‌ی زور توونده.

وه هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

^(۲۰۹) بېوانه: شرح النووي على صحيح مسلم ۱/۱۷۶.

واته: با باش بزانن و بترسن ئه و كه سانه ی كه سه ریچی فه رمانه كانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده كه ن له وه ی كه تووشی فیتنه یه کی زۆر سه خت ببن (تووشی شیرك و كوفر و دووپی و بیدعه ببن)^(۲۱۰)، یان با بترسن له وه ی كه تووشی سزایه کی زۆر به ئیش ببن.

موسڵمانی خۆشه و یست ئایا هیچ فیتنه یه كه هه یه له وه ترسناكتر بیّت كه پیچه وانه ی سوننه ت و فه رمانه كانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بكریّت.

هه ر بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) هانی موسڵمانانی داوه كه كرده وه ی چاكه بكه ن پیش هاتن و پروودانی فیتنه به گشتی و به زۆری، هه روه ك ده فه رمویت: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا))^(۲۱۱).

واته: ئه ی موسڵمانان ده ست پیش خه ری بكه ن له كردنی كرده وه چاكه كاندا پیش ئه وه ی كه فیتنه یه کی یه كجار زۆر پرووتان تی بكات به وینه ی شه وێکی تاریك (چۆن تاریکی شه و هه موو شوینیك ده گریته وه به هه مان شیوه فیتنه ش هه موو خه لكی ده گریته وه)، پیاوی وا هه یه به یانی ئیمانداره كاتیك ئیواره ی به سه ردا دیت بی باوه ر ده بیّت، پیاوی وا هه یه ئیواره ئیمانداره كاتیك به یانی به سه ردا دیت بی باوه ر ده بیّت، نه ئینه كه ی له وه دایه كه: دینه كه ی ده فروشیّت به به شیکی كه می دنیا.

۹ - كه سی بیدعه چی هه ستی به كه م و كوپی شه ریعه ت كردوه (په نا به خوای په روه ردگار) ئه گه ر به زمانیش وا نه لیت، چونكه به كردنی ئه و بیدعه یه ی خۆی گێراوه به شه ر دانه رو ته واو كه ری دین، ئه م بیدعه چیه واده كات! خوای په روه ردگاریش دینی ته واو كردوه و نیعمه تی ته واوی پژاندوه به سه ر

^(۲۱۰) بپوانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله) ۶/ ۹۰.

^(۲۱۱) رواه مسلم عن أبي هريرة ؓ، كتاب الإيمان، باب الحث على المبادرة بالأعمال قبل تظاهر الفتن، ۱/ ۱۱۰، برقم ۱۱۸.

ئىمانداراندا ، ھەرۈەك خۇاى گەۋرە فەرموئەتى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (۲) ﴿(المائدة: ۳)﴾.

ۋاتە: ئەى مۇسۇلمانان ئەمۇ دىنم بۇ تەۋاۋىردىن ۋە نىعمەتى خۇم پۇراندۋە بەسەرتاندا ۋە پارىم لىتان (ئەى مۇسۇلمانان) كە ئىسلام ئايىنتان بىت ۋە ھىچ مەنھەج ۋە پۇباز ۋە ئايىنىكى تر نەكەنە ئايىنى خۇتان.

زانائى پاىە بەرز ابن كئىر (پەخمەتى خۇاى لىبىت) لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا فەرموئەتى: (ئەم نىعمەت ۋە بەخششەى خۇاى پەروەردگار گەۋرەترىن نىعمەت ۋە بەخششە بەسەر ئەم ئوممەتەۋە لە كاتىكدا ئايىنەكەى بۇ تەۋاۋىردىن، پىۋىستىيان بە ھىچ ئايىنىك نىيە جگە لە ئايىنى پىرۋى ئىسلام، ۋە پىۋىستىيان بە ھىچ پىغەمبەرىك (ﷺ) نىيە جگە لە پىغەمبەرى خۇيان (ﷺ)، بۇيە خۇاى پەروەردگار پىغەمبەرى (ﷺ) گىراۋە بە دواىن پىغەمبەر (ﷺ)، ۋە پەۋانەى كىردۋە بۇ ھەموو مۇۋ ۋە جىۋكەكان، ھىچ ھەللىك نىيە مەگەر ئەۋ ھەللى كىردىت، ۋە ھىچ ھەرامىك نىيە مەگەر ئەۋ ھەرامى كىردىت، ۋە ھىچ مەنھەج ۋە پۇباز ۋە ئايىنىك ھەق ۋە پاست نىيە مەگەر ئەۋ ئايىنەى كە پىغەمبەر (ﷺ) بە دىنى زانىبىت، ۋە ھەر شىتىك ئەۋ ھەۋالى پىدابىت ھەق ۋە پاستە ھىچ دىۋو دواكەۋتنى تىدا نىيە) (۲۱۳).

ۋە خۇاى پەروەردگار ھەموو شىتىكى لە قورئانى پىرۋىدا پۈۋ كىردۋەۋە، ھەرۈەك فەرموئەتى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (۸۹) ﴿(النحل: ۸۹)﴾ .

ۋاتە: ئەى پىغەمبەر (ﷺ) ئىمە قورئانى پىرۋىمان بۇ سەر تۇ دابەزاندىۋە كە پۈۋ كەۋەۋە ھەموو شىتىكە، ۋە ماىەى پىنمۈنى ۋە پەخمەت ۋە مۇگىنىى يە بۇ مۇسۇلمانان.

(۲۱۳) بىۋانە: تفسىر القرآن العظىم للإمام ابن كئىر (رحمە الله تعالى) ۲۶/۳ .

۱۰ - که‌سی بیدعه‌چی‌ حه‌ق و پاستی لی گۆپاوه به هۆی کاره خراپه‌کانیه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عیلم و زانیاری پووناکین و خوای په‌روه‌ردگار به هۆیانه‌وه ئه‌و به‌ندانه هیدایه‌ت ده‌دات که خۆی ویستی لییه‌تی، به‌لام که‌سی بیدعه‌چی ئه‌و ته‌قوایه‌ی له ده‌ست داوه که به هۆیه‌وه خاوه‌نه‌که‌ی ده‌توانی‌ت حه‌ق و پاستی بدۆزیته‌وه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿يَتَّيِّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الأنفال: ۲۹) .

واته: ئه‌ی ئیمانداران ئه‌گه‌ر ئیوه ته‌قوای خوای په‌روه‌ردگار بکه‌ن پارێزگاری له سنووره‌کانی بکه‌ن، ئه‌وه خوای په‌روه‌ردگار به‌رچاو رۆشنیتان پێ ده‌به‌خشیت (تا به هۆیه‌وه بتوان به ئاسانی حه‌ق و پاستی له ناحه‌ق جیا بکه‌نه‌وه)، وه خوای په‌روه‌ردگار هه‌له‌و تاوانه‌کانتان داده‌پۆشیت و لیتان خوش ده‌بی‌ت، چونکه خوای په‌روه‌ردگار خاوه‌نی فه‌زڵ و پێزی گه‌وره‌ی بێ سنووره .

۱۱ - که‌سی بیدعه‌چی ده‌بی‌ت تاوانی خۆی و ئه‌و که‌سانه‌ی که شوینی بیدعه‌که‌ی ده‌که‌ون هه‌لبگریت، أبو هريرة (رضی‌الله‌عه‌نه‌و‌ه‌علیه‌س‌لام) له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی‌الله‌عه‌نه‌و‌ه‌علیه‌س‌لام) بۆمانی گێپاوه‌ته‌وه، که فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))^(۲۱۳).

واته: هه‌رکه‌سێک ده‌عووه‌و بانگه‌واز بکات بۆ پێگای پاست و پێنمونی چاک و جوان، ئه‌وه خێرو چاکه‌ی بۆ هه‌یه به وینه‌ی خێرو پاداشتی ئه‌و که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج له خێرو پاداشتی ئه‌و که‌سانه‌ی که شوینی ده‌که‌ون که‌م ببی‌ته‌وه، وه هه‌رکه‌سێک ده‌عووه‌و بانگه‌واز بکات بۆ پێگای خراپه‌و

^(۲۱۳) مسلم، کتاب العلم، باب من سن سنة حسنة أو سيئة ، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة ، ۲۰۶۰/۴ ، برقم ۲۶۷۴ .

تاوانکاری و سەرلێشیواوی ئەوێ خراپە و تاوانی بۆ دەنوسرێت بە وێنەی خراپە و تاوانی ئەو کەسانەی کە شوێنی دەکەون، بۆ ئەوێ هیچ لە خراپە و تاوانی ئەو کەسانەی کە شوێنی دەکەون کەم بێتەو.

(دەوی کەسی بیدەچی کاتێک بیدە دەکات و خەلگیش فێری بیدە دەکات با ئاگادار بێت و باش بزانێت کە هەر بیدە یەک خەلکی لێوێ فێر دەبن و دەیکەن هەموو تاوانەکە بۆ دەنوسرێت بۆ ئەوێ هیچ لە خراپە و تاوانی ئەو کەسێ کە شوێنی دەکەوێت کەم بکات).

۱۲ - کەسی بیدەچی بە ھۆی کردنی بیدەوێ خۆی توشی نەفرەت (لَعْنَةُ) کردووە، انسێ کورپی مالک (ﷺ) لە پیغەمبەرەوێ (ﷺ) بۆمان دەگێڕێتەو، دەربارەوی ئەو کەسانەی لە مەدینەدا شتیکی تازەو خراب دادینن دەفرمووێت: ((مَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدَّثًا فَلَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا))^(۲۱۴).

واتە: ھەرکەسێک لە ناو شارێ مەدینەدا کاریکی تازەو خراب دا بھێنێت ئەوێ نەفرەتی خوای پەرورەدگار و فریشتەکان و موسڵمانانی لێ بێت، وە فەرزو سوننەتی لێ وەرناگیرێت (واتە: بە تەواوەتی لێ وەرناگیرێت).

زانای پایە بەرز ئیمامی الشَّاطِی (پەحمەتی خوای لیبیت) دەفرمووێت: (ئەم فرمودە یە گشتی یەو هەموو تازە داھینراویک دەگێتەو کە پیچەوانە ی شەرە، وە بیدە یەکیکە لە خراپترین کارە تازە داھینراوەکان)^(۲۱۵).

۱۳ - کەسی بیدەچی لە پۆژی داویدا پێگای لێ دەگیرێت و ناھیلرێت

^(۲۱۴) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام، باب إثم من آوى محدثاً، ۱۸۷/۸، برقم ۷۳۰۶، ومسلم، كتاب الحج، باب فضل المدينة، ودعاء النبي ﷺ فيها بالبركة، ۹۹۴/۲، برقم ۱۳۶۶.

موسڵمان خۆشەویست بۆ زیاتر شارەزا بوون لە واتای تەواوی ئەم فرمودە یە بپروانە: عمدة القاري شرح صحيح البخاري (۴۰۸/۳۵)، وە شرح النووي على صحيح مسلم (۳۱/۵)، وە عون المعبود (۳۰۷/۹)، وە تحفة الأحوذی (۴۱۰/۵)، وە فیض القدير (۲۵/۶).

^(۲۱۵) بپروانە: الاعتصام للشَّاطِی، ۹۶/۱.

بجڙتہ سہر حہوزی پیغہمبہر (ﷺ) بۆ خواردنہوہی ئاوی سازگاری (کوتر)، سہل کورپی سعد (ﷺ) لہ پیغہمبہری خواوہ (ﷺ) بۆمانی گیزاوتہوہ، کہ فہرمویہتی: ((أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ وَرَدَ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا، وَلَیْرَدَنَّ عَلَیْ أَقْوَامٌ أَعْرِفُهُمْ وَیَعْرِفُونِی، ثُمَّ یُحَالُ بَیْنِی وَبَیْنَهُمْ))^(۲۱۶).

واتہ: من پیشتان دہکہوم بۆسہر حہوزی (کوتر) و چاوہ پپی ئہو موسلمانانہ دہکہم کہ دین بۆ ئہوہی لہ ئاوی سازگاری (کوتر) بخۆنہوہ، ئاویکہ ہہر موسلمانیک لیٰ بخواتہوہ ہہتا ہہتایہ تینوی نابیت، کۆمہ لہ موسلمانیک دین بۆسہر حہوزہ کہ تا ئاوی لیٰ بخۆنہوہ، من ئہوان دہناسم و ئہوانیش من دہناسم، بہ لام پیگری لہ نیوان من و ئہواندا دہکریٹ و ناہیلریٹ بینہ سہر حہوزی (کوتر) و لہ ئاوی سازگاری بخۆنہوہ.

لہ پیوایہ تیکی تردا دہفہرمویٹ: ((إِنَّهُمْ مِنِّي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوَا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا سَحَقًا لِمَنْ غَيَّرَ بَعْدِي))^(۲۱۷).

واتہ: ئہوان لہ ئوممہتی منن (موسلمانن)، دہوتریت: تۆ نازانی ئہی پیغہمبہر (ﷺ) ئہوان دواى مردنی تۆ چیان داهیناوه (لہ پاشگہز بوونہوہ و کاری خراپہ و بیدعہ)، منیش دہلیم: دووری بۆ ئہو کہسانہ، دووری بۆ ئہو کہسانہ، کہ دواى مردنی من دینیان گۆری.

وہ شقیقی کورپی عبداللہ (ﷺ) لہ پیغہمبہری خواوہ (ﷺ) بۆمانی گیزاوتہوہ، کہ فہرمویہتی: ((يَا رَبِّ أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوَا بَعْدَكَ))^(۲۱۸).

^(۲۱۶) متفق علیہ: البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی ﷺ، ۲۶۴/۷، ومسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا ﷺ وصفاته، ۱۷۹۳/۴، برقم ۲۲۹۰.

^(۲۱۷) رواہ البخاری، کتاب الرقاق، باب فی حوض النبی ﷺ، ۲۶۴/۷، برقم ۶۵۸۳.

^(۲۱۸) متفق علیہ: البخاری، کتاب الرقائق، باب فی حوض النبی ﷺ، ۲۶۲/۷، ومسلم، کتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبینا ﷺ، ۱۷۹۶/۴، برقم ۲۲۹۷.

واته: پیغه مبهەر (ﷺ) ده فەرمویت: ده لایم (ئهی پەروردگار ئه وانه هاوه لای منن، ئه وانه هاوه لای منن (موسلمانان و شوین که وتووی منن)، ده وتریت: تو نازانی ئهی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه وان دواى مردنی تو چیان داهیناوه (بیدعه).

أسماء كچی أبوبکر (رضی اللہ عنہا) ده فەرمویت: پیغه مبهەر (ﷺ) فەرمویه تی: ((إني على الحوض حتى أنظر من يرد علي منكم، وسيؤخذ ناس من ذوي فأقول: يا رب مبي ومن أممي فيقال: هل شعرت ما عملوا بعدك والله ما برحوا يرجعون على أعقابهم))^(٢١٩).

واته: من له سهر چه وزی (کوثر) ده وه ستم و سهر ده که م تا بزانم کئی له ئیوه (موسلمانان) دین بو لام، بویه که سانیک ده یانه ویت بین بو لام بو سهر چه وزی (کوثر) به لام پریان لی ده گیریت و ناهیلریت بینه سهری، منیش ده لایم: ئهی پەروردگارم ئه وانه له منن و له ئوممه تی منن (موسلمانان)، له و کاته دا ده وتریت: ئایا ده زانیت ئه وانه دواى تو چیان کردوه، سویند بیت به خوای پەروردگار به رده وام پاشه کشییان ده کرد له دینه که ت و پاش گز ده بوونه وه.

هر بویه هاوه لای به پیزی پیغه مبهەر (ﷺ) ابن أبي مليكة (ﷺ) ده یفه رموو: ((اللهم إنا نعوذ بك أن نرجع على أعقابنا أو أن نفتن في ديننا))^(٢٢٠).

واته: ئهی خوای پەروردگارمان په نات پی ده گرین له وهی که پاش گز ببینه وه و پاشه و پاش بکشیینه وه له دینه که مان، یان تووشی فیتنه و تاقی کردنه وه ببین له دینه که ماندا.

١٤ - که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوه له یادو زیکری راسته قینه ی خوای پەروردگار، له بهر ئه وهی خوای پەروردگار له قورئانی پیروژ و له سهر زمانی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) چه ند ویردیکی تایبه تی بو داناوین، هه یانه تایبه ته به نوێژه فهرزه کان، هه یانه تایبه ته به به یانیان و ئیواران، وه ویردی خه وتن و

^(٢١٩) صححه الألباني في "صحيح الجامع" حديث رقم (٢٤٦٧).

^(٢٢٠) متفق عليه: البخاري، كتاب الرقائق، باب في حوض النبي ﷺ، ٢٦٦/٧، برقم ٦٥٩٣، ومسلم، كتاب الفضائل، باب إثبات حوض نبينا ﷺ وصفاته، ١٧٩٤/٤، برقم ٢٢٩٣.

ههستان له خه، وه ویردو زیځری وا هه یه گشتی یه و تایبهت نه کراوه به کاتیک و شوینیکي دیاری کراوه وه، خوی پهره دگار ده فره رموویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝٤١ وَسِعَتْهُ بُكْرُهُ وَأَصِيلًا ۝٤٢﴾ (الأحزاب: ٤١-٤٢) .

واته: نهی نه و که سانه ی ئیمان و باوه پرتان هی ناوه زور یادی خوا بکه ن (همیشه ناوی پیروزی خواتان له یاد بیت له دل و دهر و نتاندا)، وه ته سبیحات و ستایشی بکه ن (همو کاتیک) به تایبهتی له به یانیان و کاتی دهمه و ئیواراندا (زیکره کانی به یانیان و ئیواران). به لام که سانی بیدعه چی پشتیان هه لکردوه له خویندنی نه م زیکره پیروانه، جا یان به هو ی سه رقلا بوون به کردنی بیدعه وه، یان پشت هه لکردنه که یان به هو ی گورینی نه و زیکره شه رعیه نه به کردنی چهند زیکریکی بیدعه، خو یان به بی پیویست ده زانن له کردنی نه و زیکره نه ی که خوی پهره دگار و پیغه مبه ر (ﷺ) دایان ناوه، بویه به هو ی نه و بیدعانه وه پشتیان هه لکردوه له کردنی یادی راسته قینه ی خوی پهره دگار^(۲۲۱) .

۱۵ - که سانی بیدعه چی حق و راستی له شوین که وتوانیان کپ ده که ن و ده یشارنه وه، وه خوی پهره دگار هه په شه ی نه فره تی (لَعْنَةً) له و که سانه و هاوشیوه کانیان کردوه، هه روه که ده فره رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۝١٥٩﴾ (البقرة: ۱۵۹) .

واته: به راستی نه و که سانه ی که به رنامه و پینمونییه پوون و ئاشکراکانی په وانه کراوی ئیمه ده شارنه وه که نار دو ومانه (تا بو خه لکی پوون بکریته وه)، دوا ی نه وه ی که پوونمان کردوته وه بو خه لکی له کتیه کاند، ئا نه وانه خوا نه فره تیان (له عنه تیان) لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لی ده که ن

^(۲۲۱) بپوانه: تنبيه أولي الأبصار إلى كمال الدين وما في البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد السحيمي، ص ۱۸۹ .

(دوعای دووری په حم و به زه یی خوای په روه ردگار یان لی ده که ن).

۱۶ - بیدعه کردن ده بیته مایه ی دوور که وتنه وه ی خه لکی له ئیسلام، له بهر نه وه ی کاتیک که سی بیدعه چی به هوی نه و بیدعه یه وه چه ند کاریکی پرو پوچ ده کات ده بیته هۆکاریک بۆ نه وه ی دوژمنانی ئیسلام گالته به ئیسلام بکه ن، له کاتیکدا ئاینی پیروزی ئیسلام زور دووره له و کارانه ی که کهسانی بیدعه چی ده یکه ن.

۱۷ - کهسانی بیدعه چی ئوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوه، چونکه خویان و شوین که وتوانیان به هوی بیدعه وه پارچه پارچه بیان خستوته ناو موسلمانانه وه، هر بۆیه به هوی بیدعه و دوور که وتنه وه له سوننه ت چه ندین به ش به ش و کومه ل کومه لی جیاواز ده بینریت، خوای په روه ردگار ده فهرموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۵۹) .

واته: به راستی نه وانه ی که ئایینه که یان به ش به ش و پارچه پارچه کردو بوونه دهسته دهسته و پارچه پارچه، نه وه له هیچ شتیکدا تو له وان نیت، به لکو بهریت لییان، به راستی نه وانه کارو باریان بۆ لای خوايه و تۆله ی نه و لادان و پارچه پارچه ییه یان لی ده ستینیتته وه، له وه ودوا خوای په روه ردگار هه والی هه موو نه و کارو کرده وانه یان پی ده دات که نه نجامیان دابوو.

۱۸ - که سی بیدعه چی که به ئاشکرا بیدعه ده کات، غه ییه ت و باس کردنی دروسته، بۆ نه وه ی موسلمانان له خراپه ی بیدعه که ی ئاگادار بن، چونکه نه و که سه ی که به ئاشکرا بیدعه ده کات زیانه که ی زورترو ترسناکتره له که سی که تاوان ده کات، هه رچه نده غه ییه ت کردنی موسلمان به پیی ده قی قورئانی پیروز و فهرموده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دروست نییه و حه رامه، به لام بۆ مه به ستیکی شهرعی دروسته غه ییه ت بکریت، له بهر یه کی که له م هۆکارانه:

یه که م: ستم کردن: له م کاته دا دروسته که ستم لی کراو سکا لای خوئی
باس بکات بو کاربه دهستان و فه رمانپه وایان، یاخود بو قازی و دادوهر و بلی:
فلانه که س ستم می لی کردووم یان مالی خواردووم.

دووهم: پرس و پاوه رگرتن، ئه میش به وهی که که سیك بچیته لای که سیکی
شاره ز له دیندا و بلیت ئه ری فلانه که س چونه که من به ته مام کچی بده می،
یان خوشکمی بده می، یان فلانه ئافره ت چونه که من به ته مام بیخوازم، یاخود
بو پرسیار کردن دهر باره ی هاوسییه تی.

سی یه م: داوای یارمه تی کردن بو گوپینی خراپه (مُنْگَر) وه لا دانی نا
په حه تیه که له سهر موسولمانیک، وه که ئه وهی که یه کیك بچیته لای که سیك که
ده سه لاتداره و پیی بلیت که فلانه که س له گه لمد خراپه و ئازارم ده دات وه ریگه
چاره یه کم بو بدو زه ره وه.

چوارهم: ئاگادر کردنه وهی موسولمانان و ئاموژگاری کردنیان، بو خو
پاراستن له وه که سانه ی که خراپن و نیازیان گلاوه و زهره رو زیانیان هیه بو
موسولمانان.

پینجه م: باس کردنی که سیك که به ئاشکرا تاوانی لیبووه شیته وه وه که
{جاسووسی کردن و زینا و مه ی خواردنه وه و.... هتد } له م کاته شدا ته نها
باسی ئه و تاوانه ی ده که یت و به س.

شه شه م: پیناساندنی که سیك ئه ویش به دیاری کردنی ئه و که م و کوپانه ی
که له پووی که م ئه ندامی و له ش و لاریه وه یاخود ناوو شو ره تیه وه، وه که کویری
و نه خوشی و شله ی و قه له وی و که ری... هتد نابیت له مه دا مه به سستی پیشاندانی
که م و کوپی و سوکی ناوبراو بیّت، به لکو ده بیّت ته نها پیناساندنی بیّت.

حه وته م: باس کردنی که سی بیده چی و تاوان کار: له م کاته دا ته نها باسی
بیده که ی یاخود تاوانه که ی ده که یت، وه هیچی تر مه گه ر یه کیك له و خالانه ی
پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائیشه) ی دایکی باوه رداران (خوای لی رازی بیّت)

دهفه رمویت: (جاریکیان پیاویک هات بولای پیغه مبه‌ر (ﷺ) پوخسه تی لی خواست و ئویش به پیره وه به خیرهاتنی کرد و فه رمووی لی کرد، پاشان که پیاوه که رویش پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فه رمووی: (بئس أخو العشيرة) واته: خراپترین برای هۆزه که یه، هه‌روه‌ها دایکمان (عائیشه) خوای لی پازی بیت بو مان ده‌گیرته وه، له پیغه مبه‌ره وه (ﷺ) که فه رموویه تی: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا) (۲۲۲).

واته: گومان نابهم که ئەم دوو که سه هیچ ده‌باره‌ی دین بزانی. هه‌روه‌ها که سی بیدعه‌چی که زیاده‌یه‌ک ده‌هینته ناو دینه وه و خوا ده‌په‌رستیت و عیباده‌تی بو ده‌کات، به‌لام به بوچوون و هه‌واو ئاره‌زووی خو، بی گوی دانه فه‌رمانی خواو پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ)، بویه له‌م کاته‌دا باس کردنی پاشمله (غیه‌ت) ی واجبه، چونکه ئەوه بو پاراستنی دینه له هه‌واو ئاره‌زوو، (وَلَا غِيَّةَ لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْبَدْعِ) وه‌هر که سیک که بیدعه ده‌کات باس کردنی بیدعه‌که‌ی غیه‌ت نییه، که‌واته ئیستا پوون بووه وه بو به‌پیزت که باس کردنی ئەو کومه‌لانه غیه‌ت نییه (۲۲۳).

القَدْحُ لَيْسَ بِغِيَّةٍ فِي سِتَةٍ	مَتَّظِلٌّ وَمَعْرِفٌ وَمَحْذَرٌ
وَمَجَاهِرٌ فَسَقًا وَمُسْتَفْتٌ وَمِنْ	طَلَبُ الْإِعَانَةِ فِي إِزَالَةِ مُنْكَرٍ (۲۲۴)

۱۹ - که‌سی بیدعه‌چی شوین که وتووی هه‌واو ئاره‌زووی خو یه تی، دژایه تی شهر ده‌کات و له شهر لایداوه (۲۲۵).

۲۰ - که‌سی بیدعه‌چی خو ی خستوته ئاستی شهر دانه‌ره وه و خو ی چواندوو به خوای په‌روه‌ردگار له شهر داناندا، چونکه به‌س خوای

(۲۲۲) صحيح البخاري (۶۰۶۷).

(۲۲۳) برپوانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر، ۴۷۱/۱۰، ۸۶/۷.

(۲۲۴) برپوانه: شرح العقيدة الطحاوية، لابن أبي العز، ص ۴۳.

(۲۲۵) برپوانه: الاعتصام للشاطي، ۶۱/۱.

په‌روه‌ردگار ه که ده‌توانیت شهرع دابنیت و فرمان به بنده‌کان بکات تا
له‌سهری برۆن و جی به جی بکن نه‌ک هیچ که‌سیکی تر^(۲۲۶).

کوتایی

له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ خواي په‌روه‌ردگار بۆ خۆم و سه‌رجه‌م
موسلمانان که له‌ش ساغيمان پي‌بهبه‌خشيت و لي‌مان خوش ببیت، هه‌موو
لايه‌کمان دل په‌يوه‌ست بکات به‌ قورئانی پيروز و سوننه‌ته‌کانی
پيغه‌مبه‌روه (ﷺ)، وه‌ بمان پاريزيت له‌ تاوان و خراپه‌ی هه‌موو بیدعه‌يه‌ک،
وه‌ به‌رده‌واميمان پي‌بهبه‌خشيت، آمين.

^(۲۲۶) برۆانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۱/ ۶۱-۷۰.

ناوۋەك

- پېشەكى دانەر ۳
- پېشەكى وەرگېر ۷
- ❖ بەشى يەكەم: روناكى سوننەت ۱۰
- باسى يەكەم: تېگەشتن لە ماناى سوننەت ۱۰
- دوۋەم: تېگەشتن لە كەسانى پەيوەست بە سوننەت ۱۱
- سىيەم: تېگەشتن لە ماناى الجماعة ۱۲
- باسى دوۋەم: ناو سىفاتەكانى ئەھلى سوننە و جەماعە ۱۳
- باسى سىيەم: سوننەتى پېغەمبەر (ﷺ) نىعمەتتىكى گىشتى و پەھايە ۲۱
- دوۋ جۆر نىعمەت ھەيە: نىعمەتتىكى گىشتى و پەھايە، نىعمەتتىكى سنوردار ۲۱
- باسى چوارەم: گەرەبى و پلەو پايەى سوننەت ۲۴
- باسى پېنجەم: شوين و پلەو پايەى بەرزى كەسانى پەيوەست بە سوننەت، وە شوينى كەسانى بىدعەچى ۲۶
- يەكەم: شوين و پلەو پايەى بەرزى كەسانى پەيوەست سوننەت: ۲۶
- دوۋەم: نىشانەكانى ئەھلى سوننە و جەماعە ۲۷
- كەسى بىدعە چى چۆنە ؟ ۲۸
- ❖ بەشى دوۋەم: تارىكىيەكانى بىدعە و تازە داھىنراوەكان لە دىندا ۲۹
- باسى يەكەم: تېگەشتن لە ماناى بىدعە ۲۹
- بىدعە دوۋ جۆرە: ۳۳
- باسى دوۋەم: مەرجهكانى گىرابوون و قەبول بوونى كرده وە چاكەكان ۳۳
- باسى سىيەم: سەرزەنشت كردن و خراپەى بىدعە لە دىندا ۳۷

- یه‌که‌م: سه‌رزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له دیندا ۳۷.....
- دووهم: سه‌رزه‌نشت کردن و خراپه‌ی بیدعه له پروانگه‌ی فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلوات) ۴۱.....
- سی‌یه‌م: له ووته‌کانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (صلوات) سه‌باره‌ت به بیدعه ۴۹.....
- چوارهم: له ووته‌کانی تابعی و شوین‌که‌وتوانیان سه‌باره‌ت به بیدعه ۵۰.....
- پینجه‌م: بیدعه سه‌رزه‌نشت کراوه له چه‌ند پرویه‌که‌وه: ۵۲.....
- باسی چوارهم: هۆکاره‌کانی بیدعه کردن ۵۳.....
- باسی پینجه‌م: به‌شه‌کانی بیدعه ۷۲.....
- به‌شی یه‌که‌م: بیدعه‌ی حه‌قیقی و بنه‌په‌تی و بیدعه‌ی زیاد کراو: ۷۲.....
- به‌شی دووهم: بیدعه له پووی کردن و واز لی هینانه‌وه ۷۵.....
- به‌شی سی‌یه‌م: بیدعه‌ی ووته‌یی بیروباوه‌پی، وه بیدعه‌ی کرداری ۷۹.....
- باسی شه‌شه‌م: حوکی بیدعه له دیندا ۸۱.....
- باسی هه‌وته‌م: جوړه‌کانی ئه‌و بیدعه‌ی که‌له‌سه‌ر گوړه‌کان ده‌کرین ۸۵.....
- باسی هه‌شته‌م: بیدعه باوو بلاوه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه ۹۰.....
- یه‌که‌م: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گێړان به‌ بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر (صلوات) .. ۹۰.....
- دووهم: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گێړان به‌ هاتنی یه‌که‌م شه‌وی جومعه له مانگی په‌جه‌ب ۱۰۱.....
- سی‌یه‌م: بیدعه‌ی ئاهه‌نگ گێړان به‌ بۆنه‌ی شه‌وی (الأسراء والمعراج) ۱۰۸.....
- چوارهم: ئاهه‌نگ به‌ بۆنه‌ی هاتنی شه‌وی پانزه‌ی مانگی شه‌عبان ۱۱۴.....
- پینجه‌م: التبرک ۱۱۹.....
- ئه‌و شتانه‌ی که‌ زۆر پیروزی پر له‌ خێرو به‌ره‌که‌تن ۱۲۰.....
- به‌ده‌ست هینان و داوا کردنی خێرو به‌ره‌که‌ت به‌ پێگه‌یه‌کی شه‌رعی به‌م چه‌ند کاره‌ ده‌بی‌ت ۱۲۲.....
- به‌ده‌ست هینان و داوا کردنی خێرو به‌ره‌که‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی ناشه‌رعی و نادروست ۱۲۷.....

هۆکاره کانی ته به پرووک کردنی نادروست و ناشه رعى چين؟	۱۳۱.....
شوینه واره خراپه کانی ته به پرووک کردنی نادروست و ناشه رعى	۱۳۱.....
هۆکاره کانی به رگرى کردن له ته به پرووک کردنی نادروست	۱۳۲.....
باسى هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی ئەم سه رده مه	۱۳۳.....
باسى نۆیه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چى	۱۳۶.....
باسى دهیه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه	۱۴۰.....
ناوه پرووک	۱۵۶.....

له بلاوگراوه کانی مالىپه رى ئيمان وهن

www.iman1.com

هه ميشه له گه ئيمان بن بوئوى بوونه وهى ئيمان

imanonekurd@yahoo.com